គង្គ ប៊ុនឈឿន

ំណាព្យស្នេហ៍មាស

អមដោយជីវប្រវត្តពិតរបស់អ្នកនិពន្ធ

.93

គន្ធ ប៊ុនឈឿន

សូមជូន

កំណាព្យស្នេហ៍មាស

អមដោយ

- ជីវប្រវត្តិសង្ខេបរបស់អ្នកនិពន្ធ
- ប្រវត្តិ បទភ្លេងទំនុកច្រៀង មកដល់ថ្ងៃ 17-04-75
- ខ្លឹមសារសង្ខេបនៃរឿងប្រលោមលោកត្រឹមឆ្នាំ 2000

015870

ការផ្សាយរបស់

បណ្ណាល័យ ឆពណ្ណរង្សី

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់បែបយ៉ាង

៚ ឆ្នាំ ២០០១ ៚

មាតិកា

ទំព័រ

- ឧទ្ទិស 3
- គោលបំណង 4
- ជីវប្រវត្តិសង្ខេបរបស់អ្នកនិពន្ធ 10
- **កំណាព្យស្នេហ៍មាស** 29

ប្រវត្តិដើម-បទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀង ដែលជាស្នាដៃរបស់លោក គន្ធ ប៊ុនឈឿន

ឈ្មោះបទចម្រៀង	ទំព័រ
1. អារសាច់ជូនម្ដាយ	30
2. យំមួយពាន់ដង	33
3. រសស្នេហ៍ឧត្តម	34
4. មួប់ជួងទី ១០	36
5. ស្ពានឈើអភ័ព្វ	38
6. ខ្សែទឹកភ្លួច	42
7. សម្រស់នាងទេវទូកជរ	43
8. ស្ពានអូរតាគី	46
9. លាហើយសោភីនី !	48
10. រំជួលដងស្ទឹងសង្កែ	51
11. មេឃាភ្នំពេញ តារាបាត់ដំបង	54
12. ជ្រោះពេជ្រចិន្ដា	55
13. ទឹកភ្នែកឪពុក	57
14. អនុស្សាវរីយ៍ខ្នងភ្នំសំពៅ..	60
15. នាងដើរទៅណា ?	63
16. វិញ្ញាណផ្នូរខ្ញុំ	64
17. ជាន់ជើងក្របី	66
18. ដួងចិត្តវិយោគ	67
19. បណ្ដាំទៅផ្កាស្រពោន ...	68
20. នេះឬជីវិត ?	70
21. ទាសករស្នេហា	72
22. ស្ពានកំពង់ហ្លួង.............	73
23. ស្បៃអប្សរា ចំពាំចាណង់	76
24. ព្រះគុណម៉ែ	78
25. សែនស្ដាយផ្កាល់ស្នាំ	79
26. ប្រទីបខែធម៌	82
27. ជួបភ័ក្ត្រ ជួបស្នេហ៍........	83
28. កម្សោះហុងជាកញ្ញាប៉េសេ.	86
29. ចំរៀងមរណៈ..................	87
30. ប្រពន្ធខាំញីថ	89
31. សែនឈឺចិត្ត	91
32. ស្នាមក្រេមជាប់ថ្ពាល់	92
33. ស្នែកអូនលាបងហើយ	93
34. អូរជ្រៅរណ្ដៅស្នេហ៍ចាស់..	94
35. សម្លេងចាបត្រចាប់ស្នេហ៍ចាស់	95
36. ទឹកភ្នែកស្រីហ្លួរ..............	98
37. កូនស្រីអ្នកនេសាទ	99
38. រាហូចាប់ច័ន្ទ..................	102
39. ភ្លេងមង្គុរាជ	105
40. មន្តស្នេហាបង..............	106

ឈ្មោះបទចម្រៀង	ទំព័រ
41. លាហើយស្ទឹងម៉ាត្រា	107
42. បួតសណ្ដែក..................	110
43. ផ្គរលើប៉ៃលិន..................	111
44. អាទិត្យរះព្យាស៊ីស៊ុរិយាវង្ស..	112
45. សម្លាយកម្ម	113
46. ម្លប់ស្នេហ៍ដើមស្រឡៅ	115
47. តំនួញហ្វឺតារមាស...........	118
48. ជំនោរប៉ៃលិន	119
49. បេះដូងកំព្រា	121
50. ស្រណោះផ្កាខ្ទុម	123
51. ភ្នំចំទ្រទំស្នេហ៍ចាស់...........	125
52. ស៊ីចាយលោកឆ្នាំង.............	128
53. កណ្ដុរលេងសួន..............	131

ឈ្មោះបទចម្រៀង	ទំព័រ
54. សារ៉ាវ៉ាន់ស្លៀកខ្យល់.........	133
55. បងដើរកាត់ភ្លៀង............	135
56. ទំនួញស្នេហ៍ព្រះជិនវង្ស....	138
57. កុំទឹងណាំថ្ងៃ...................	139
58. ទិញស្រាឱ្យនី !.............	141
59. ក្មេងវាយស្បែកជើង........	142
60. ទៅលេងចាត់ដំបង.........	145
61. កន្ទ្រឹប ទ្រឹមៗ...............	146
62. អ្នកមើល[illegible].........	147
63. ថ្ងៃគោរព[illegible]ស្នេហ៍ចាស់..	148
64. សាយ[illegible].........	150
65. ភូងស្នេហ៍កម្រង..............	151
66. អូនឈឺចិត្តណាស់ !.........	152
67. វិជ្ជាច្រាំយ៉ាង.................	153

* **សេចក្ដីបញ្ជាក់**

- ប្រលោមលោកដែលមិនទាន់បោះពុម្ព 159
- ប្រលោមលោកដែលបោះពុម្ពរួចហើយ 161
- ប្រលោមលោកដែលបោះពុម្ពមិនទាន់រួច 169
- ប្រលោមលោកដែលបោះពុម្ពចេញបន្ត... 170
- មកទល់ខែមេសាឆ្នាំ ១៩៧៥ មានសល់ ប្រលោមលោកមួយចំនួនក្នុងរោងពុម្ព 177
- វណ្ណកម្មចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ 179

គ.ប.ឈ

៚ ឧទ្ទិស ៚

សូមឧទ្ទិសសៀវភៅ

កម្រង "កំណាព្យស្នេហ៍មាស" នេះ

ដល់វិញ្ញាណខ័ន្ធ របស់

លោក **ស៊ីន ស៊ីសាមុត**

លោក **ហាស់ សាឡុន**

លោក **ទ៉ោយ ហួរ**

លោក **ម៉ែរ ប៊ុន**

លោក **ម៉ក់ ឈួន**

លោក **អ៊ុច ណារី**

លោក **គួច គេច**

អ្នកស្រី **រស់ សេរីសុទ្ធា**

អ្នកស្រី **ប៉ែន រ៉ន**

ដែលបានរួមប្រយុទ្ធ តស៊ូជាមួយខ្ញុំ លើពិភពតន្ត្រី និងជួយធ្វើអោយស្នាដៃ បទភ្លេងទំនុកច្រៀងរបស់ខ្ញុំទាំងអស់បានសំរេចឡើង និងមានជីវិតរហូតមកទល់សព្វថ្ងៃនេះ...

គ,ប,ឈ

គោលបំណង

សៀវភៅនេះ គឺជាកំណត់ហេតុស្នាដៃរបស់ខ្ញុំ ។

អាចនិយាយម្យ៉ាងទៀតក៏បាន គឺវាជាកម្រងវណ្ណកម្មទាំងអស់ តាំងពីពេលដែលខ្ញុំឈោងដៃចាប់ផងចាក្កា ប្រឡូកក្នុងជីវិតទឹកខ្មៅ រហូតមកទល់ពេលនេះ ដូចជា**ប្រលោមលោក កំណាព្យ បទភ្លេង ទំនុកច្រៀង និងរឿងភាពយន្ត ជាដើម** ។

ខ្ញុំចងក្រងសៀវភៅនេះ ក្នុងគោលដៅបីយ៉ាងគឺ ÷

មួយ - ចង់រក្សាទុកនូវផ្នត់គំនិតរបស់ខ្ញុំ ដែលទោះបីជាវាមានរសជាតិយ៉ាងណា ក៏វាជាផលចំណែកនៃការត្រិះរិះពិចារណាមួយ ។

• អ្វីទាំងអស់វាហូរចេញពីមនោសញ្ចេតនា ហើយមនោសញ្ចេតនារបស់ខ្ញុំនេះ សឹងបានមកពីការរំភើបជាក់ស្ដែង តាមរយៈការឆ្លុះបញ្ចាំង[illegible]ជីវិតរស់នៅពិតៗ របស់មនុស្សក្នុងសង្គម ។

ខ្ញុំសូមនិយាយថា សំនួនវោហារមួយម៉ាត់ៗ ដែលពិរោះមានន័យ ពាក្យពេចន៍មួយឃ្លាដែលប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត ឬប្រលោមលោកមួយខ្សែ ដែលមានសាច់រឿងរណ្ដំទាក់ទងគ្នាពិរោះជក់អារម្មណ៍ មិនអាចកើតងាយៗបានដោយគ្រាន់តែយកដៃគងថ្ពាស់គិតមួយស្របក់ ឬទាញស្លាបចាក្កាសរសេរពីរបីខ្ទាកនោះឡើយ ។ វាសុទ្ធជាផលចំណែកនៃការត្រិះរិះពិចារណាសារចុះសារឡើង រាប់សិបដង និងការវិភាគថ្លឹងថ្លែងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ទើបអាចសំរេចចេញជាអ្វី ដែលនៅក្រោមក្រសែភ្នែកលោកអ្នកអានបាន ។

និយាយនេះ ខ្ញុំមិនមែន ចង់លើកពីភាពអស្ចារ្យនៃការនិពន្ធនោះឡើយ ប៉ុន្តែធាតុពិត **ការស្រាវជ្រាវរុករកគំណប់គំនិតនៅក្នុងជីវិត មានពេលខ្លះអាចលំបាកច្រើនជាងការផ្សងព្រេងរុករកកំណប់ត្បូងពេជ្រ នៅក្នុងរូងភ្នំ ឬបាត**

សមុទ្រនៅឡើត" ។

កំណប់គំនិតនេះ... ដូចកាលពេលស្រាវជ្រាវរុករក វាមិនព្រមផុះចេញ ទាល់តែសោះ តែលោជាវាផុះចេញ ក៏ផុះចំពេលដែលយើងមិនបានព្រាងទុក គឺផុះចេញពេលយើងភ្ញាក់ពាក់កណ្ដាលអាធ្រាត ពេលកំពុងជិះកង់ ពេលកំពុងជិះស៊ីក្លូ ជិះឡាន ជិះយន្តហោះ ពេលអង្គុយមើលកុន ពេលកំពុងញុំាបាយ ឬពេលកំពុងផឹកស្រាស្រវឹងស្រៀង។ ស្ដាប់ភ្លេងនៅក្នុងបារជាដើម ។ល។

ដូច្នេះ ពាក្យមួយឃ្លាឬសាច់រឿងមួយចប់ ដែលអ្នកនិពន្ធប្រមូលចងក្រងយកមកដាក់ក្នុងសៀវភៅ ទន្ទឹមនឹងពេលដែលអ្នកដទៃមិនបានគិតនោះ តើវាមានតំលៃប៉ុណ្ណា ខាងផ្លូវគំនិត ? វាមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំទៅមុខ និងបំរើប្រជាជនបានប៉ុន្មាននាក់ ? ហើយអាចមានឥទ្ធិពលសាយភាយដល់ព្រំដែនណា ?។

នៅពេលនេះ ខ្ញុំមិនបាននិយាយថា អ្វីដែលខ្ញុំបានគិតឃើញនិងសរសេរទុកនោះ វាមានតំលៃខ្លាំងក្លាដូចជាកំណប់គំនិតមាសរបស់អ្នកប្រាជ្ញនានានោះឡើយ តែខ្ញុំយល់ឃើញដូច្នេះវិញ ទោះបីជាគំនិតខ្ញុំមានលក្ខណៈយ៉ាងណាក្ដីក៏យ៉ាងហោចណាស់ វាបានរួមចំណែកខ្លះ។ ក្នុងការជួយលើកតំកើងនៀនវប្បធម៌ អក្សរសាស្ត្រជាតិផ្នែកអក្សរសិល្ប៍ និងបានបំរើមនោសញ្ចេតនាប្រជាជនក្នុងជំនាន់ដែលខ្ញុំរស់នៅ ឬប្រៀបដូចជាខ្ញុំបានដាំឈើមួយដើម ទុកសំរាប់ឱ្យអ្នកក្រោយជ្រកម្លប់យ៉ាងនោះដែរ ។

គោលដៅទីពីររបស់ខ្ញុំ គឺចង់ឱ្យអ្នកអានទាំងអស់ ដឹងពិតប្រាកដថា ពេលដែលខ្ញុំរស់នៅ តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ ? ។ ខ្ញុំគ្មានលទ្ធភាពនឹងប្រមូលស្នាដៃគ្រប់ប្រភេទរបស់ខ្ញុំ យកមកបង្ហាញជាក់ស្ដែងឱ្យអ្នកអានឃើញនៅពេលនេះទេ ព្រោះឆ្លងកាត់របបនយោបាយប្រែប្រួលរបស់ប្រទេសជាតិ ស្នាដៃប្រលោមលោករបស់ខ្ញុំ ស្ទើរតែទាំងអស់ត្រូវរបបប៉ុលពតដុតបំផ្លាញចោល បើនៅសល់។ តែបទភ្លេង ទំនុកច្រៀងនិងសាច់រឿងខ្សែភាពយន្តឬខ្សែវីដេអូខ្លះ' ដែលខ្ញុំបានស្ដាប់បានជំនាន់ក្រោយ ។

ក្នុងមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំៗពិតជាគ្មានទ្រព្យសម្បត្តិអ្វី ឱ្យប្រសើរថ្លៃថ្លាលើសពីកូនសៀវភៅមួយនេះ ដែលប្រៀបដូចជាមតកឯកសារប្រចាំគ្រួសារ ទៅថ្ងៃក្រោយនោះឡើយ ។

ចំពោះស្នាដៃប្រលោមលោក ក្រោយថ្ងៃរំដោះ ៧មករា ខ្ញុំបានស៊ើបដឹងខ្លះថា មាននៅសល់ខ្លះដែរ គឺកប់នៅតាមផ្ទះប្រជាជន ឬកន្លែងជួលសៀវភៅផ្សេងៗ ប៉ុន្តែមិនងាយទឹងតាមដានស្រាវជ្រាវរកឡើយ ។ តាមប្រភពពត៌មានផ្សេងៗទៀត បានឱ្យដឹងថា ស្នាដៃប្រលោមលោកខ្ញុំមួយចំនួន មានសេសសល់តាមបណ្ណាល័យខ្លះ នៅសហរដ្ឋអាមេរិក និងនៅប្រទេសបារាំង ហើយគេបានធ្វើជាអំណោយ ដោយថតជា**មីក្រូហ្វីល** **(MICRO-FILM)**ផ្ញើមកដំកល់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យជាតិយើង ។

ដោយមិនអាចប្រមូលរកសៀវភៅទាំងអស់ មកទុកជាឯកសារបាន ទើបនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ខ្ញុំបានរាយឈ្មោះស្នាដៃទាំងអស់ ដោយដាក់លំដាប់ឆ្នាំនៃការបោះពុម្ព និងបានសង្ខេបនូវខ្លឹមសារនៃរឿងនិមួយៗ ដែលខ្ញុំនៅចាំបានគ្រាន់ទុកជាការឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញនូវផ្នត់គំនិត ដែលខ្ញុំចង់និយាយ ។

ស្នាដៃទាំងនោះ ពិតជាមាននិន្នាការប្លែកៗទៅតាមសង្គមនិមួយៗ ព្រោះវាឆ្លុះបញ្ចាំងចេញពីជីវភាពសង្គម និងរបបគ្រប់គ្រងសង្គម ។ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាមាននិន្នាការប្លែកៗយ៉ាងនេះក្តី ក៏ស្នាដៃទាំងនោះនៅថែរក្សាចរិត្តលក្ខណៈពិសេសរបស់វា គឺចរិត្តប្រជាជន ចរិត្តធម្មជាតិ និងផ្សាភ្ជាប់ជាមួយវប្បធម៌អារ្យធម៌ ទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី និងពណ៌សម្បុរជាតិ ។

គោលដៅទីបី គឺខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ប្រាប់មជ្ឈដ្ឋានមួយចំនួន ដែលបានយកស្នាដៃខ្ញុំទៅប្រើប្រាស់ជាផ្លូវជំនួញ ដោយមិនគោរពសិទ្ធិបន្តិចបន្តួចសោះ របស់អ្នកនិពន្ធដើម ។

ខ្ញុំមិននិយាយពីរឿងប្រលោមលោកទេ ព្រោះវាច្របូកច្របល់ខ្ទេចខ្ទាំក្នុងរបបប៉ុលពត ធ្វើឱ្យបាត់ស្លាកស្លាមច្បាប់ដើម និងច្រឡំបល់ស្ទើររកទីតាំងប្រាកដ

ប្រជាពុំឃើញ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយពីបទភ្លេង ទំនុកច្រៀង ដែលសព្វថ្ងៃនៅពួស្រស់។ នៅចាក់គ្រប់ម៉ាញ៉េ ឬគ្រប់ច្រកល្ហកទីក្រុងនិងខេត្ត រហូតទៅដល់ប្រទេសក្រៅទៀត ។

បទភ្លេង ទំនុកច្រៀងទាំងនោះ គិតទៅជាងពីររយបទដែលខ្ញុំបាននិពន្ធនិងថតតាំងពីឆ្នាំ ១៩៦៣ រហូតមកទល់ខែមេសាឆ្នាំ ១៩៧៥ ខ្លះផ្សាយតាមវិទ្យុជាតិ ខ្លះថតជាថាស ខ្លះជាកាសែ្សត ហើយខ្លះដកស្រង់ពីប្រលោមលោកនិងបញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្ត ។

ប៉ុន្តែ មានបទខ្លះ ថតនិងចាក់ផ្សាយហើយ តែបទខ្លះចេញផ្សាយពុំទាន់ដោយកងទ័ពខ្មែរក្រហមបានចូលមក ម្ល៉ោះហើយកាសែ្សត **MASTER** ដែលម្ចាស់ក្រុមហ៊ុនបានផលិតនោះ មិនដឹងរសាត់អណ្តែតទៅទីណា គួរអោយសោកស្តាយពន់ពេក ។

មុនឆ្នាំ ១៩៧៥ មានអ្នកខ្លះបានទិញយកកាសែ្សតដែលថតហើយទាំងនោះ ទៅស្រុកសៀម ឬស្រុកបារាំង អាមេរិក ។

លុះក្រោយពេល ដែលយើងរំដោះបានពីសម័យប៉ុលពត បទចំរៀងទាំងអស់នោះ ក៏ត្រឡប់ចូលមកស្រុកខ្មែរវិញ តាមរយៈបងប្អូនខ្មែរដែលរស់នៅបរទេស ឬតាមការរត់ពន្ធមកពីស្រុកសៀម ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ បទចំរៀងទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំថតសាឡើងវិញ ដោយយកលំនាំបទដើមទាំងស្រុង និងផ្លាស់ប្តូរអ្នកចំរៀងថ្មី ហើយនាំចូលយកមកលក់នៅស្រុកខ្មែរជាបន្តបន្ទាប់ ។

ប្រការមួយទៀត មានអ្នកខ្លះបានយកបទចំរៀងដែលខ្ញុំនិពន្ធទាំងនោះទៅដាក់ក្នុងខ្សែភាពយន្តឬខ្សែវីដេអូ និងថតផ្សំជាចំរៀងកាយវិការ ការ៉ាអូខេចេញលក់ព្រោងព្រាត ដោយឥតមានគិតដល់អ្នកនិពន្ធដើមបន្តិចសោះ ។ **បើថាអ្នកដែលមិនដឹង ក៏ហើយទៅចុះ តែអ្នកដែលដឹងហើយក៏នៅតែបំពាន** ។

ខ្ញុំក៏យល់ដែរថា នៅពេលដែលប្រទេសជាតិយើងពុំទាន់មានច្បាប់ទម្លាប់

ត្រឹមត្រូវ ក្នុងកិច្ច ˝ការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ **(DROITS D'AUTEURS)** ឬ ˝ការពារ សិទ្ធិខាងបញ្ញា **(Propriétés intellectuelles)** នោះពិតជាមានជននិកាសនិយមមួយចំនួន ប្រឹងបឺតជញ្ជក់ញើសឈាមអ្នកនិពន្ធនិងសិល្បករ ដែលមានគំនិតថ្លៃប្រនិត ដើម្បីបំពីផលប្រយោជន៍វប្បធម៌ជាតិ ធ្វើឱ្យអ្នកទាំងនោះបាក់ទឹកចិត្ត ស្ទើរតែអស់ឆន្ទៈបន្តការងារដ៏អភ័ព្វនេះតទៅទៀត ។

ត្រូវតែរាជរដ្ឋាភិបាលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងរឿងនេះ ព្រោះវិស័យអក្សរសិល្ប៍ជាមែកធាងមួយនៃវប្បធម៌ជាតិដែរ ។

នៅក្នុងផែនការណ៍ ១០ ឆ្នាំរបស់ពិភពលោក ខាងវិស័យវប្បធម៌ **(Decennie Mondiale)** គេបានបែងចែកច្បាស់ នូវ៤ចំណុចជាវិជ្ជមានថា :

១- ត្រូវដាក់វប្បធម៌នៅក្នុងបេះដូងនៃការអភិវឌ្ឍន៍ **(Placer la culture au cœur du Développement)**

២- ពង្រឹងនិងធ្វើឱ្យសំបូរណ៍បែបនូវអត្តសញ្ញាណជាតិ **(Renforcer et affirmer la Richesse de l'Identité nationale)**

៣- ធ្វើឱ្យការងារវប្បធម៌ ទៅជាការងាររបស់មនុស្សទាំងអស់ **(Faire la Culture pour l'Affaire de Tous)**

៤- ជំរុញវិស័យវប្បធម៌ ឆ្ពោះទៅកាន់សាមគ្គីភាពអន្តរជាតិ **(Relancer la Culture vers la Solidarité international)**

ផ្អែកលើ ៤ ចំណុចជាវិជ្ជមាននេះហើយ ទើបខ្ញុំយល់ថាការងារនិពន្ធ ទោះបីអ្នកខ្លះចាត់ទុកថាជាការងារកំប៉ិកកំប៉ុក មិនប្រសើរដូចការងារស៊ីសំណូកសូកប៉ាន់ ឬលុតក្រាបឡេមឡឺមសុំបុណ្យស័ក្តិក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំចាត់ទុកថាវាមានតំលៃពិតប្រាកដខាងវប្បធម៌តទៅថ្ងៃអនាគត ។

អ្នកនិពន្ធភាគច្រើនជាអ្នកក្រ មិនសូវមានទ្រព្យសម្បត្តិខាងក្រៅ សំរាប់បង្អួតសំញ៉ែងឱ្យសង្គមឃើញឡើយ ប៉ុន្តែគេមានធនធានសំបូរណ៍បែបនៅខាងក្នុងដបទឹកខ្មៅ ដែលមិនងាយមានអ្នកណាប្លន់ ឬចាប់ជំរិតយកបានទេ ។

នៅលើមូលដ្ឋានទាំងនេះហើយ ទើបខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវតែប្រមូលចងក្រងនូវ

ស្នាដៃទាំងនេះ ដើម្បីទុកជាការបំភ្លឺមួយផ្នែក ចំពោះអ្នកដែលមិនទាន់ដឹង និងអ្នកមានការភ័ន្តច្រឡំ ។

ទន្ទឹមនឹងគោលដៅទាំងបីខាងលើនេះ ខ្ញុំបានដាក់បន្ថែមក្នុងសៀវភៅនេះនូវ "**ជីវប្រវត្តិសង្ខេបរបស់ខ្ញុំ**" ទៀត ។

សូមបញ្ជាក់ថា "**ជីវប្រវត្តិសង្ខេប**" ឬ "**ដំណើរជីវិត**" របស់ខ្ញុំនេះ គឺសរសេរដោយដៃខ្ញុំពិត ព្រោះខ្ញុំយល់ថា បើខ្ញុំមិនសរសេរខ្លួនឯង ធ្វើម្ដេចអ្នកដទៃអាចដឹងបាន ។

ម្យ៉ាង ព្រោះខ្ញុំមិនមែនជារដ្ឋបុរសនយោបាយ ឬជាអ្នកដឹកនាំប្រទេស ដែលមានគេតាមដានតាំងពីកើតដល់ស្លាប់នោះឡើយ គឺខ្ញុំគ្រាន់ជាអ្នកសរសេរធម្មតា ទាល់តែខ្ញុំចងក្រងខ្លួនឯងទើបអស់សេចក្ដី ព្រោះសូម្បីតែក្រុមគ្រួសារខ្ញុំក៏ដឹងមិនច្បាស់ដែរ ។

តែខ្ញុំនិយាយតាមតែការពិត ខ្ញុំធ្វើអ្វីបានប៉ុណ្ណា ខ្ញុំថាប៉ុណ្ណឹង មិនអំនួតអួតអាងបំផ្លើសឡើយ ។

សូមឱ្យសៀវភៅនេះ បាននៅជាឯកសារ សំរាប់អ្នកស្រាវជ្រាវជំនាន់ក្រោយ និងទៅជាចំណងដៃដ៏ស្រងេះស្រងោចបំផុតចំពោះអ្នកនិពន្ធជំនាន់ខ្ញុំ ដែលរស់នៅ ទោះនៅក្នុងឬក្រៅប្រទេសក៏ដោយ ពិសេសគឺសូមឱ្យបានទៅជាកេរមត៌កដ៏មានតំលៃ សំរាប់គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃ ៣១ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០

គង្គ ប៊ុនឈឿន

ជីវប្រវត្តិសង្ខេប

ខ្ញុំ **គង្គ ប៊ុនឈឿន** កើតនៅថ្ងៃ ១៨ តុលា ឆ្នាំ ១៩៣៩ នៅភូមិចំការសំរោង ឃុំចំការសំរោង [១] ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង ។ ឪពុកឈ្មោះ **គង្គ ឈិន** (មានដើមកំណើតនៅឃុំព្រៃល្វា ខេត្តតាកែវ) ម្ដាយឈ្មោះ **ម៉ារ គីម** (ជាអ្នកឃុំព្រែកហ្លួង ស្រុកសង្កែរ ខេត្តបាត់ដំបង) ។

កាលពីអាយុ ៨ ឆ្នាំ បានចូលរៀននៅថ្នាក់កុមារដ្ឋាន និងបរិវេចនដ្ឋាននៅសាលាវត្តពោធិវាល ។ ចាប់ពីថ្នាក់អាទិកដ្ឋាន រហូតដល់ឧត្តមដ្ឋានរៀននៅមជ្ឈិមសាលាបឋមសិក្សាខេត្ត ហើយបានប្រលងចូលរៀននៅវិទ្យាល័យព្រះមុនីវង្ស រហូតដល់ប្រលងជាប់សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សា ហើយបង្ខំចិត្តឈប់រៀននៅឆ្នាំ ១៩៥៧ ដោយទ័លក្រពេក ។

ឪពុកខ្ញុំ មិនមែនជាអ្នកនិពន្ធ ឬអ្នកអក្សរសាស្ត្រទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានចាំច្បាស់ថា ពេលដែលគាត់ចាកចេញពីខេត្តតាកែវ មកផ្សងព្រេងនៅខេត្តបាត់ដំបង មានគេនិយាយថា គាត់ចេះភាសាបារាំងជ្រៅជ្រះ អាចសរសេរបាន និយាយបាន និងអាចធ្វើជាគ្រូបង្រៀននៅសម័យនោះបានទៀតផង ។ ប៉ុន្តែ មិនដឹងមូលហេតុអ្វី បានជាគាត់មិនព្រមចូលធ្វើការរដ្ឋ បែរជាស្ម័គ្រចិត្តទៅធ្វើជាកាប៉ូរ៉ាល់ប្រចាំឃ្លាំងស្រែបារាំង នៅតំបន់បឹងព្រីងទៅវិញ ។

សម័យ ដែលបារាំងគ្រប់គ្រងប្រទេសកម្ពុជា គេបានវាតទីយកទឹកដីម្ដុំជើងភ្នំតូច ភ្នំធំ នៅខេត្តបាត់ដំបង ចាប់ពីអូតាគី អូរតាកែ ពពាលខែ ស្រែបារាំង បឹងព្រីង មង្គលបុរី សំរាប់ធ្វើស្រែ ហើយប្រមូលភោគផលស្រូវពីតំបន់

(១)-តាមការពិត ខ្ញុំកើតនៅភូមិបឹងព្រីង ឃុំថ្មកោល (ចរណ្ហីរស្វា) ស្រុកនិងខេត្តបាត់ដំបង ប៉ុន្តែពេលស្រុកមានកលិយុគភ័ន្តប្រែ សំបុត្រកំណើតដើមបាត់អស់ ទើបសំរេចមកចុះជាតិកំណើត នៅឃុំចំការសំរោងវិញ ។

នេះនាំចេញទៅក្រៅ តាមរយៈស្ពានរថភ្លើង ដែលមានស្ថានីយ៍ដឹកជញ្ជូនបោះប្រចាំការនៅឃុំចណ្ដើរស្វា ។

នេះ ប្រហែលមកពីឪពុកខ្ញុំចេះភាសាបារាំង អាចបកប្រែបាន ទើបគេត្រូវការឱ្យគាត់ នៅធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងសំភារៈឧបករណ៍កសិកម្មផ្សេងៗ នៅប្រចាំការដ្ឋានស្រែបារាំងនោះ ។

នៅពេលនោះហើយ ដែលគាត់បានជួបនឹងម្ដាយខ្ញុំ ហើយបានឱ្យកំណើតបងប្រុសខ្ញុំម្នាក់ឈ្មោះ **គន្ធ ម៉ុនឆោម** និងរូបខ្ញុំ ។ តែបន្ទាប់ពីកំណើតខ្ញុំ ឪពុកខ្ញុំក៏ឈប់ធ្វើជាកាប៉ូរ៉ាល់ឃ្លាំងស្រែបារាំង ហើយនាំគ្រួសារទៅបោះទីតាំងរកស៊ីលក់ដូរនៅភូមិបាក់អម្រែក ក្នុងឃុំព្រែកហ្លួង ដែលជាទឹកដីកំណើតរបស់ម្ដាយខ្ញុំវិញ ។

រស់នៅទីនោះរហូតដល់ខ្ញុំអាយុបាន ៦ ឆ្នាំ ដោយភូមិស្រុកកើតកលិយុគវឹកវរ ឪពុកខ្ញុំក៏នាំគ្រួសារមកនៅខេត្តបាត់ដំបងវិញ ដោយប្រកបរបររកស៊ីជាអ្នកលក់ដូរធម្មតា ។

នៅសម័យនោះ កម្រមានអ្នកណាចូលចិត្តអានកាសែតណាស់ តែខ្ញុំនៅចាំបានថា ឪពុកខ្ញុំជាអ្នកអានកាសែតបារាំងម្នាក់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន គឺកាសែត Extrème - ORIENT ដែលបោះពុម្ពនៅព្រៃនគរ ។ នៅពីតូច ខ្ញុំតែងត្រូវឪពុកខ្ញុំប្រើឱ្យរត់ទិញកាសែត ពីហាងមួយនៅផ្លូវលេខ ២ ជាញឹកញាប់ ។

ខ្ញុំបានយល់ដឹងពីឪពុកខ្ញុំតែប៉ុណ្ណឹង រហូតដល់គាត់មានជំងឺស្លាប់នៅឆ្នាំ ១៩៥៣ ហើយបន្សល់ទុកនូវគំនរកាសែតពីរបីហឹប និងសៀវភៅសរសេរដៃ ខ្លះជាកំណត់ហេតុកត់ត្រានូវព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗ ជាភាសាបារាំង ដែលពេលដោយខ្ញុំមិនអាចយល់បាន ព្រមទាំងអត្ថបទកំណាព្យខ្លីៗលាយជាមួយនឹងធម៌អារ្យ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំនៅតូច ។

ពាក្យដែលនិយាយថា "**ស្លឹកឈើជ្រុះមិនឆ្ងាយពីគល់**" ប្រហែលជាត្រូវសម្រាប់មនុស្សខ្លះ តែសម្រាប់ខ្ញុំ ផ្ទុយពីពាក្យទំនៀមនេះស្រឡះ ដូច្នេះតើហេតុ

អ្វី ដែលបណ្តាលឱ្យខ្ញុំក្លាយមកជាអ្នកនិពន្ធ នៅពេលនេះ ? ។

ឆ្នាំដែលខ្ញុំកើត ជាឆ្នាំដែលសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ចាប់ផ្តើមឆេះដង្កោលដង្កុំ ។ សម្លេងអាវុធគ្រប់ប្រភេទ បានលាន់ឮស្ទើរលើងប្រថពី ក៏ដូចជាលាន់ឮនៅលើមាតុភូមិខ្ញុំ... មាតុភូមិដែលធ្លាប់រស់គ្រាំគ្រាក្នុងនឹមផែកអាណានិគម ។

ខ្ញុំកើតចេញពីផ្ទៃម្តាយម្នាក់ ដែលមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតកូន តែខ្ញុំមិនមែនជាទារក ដែលមានសេរីភាពទេ ព្រោះជាទារកដែលកើតក្នុងសម័យអាណានិគម ជាគ្រួសារមួយ ក្នុងចំណោមគ្រួសាររាប់លានដែលខ្ញុំកញ្ចះគេ...។

ច្រមុះខ្ញុំ បានស្រូបយកក្លិនគ្រាប់រំសេវផ្សែងអ្នរអាប់ និងទុក្ខវេទនារបស់គ្រួសារខ្មែរទាំងអស់ តាំងពីថ្ងៃដំបូងនៃជីវិតខ្ញុំ ។

កុមារភាពរបស់ខ្ញុំ ចិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌឧត្តមគតិ និងទិដ្ឋភាពនេះទើបនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងរៀន និស្ស័យធម្មជាតិបានជំរុញឱ្យខ្ញុំចូលចិត្តស្តាប់រឿងដែលគេនិទាន ទោះនិទានពីអ្វីក៏ដោយ ។

ខ្ញុំចូលចិត្តស្តាប់ចំរៀងចាប៉ីដងវែង ស្តាប់លោកទេសនាឆ្លងឆ្លើយ ស្តាប់ចាស់ៗនិទានរឿងព្រេងតាមសាស្ត្រាស្លឹករឹត មើលអាយ៉ង អាយៃ មើលល្ខោនបិទមុខ (រឿងរាមកេរ្តិ៍) មើលល្ខោនបាសាក់ ស្តាប់ចំរៀងសង្គីត និងមើលភាពយន្ត ។

ប្រហែលមកពីកត្តាទាំងនេះហើយ ទើបបណ្តាលឱ្យខ្ញុំមានទំនោរស្រឡាញ់ការនិពន្ធ ?

កាលរៀននៅបឋមសិក្សា ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍នឹងរៀនគូរមុនដំបូង ។ ឱ្យតែពេលទំនេរ ខ្ញុំតែងទៅសំកុកមើលជាងគូររូប នៅរោងភាពយន្ត ហាប់-ឈុននៅខេត្តបាត់ដំបង (បច្ចុប្បន្នរោង១៣មករា) និងរោងកុនអេដែន (ឥឡូវនេះគ្មានទេ) ។ ក្រោយមកខ្ញុំខំរៀនគូរតាមរូបកុន ឬរូបភាពផ្សេងៗ ទាល់តែក្លាយជាសិស្សម្នាក់ ដែលពូកែជាងគេនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

ផ្ដើមពីការគួសវាស និងការចូលចិត្តស្ដាប់រឿង ស្ដាប់ចំរៀងនេះហើយ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំស្រឡាញ់ពាក្យជួនរណ្ដំ តាមបែបកំណាព្យ និងសំនួនវោហារដែលប្រើប្រាស់ក្នុងល្បះឃ្លាចំរៀង ហើយខ្ញុំក៏រៀនសរសេរកំណាព្យ តាមបែបរឿងនិទានផ្សេងៗ ។ ទន្ទឹមនោះ ខ្ញុំក៏ចាប់អានរឿងរ៉ាវដែរ រហូតដល់រឿងប្រលោមលោកខ្លះៗ ដែលបោះពុម្ពក្នុងសម័យនោះ ដូចជា សូផាត ផ្កាស្រពោន កុលាបប៉ៃលិន ។ល។

ក្នុងមនោសញ្ចេតនា ដែលជក់ជាប់ការឈឺចាប់ និងមើលឃើញភាពក្រខ្សត់នៃគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួន ដែលជួបការលំបាកវេទនាក្នុងការរៀនសូត្រ រួមជាមួយទុក្ខវេទនានៃគ្រួសារដទៃទៀត កាន់តែធ្វើឱ្យខ្ញុំប្រើមនោសញ្ចេតនាត្រិះរិះវិភាគពិចារណាវែងឆ្ងាយ និងស្រមើស្រមៃអណ្ដែតអណ្ដូង ។ ខ្ញុំធម្លាប់ដេកគងថ្ងាសតាំងពីនៅតូច ជាមនុស្សព្រួយបារម្ភច្រើនជាងសប្បាយ និងជាមនុស្សគិតច្រើនជាងនិយាយ ។

ឪពុកខ្ញុំស្លាប់នៅឆ្នាំ ១៩៥៣ ពេលដែលសភាពការណ៍ប្រទេសជាតិកំពុងផ្លាស់ប្ដូរពីការផ្ទេររដ្ឋអំណាចបារាំង មកខ្មែរទាំងស្រុង ។ ចលនាផុសផុលរបស់គណបក្សច្រើនបែប ច្រើនឈ្មោះ ដើម្បីដណ្ដើមប្រជាប្រិយភាពក្នុងការដឹកនាំប្រទេស ។

ការគៀបសង្កត់ រវាងអ្នកនយោបាយគ្រប់ពណ៌សម្បុរ និងការតស៊ូពីក្នុងព្រៃរបស់បណ្ដាចលនាអ្នកស្នេហាជាតិផ្សេងៗ បានក្លាយទៅជាឯកសារស្រស់ៗដ៏មានតំលៃបំផុត សំរាប់លត់ដំខួរក្បាលខ្ញុំ ឱ្យកាន់តែត្រិះរិះពិចារណា ចេះវិភាគពីបញ្ហាសង្គម និងការរាក់ជ្រៅ នៅក្នុងបញ្ហាជីវិត ។

នេះជាសាលារៀនមួយ ក្នុងចំណោមសាលារៀនជាច្រើនទៀត ដែលនាំឱ្យខ្ញុំចេះសរសេរ ។

ប៉ុន្តែ នេះអាចនិយាយបន្ថែមថា ជាទេពកោសល្យនិងឧបនិស្ស័យពីកំណើតមកក៏ថាបាន ព្រោះបើគ្មានសភាវៈទាំងនេះគួបផ្សំផងទេ មិនងាយនឹង

មានអ្វីស្រូបទាញជីវិតខ្ញុំ ឱ្យធ្លាក់ចូលទៅក្នុងលំអាន ផ្លូវមនោសញ្ចេតនានេះឡើយ ។

ដោយសារកត្តាតួបផ្សំទាំងនោះហើយ ដែលបានចង្អុលផ្លូវ នាំដៃឱ្យខ្ញុំឈ្មុសឈ្មុលលើផ្លូវ ដែលពោរពេញដោយក្ដីស្រមៃ និងមិនបានយល់ពីទ្រឹស្តីអ្វីបន្តិចបន្តួចសោះនៃការនិពន្ធ ប្រៀបដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលធ្វើដំណើរផ្សងព្រេង លើមាគ៌ាដ៏ងងឹតងងល់មួយ ។

ជាបណ្ដើរៗ ឧបនិស្ស័យ បានកែប្រែខ្លួនខ្ញុំបន្តិចម្ដងៗ ទៅជាមនុស្សដែលចូលចិត្តបំផុត ក្នុងការបណ្ដែតមនោសញ្ចេតនាឱ្យរវើរវាយ ឬស្រមៃទៅកាន់ភពមួយ ដែលគ្មានអ្នកណាទឹកដល់ ។

ខ្ញុំក៏មិនដែលគិតថា ជីវិតជាអ្នកនិពន្ធ ជួបប្រទះនូវគ្រោះថ្នាក់ ឧបសគ្គរាំងរាំងច្រើនរាប់មិនអស់ដែរ គឺខ្ញុំពេញចិត្តជាងអ្វីទាំងអស់ ។

ជួនកាលខ្ញុំឃើញស្រមោចជញ្ជូនពង ស្លឹកឈើត្រូវខ្យល់បក់រវិចៗ ទាហែលទឹកនៅក្នុងត្រពាំង ស្លឹករាំងឬស្លឹកឫស្សីធ្លាក់រុះរោយក្នុងបឹង នារីស្រុកស្រែចងពុងកណ្ដៀតក្ដមចុះដងទឹកបឹង ដៃនាងល្វតល្វន់យកក្ដមវាចទឹក បង្កើតជាផ្នត់រលកតូចៗ រត់ទៅប៉ះនឹងដើមព្រលិត ធ្វើឱ្យញ័ររញ្ជួយដល់ស្រមោលដើមត្នោត ដែលឆ្លុះចាំងមកជាមួយពន្លឺថ្ងៃក្រហមរៀបអស្ដង្គត... ។ល។

ទិដ្ឋភាពទាំងនេះសាមញ្ញណាស់ ភ្នែកទាំងឡាយ គេមើលឃើញគ្មានន័យអ្វីឡើយ តែសំរាប់ខ្ញុំ គឺជាប្រធានបទដ៏សម្បូរណ៍បែប ដែលមានអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅបំផុត នៅក្នុងសោភ័ណភាពនៃបទនិពន្ធ ដ៏អាថ៌កំបាំងដែលគ្មាននរណាទឹកដល់ ។

... ក្រោយដែលឪពុកខ្ញុំស្លាប់ផុត ខ្ញុំកាន់តែរស់គានតឹងមែនទែនជាមួយម្ដាយមេម៉ាយ នឹងបងប្រុសម្នាក់ដែលមានវ័យស្រចាលគ្នា ចេះតែតួញត្អែរក្នុងជីវិត ចេះតូចចិត្ត និងធ្វើឱ្យខ្លោចផ្សា ។

ដោយអាណិតអាសូរ[illegible]យ៉ាងនេះហើយ ខ្ញុំក៏សាកល្បងហាត់

សរសេរកំណាព្យនៅពេលដែលខ្ញុំរៀនថ្នាក់ឧត្តមដ្ឋាន តែកំណាព្យនេះមានលក្ខណៈជាទំនុកច្រៀង ឬជាអ្វីដែលអាចជួយលួងលោមមនោរម្មណ៍ និងបន្ធូរបន្ថយមនោសញ្ចេតនាលំបាក តប់ប្រមល់ក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ។ គួបផ្សំពេលនោះខ្ញុំចេះភ្លេងខ្លះៗនៅក្នុងសាលា ខ្ញុំចេះកាន់ឧបករណ៍ចាប៉ី (ម៉ង់ដូលីន) ច្បាស់ណាស់ ខ្ញុំក៏ឧស្សាហ៍បង្ហូរមនោសញ្ចេតនារបស់ខ្ញុំ ទៅតាមមន្តស្នេហ៍នៃតន្ត្រីនេះ និងតាមរសជាតិកំណាព្យទំនុកច្រៀង លុះត្រាតែក្លាយទៅជាទម្លាប់ ។

កាលណោះក៏មានបទភ្លេងចំរៀងសម័យ ដែលផ្សាយតាមវិទ្យុពីភ្នំពេញទៅបាត់ដំបង តាមរយៈឧត្សោសនស័ព្ទនៃការិយាល័យបណ្ដាញឃោសនាការ នៅជិតរោងកុនសង្កែ (ពេលនេះគ្មានទេ) ដែលខ្ញុំតែងព្យាយាមទៅអង្គុយស្ដាប់រាល់ៗល្ងាច ។

ខ្ញុំពេញចិត្ត អ្នកចំរៀង **ស៊ីន ស៊ីសាមុត** តាំងពីនៅក្មេង ហើយនឹងអ្នកនិពន្ធបទភ្លេងទំនុកច្រៀង **ពៅ ស៊ីផូ** ។ អ្វីៗដែលខ្ញុំបានឮនាសម័យនោះ វាដូចជាជីវជាតិស្រោចស្រព់ ផ្គួរផ្គងរះដួងខ្ញុំ ឱ្យផុះផុះពន្លកមនោសញ្ចេតនាកំណាព្យ ទំនុកច្រៀង កាន់តែរឿងរឿងៗគ្មានស្រកស្រុត ។

ទន្ទឹម នឹងការសរសេរកំណាព្យទំនុកច្រៀង ខ្ញុំក៏ហាត់សរសេររឿងខ្លះៗដោយបានមើលកាសែត ដែលចុះផ្សាយរឿងខ្លីៗនាសម័យនោះ ដូចជាកាសែតកម្ពុជា កាសែតប្រជាជន កាសែតប្រជាធិបតេយ្យ និងកាសែតសង្គមរាស្ត្រនិយម ។ល។ ខ្ញុំបានមើលប្រលោមលោករបស់អ្នកនិពន្ធ **ប៊ីច នៃលាន** ដែលទុកដូចជាប្រទីបបំភ្លឺផ្លូវ ឱ្យខ្ញុំឈានទៅកាន់ជងចាក្ដា សរសេររឿង ។

ជាបន្ថែមទៀត រហូតដល់ចូលរៀន វិទ្យាល័យព្រះមុនីវង្ស ត្រឹមថ្នាក់ទី៥ ខ្ញុំបានសាកល្បងនិពន្ធកំណាព្យទំនុកច្រៀង និងប្រលោមលោកខ្លីៗបានមួយចំនួន ប៉ុន្តែមិនទាន់បានបោះពុម្ព ព្រោះការបោះពុម្ពនៅសម័យនោះតឹងតែងណាស់ បើអ្នកនិពន្ធណាមិនទាន់មានឈ្មោះនៅលើក្របសៀវភៅបោះពុម្ព នោះម្ចាស់បណ្ណាគារ គេមិនទទួលស្គាល់ឡើយ ។

នៅឆ្នាំ ១៩៥៧ ខ្ញុំបានប្រលងជាប់លេខ ១ នៅក្នុងនិកាសមហោស្រព អក្សរសិល្ប៍មួយ ធ្វើនៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង នោះគឺវណ្ណកម្មប្រលោមលោកឈ្មោះថា "**ស្នេហាលុះអចសាន្ត**" ។

ពេលនោះហើយ ដែលខ្ញុំរឹតតែគិតថា អ្វីៗដែលខ្ញុំព្យាយាមកន្លងមក បានចេញជាផ្លែផ្កាខ្លះៗហើយ គឺខ្ញុំបានទទួលប្រាក់ ១៥០០រៀល ជារង្វាន់សម្រាប់ជ័យលាភីលេខ ១ នៅសម័យនោះ ។ ខ្ញុំបានយកទៅឱ្យម្ដាយខ្ញុំទាំងអស់ ជាប្រាក់ដែលខ្ញុំចេះរកបានជាលើកដំបូង នៅក្នុងជីវិត ដោយសារដំណក់ទឹកខ្មៅ។

ទោះបីយ៉ាងនេះក្ដី ក៏បណ្ណាគារនៅក្នុងខេត្ត ពុំទាន់មានបណ្ណាគារណាមួយព្រមទទួលយករឿងថ្មីៗរបស់ខ្ញុំ ទៅបោះពុម្ពឡើយ គេហាក់ដូចជានៅរារែកមិនទាន់ទុកចិត្តថាស្នាដៃខ្ញុំ តើអាចទទួលការពេញនិយមពីអ្នកអាន ឬយ៉ាងណានោះ ? ។

នៅភ្នំពេញទៀតសោត ក៏ខ្ញុំបានសាកល្បងកំពៀកប្រលោមលោកមួយចំនួន ដែលជាស្នាដៃរបស់ខ្ញុំយកមកលក់ឱ្យដែរ តែគ្មានបណ្ណាគារណាមួយទទួលយល់ព្រមទិញឡើយ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ មានអ្នកខ្លះគេពេបជ្រាយ មើលងាយខ្ញុំទៀត ថាអ្នកនិពន្ធអី រាងសម្រែ នៅក្មេង ស្លៀកតែខោខ្លី អាវកញ្ចាស់ដូច CHOMEUR ។

ក្នុងឆាកជីវិតជ្រុងព្រាង យកប្រលោមលោកមកដើរលក់នៅក្រុងភ្នំពេញ ជីវិតខ្ញុំពេលនោះ ប្រៀបដូចជាស្ងួតផាត គឺបានចូលទៅថ្វាយបង្គំសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជជួនណាត ដើម្បីសុំសំណាក់មួយយប់នៅក្នុងវត្តឧណ្ណាលោម មុននឹងត្រឡប់ទៅខេត្តបាត់ដំបងវិញ ។

ពេលនោះ ខ្ញុំមានតែទឹកភ្នែក ដេកអត់បាយ ហើយព្រឹកឡើងសំពះសុំឡានគេជិះត្រឡប់ទៅស្រុក ដោយអង្គុយអោបតែសំណៅប្រលោមលោក ទាំងអាប់អួរក្នុងចិត្ត ។ ប៉ុណ្ណឹងហើយ ក៏ពួកអ្នកបោះពុម្ពនៅក្នុងខេត្ត ក៏គេមិនទទួលស្នាដៃទៀត ខ្ញុំស្ទើរតែអស់សង្ឃឹមម្ដងៗ... ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែព្យាយាម តស៊ូ

តទៅមុខទៀត... គឺនៅតែសរសេរ... សរសេរហើយសរសេរទៀត... ទោះបីជាជួបប្រទះផ្លូវអាប់អួរក្នុងជីវិតបែបណាក៏ដោយ ។ល។

ទម្ងឹម ពឹងពេលដែលខ្ញុំកាន់តែអស់សង្ឃឹម ម្ដាយខ្ញុំក៏ធ្លាក់ខ្លួនក្រមែនទែន ហើយមានជំងឺជាទម្ងន់ទៀតផង ម្ដាយនិងកូនជួលក្រោមផ្ទះគេជ្រកនៅជិតវត្តពោធិវាល ។

ដោយខ្ញុំ មិនបានល្បោះទៅជាអ្នកសរសេរ ខ្ញុំនៅតែព្យាយាមទៅសូមបំរើឱ្យតូបលក់សៀវភៅមួយ នៅក្នុងខេត្តដោយមិនយកប្រាក់ខែ ដោយសុំឱ្យតែគេអាណិតមេត្តាបោះពុម្ពសៀវភៅ ដែលជាស្នាដៃរបស់ខ្ញុំ ព្រោះគេបានសន្យាច្បាស់លាស់ហើយ ។

ពេលនោះ ខ្ញុំទៅរៀនផង ឆ្លៀតមកបំរើគេផង ព្រមទាំងឆ្លៀតរកថ្នាំមកព្យាបាលម្ដាយដែលមានជំងឺផង ។

ម្ដាយខ្ញុំឈឺទាល់តែស្លាប់ ម្ចាស់តូបលក់សៀវភៅក៏នៅតែមិនព្រមបោះពុម្ពសៀវភៅ ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមអស់សង្ឃឹម និងរវើរវាយមែនទែន ហើយពិបាកចិត្តស្ទើរតែរៀនមិនកើត ។

ពេលនោះ ខ្ញុំឆ្លងផុតថ្នាក់ទី ៤ ទំនើបជាតិ ចូលថ្នាក់ទី ៣ ដែលជាឆ្នាំពិសេស ត្រូវប្រឡងយកសញ្ញាប័ត្រទៀតផង តើខ្ញុំត្រូវលះបង់អ្វី ? យកអ្វី ?

ពេលដែលខ្ញុំអស់សង្ឃឹមមែនទែន ថានឹងទម្លាក់ផងចាក់ក្ដាចោលនេះ ស្រាប់តែស្នាដៃប្រលោមលោកមួយរឿងឈ្មោះថា "**កំណត់ទឹកភ្នែកនារី**" ឬ "[illegible]" ដែលខ្ញុំបានផ្ញើតាមរយៈមិត្តម្នាក់ ទៅលក់ឱ្យបណ្ណាគារមួយនៅខេត្តកំពង់ចាម បានបោះពុម្ពចេញ ដោយរហ័សនាមអ្នកនិពន្ធថា គង់-ផាន។

ទោះបីជារឿងនេះ មិនដាក់ឈ្មោះពិតប្រាកដរបស់ខ្ញុំក៏ដោយ ក៏មិត្តភ័ក្តិជាច្រើន គេដឹងថារឿងនេះជារឿងរបស់ខ្ញុំ ព្រោះមុននឹងពឹងឱ្យមិត្តម្នាក់យកទៅលក់នៅខេត្តកំពង់ចាម ខ្ញុំបានកាន់សំណៅរឿងនេះបង្ហាញគេឯងស្ទើរគ្រប់គ្នាទៅហើយ ពិសេសបង្ហាញម្ចាស់បណ្ណាគារនៅក្នុងខេត្ត ដែលកាលណោះ គ្មាន

អ្នកណាម្នាក់គេចាប់អារម្មណ៍ ។

ស្នាបចិត្តខ្ញុំ ដែលប្រុងតែនឹងក្រៀមស្វិតស្រពោនរុះរោយ ពេលនេះបាន ត្រូវទឹកសន្សើមប្រស់ព្រំ ឱ្យមានជីវិតស្រស់បំព្រងឡើងវិញ ។ គ្រប់អ្នកដែល បានអានរឿង "**តំណក់ទឹកភ្នែកនារី**" ឬ "**ឧទ្ទេសមរណៈ**" គឺបានចាប់អារម្មណ៍ ចំពោះខ្ញុំ ព្រោះស្នាដៃទី ១ នេះ បានធ្វើឱ្យគេភ្ញាក់ផ្អើល ពិសេសក្នុងចំណោម អ្នកបោះពុម្ពសៀវភៅ ។

ខ្ញុំបានញញឹមចំពោះស្នាដៃ តែខ្ញុំសោកស្ដាយអាណិតម្ដាយខ្ញុំដែលស្លាប់ផុត មិនបាននៅឃើញកូនប្រុស ដែលខំតស៊ូរហូតបានទទួលជ័យជំនះក្នុងជីវិតនោះ ឡើយ ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះ បណ្ណាគារមួយចំនួននៅក្នុងខេត្ត បានចាប់ផ្ដើមស្រុះ ស្រួលគ្នាដណ្ដើមប្រជែងគ្នា ទិញស្នាដៃខ្ញុំយកទៅបោះពុម្ព ។

នៅឆ្នាំ ១៩៥៧ បន្ទាប់ពីប្រលងជាប់សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សា (ឌីប្លូម) ខ្ញុំ ក៏សំរេចចិត្តឈប់រៀន ព្រោះគ្មានទីពឹង ហើយគ្មានមធ្យោបាយនឹងបន្តការសិក្សា ទៅទៀត មិនតែប៉ុណ្ណោះខួរក្បាលខ្ញុំរវល់តែបែរមកនិពន្ធរឿង រៀនមិនចូលទេ។

ពេលដែលឈប់រៀន ខ្ញុំបន្តការសរសេររឿងជាប់ជានិច្ច ហើយក៏ខំប្រឹង ប្រែងរកការធ្វើណាស់ដែរ ។ សម័យនោះ មានតែរបរធ្វើគ្រូបង្រៀនទេ ដែល ងាយស្រួលដោះស្រាយជាងគេ តែលុះត្រាតែបានដាក់ពាក្យចូលគរុវិជ្ជាហើយ ស្រេចតាំងពីនៅរៀន បើកាលណាឈប់រៀនម្ដងហើយ បែរជាចង់ធ្វើគ្រូវិញ ព្រោះមិនងាយដោះស្រាយបានឡើយ ។ ខ្ញុំត្រូវរាំងស្ទះចំពោះមុខការនេះ ទោះ បីជាសមត្ថភាពអាចធ្វើគ្រូបានត្រឹមថ្នាក់កំប៉ិកកំប៉ុកក៏ដោយ ទើបខ្ញុំខំស្វះស្វែង រកការងារធ្វើផ្សេងៗទៀត ប៉ុន្តែដោយខ្ញុំគ្មានបក្សពួក គ្មានលុយកាក់សូកប៉ាន់ និងមិនមានទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គមផង ម្ល៉ោះហើយខ្ញុំចេះតែឃ្លាងរកការងារមិន បានធ្វើរហូត ។

ចំពោះមុខសភាពការណ៍ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏ប្ដេជ្ញានិពន្ធរឿងលក់ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត

និងកំហោត់ទិសដៅអនាគតខ្ញុំច្បាស់លាស់ គឺជាអ្នកនិពន្ធ ។

នៅឆ្នាំ ១៩៥៨ ដល់ ១៩៦០ ខ្ញុំបានធ្វើជាគ្រូជំនួស (Maître Suppléant) នៅទក្ខិណសាលាបឋមសិក្សាខេត្ត ហើយពីឆ្នាំ ១៩៦១ ដល់ ១៩៦២ ខ្ញុំបានទៅពឹងពាក់ស្នាក់នៅជាមួយមិត្តម្នាក់ ដែលគេជាក្រុមភ្លេងប្រចាំរោងចក្រខេត្តកំពង់ចាម ដើម្បីសុំការងារនៅរោងចក្រតម្បាញនោះធ្វើ ។

ប៉ុន្តែ នៅក្នុងរោងចក្រតម្បាញ គ្មានការងារណាអាចទទួលខ្ញុំបានឡើយ ប៉ុន្តែនៅចន្លោះពេលនៃការរង់ចាំជាងមួយឆ្នាំនោះ ខ្ញុំក៏បាននិពន្ធប្រលោមលោកបានប្អូនរឿងដែរ គឺយកទៅលក់ឱ្យបណ្ណាគារប្រទីបខ្មែរ នៅខេត្តបាត់ដំបងបីរឿង និងឱ្យបណ្ណាគារនៅខេត្តកំពង់ចាមមួយរឿង ។

គឺជាគ្រោះកំណាចមួយទៀត ពេលនោះស្រាប់តែមានគ្រោះថ្នាក់ភ្លើងឆេះផ្ទះកម្មករដែលខ្ញុំសំណាក់នៅ ខ្ញុំនៅសល់តែសំបកខ្លួន ឯសំណៅប្រលោមលោកមួយចំនួនក៏ឆេះអស់ទៀត ។ ខ្ញុំអស់សង្ឃឹម នឹងសុំការងារធ្វើនៅក្នុងរោងចក្រ ក៏ចុះកចាល់ត្រឡប់មកភ្នំពេញវិញ ដើម្បីផ្សងព្រេងរកការងារធ្វើតទៅទៀត ។

នៅចន្លោះពេលដែលខ្ញុំរកការងារមិនទាន់បានធ្វើ ខ្ញុំមិនដែលទុកពេលវេលាឱ្យទំនេរទេ គឺតែងដើរស៊ីឈ្នួលធ្វើជាកម្មករសំណង់ផ្ទះថ្មស្ទើរគ្រប់កន្លែង ជួនកាលលក់នំប៉័ង ជួនកាលរែកអុសលក់ និងជួនកាលរែកខ្សាច់ដាក់កាណូតនៅមុខវត្តឧណ្ណាលោម ។

ធ្វើការរប៉េះរប៉ោះបែបនេះ មិនអាចទៅជាអ្វីទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់កំដរពេលវេលាកុំឱ្យវាហួរទៅដោយឥតប្រយោជន៍ប៉ុណ្ណោះ និងគ្រាន់បានលុយទិញបាយចំអែតក្រពះខ្វះជាមួយបងប្រុស ដែលមិនទាន់មានការងារធ្វើដូចគ្នាដែរ ។

ចំពោះផលកំរៃ ដែលបានមកពីការលក់ប្រលោមលោកម្តងៗនោះ គឺចាយវាយយ៉ាងសន្សំសំចៃអស់ទៅ ម្យ៉ាង តំលៃសិទ្ធិនៅពេលនោះតិចតួច ហើយគេមិនមែនចេះតែត្រេវការកោះពុម្ពញឹកញាប់នោះឡើយ ។

នៅពេលដែលនាវាជីវិតខ្ញុំ ត្រូវព្យុះបោកបក់រកត្រើយនាយអ្វីមិនឃើញនោះ ស្រាប់តែមានមិត្តខ្ញុំម្នាក់ឈ្មោះ **ឱ‿ឌុំ** ដែលធ្លាប់រៀនជាមួយគ្នា និងមានស្រុកកំណើតនៅបាត់ដំបង បានមកប្រាប់ថា មានក្រុមហ៊ុនផលិតកម្មភាពយន្តមួយ គេត្រូវការរកជួបខ្ញុំ ដើម្បីរកសុំទិញប្រលោមលោករបស់ខ្ញុំមួយ ឈ្មោះថារឿង "**ពេជ្ឈឃាតក្រមុំ**" ដែលបោះពុម្ពដោយបណ្ណាគារមួយនៅខេត្តបាត់ដំបង យកទៅថតជាខ្សែភាពយន្ត ។

មិត្ត **ឱ‿ឌុំ** ក៏បាននាំខ្ញុំ ទៅជួបនឹងផលិតកម្មខ្សែភាពយន្តនោះ ហើយខ្ញុំបានទទួល ៥០០០រៀល ចំពោះតំលៃសិទ្ធិទិញរឿងថតខ្សែភាពយន្តនៅសម័យនោះ ហើយសំខាន់ជាងនេះ គឺគេបានឱ្យខ្ញុំ ធ្វើការនៅប្រចាំក្រុមហ៊ុននោះ ក្នុងឋានៈជាអ្នកនិពន្ធរឿង ដោយឱ្យប្រាក់ខែទៀតផង ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ដែលខ្ញុំទាំងពីរនាក់បងប្អូន បានរស់នៅក្រោមម្លប់ដ៏ត្រជាក់នៃដំណក់ទឹកខ្មៅ ដែលខ្ញុំខំពុះពារហែលឆ្លងកាត់មកជាយូរឆ្នាំ តាំងពីយុវវ័យ ។

នៅបំរើការក្នុងផលិតកម្មភាពយន្ត គេបានចាប់ថតរឿងពេជ្ឈឃាតក្រមុំរបស់ខ្ញុំមុនដំបូង ខ្ញុំបានយកចិត្តទុកដាក់រៀនសូត្រពីមុខជំនាញនេះយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ។ អាស្រ័យដោយឧបនិស្ស័យរបស់ខ្ញុំ និងការខិតខំទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ខ្ញុំក៏ចាប់យល់ដឹងពីវិស័យភាពយន្តជាបណ្តើរៗ ហើយក៏រៀនសរសេរ **Scénario** និងរៀនដឹកនាំរឿង ។ល។

ទោះបី ឆាកជីវិតខ្ញុំ ឈានដល់មុខជំនាញមួយថ្មី គឺសិល្បៈទី **៧** ក៏ខ្ញុំនៅតែបន្តការសរសេរប្រលោមលោក ដោយឥតបោះបង់ចោលមួយវិនាទីណាឡើយ ។

នៅឆ្នាំ ១៩៦៣ ពេលដែលខ្ញុំកំពុងផលិតសំរេចខ្សែភាពយន្តមួយឈ្មោះថា **ត្បើខជីវិត** ខ្ញុំត្រូវរដ្ឋអំណាចចាប់ខ្លួនដាក់ពន្ធនាគារអស់រយៈ ៦ ខែ ដោយសារវិបត្តិប្រលោមលោកមួយៈឈ្មោះថា **ទិមាននរក** ។

សូមបញ្ជាក់ថា ប្រលោមលោករឿង "**ចិមានឆរក**" នេះខ្ញុំសរសេរពេលដែលខ្ញុំទៅសំណាក់សុំការងារ នៅរោងចក្រតម្បាញខេត្តកំពង់ចាមពីឆ្នាំ ១៩៦២ ហើយយកទៅលក់ឱ្យបណ្ណាគារមួយ នៅខេត្តបាត់ដំបង ប៉ុន្តែគេផ្អាកទុក... មិនបានបោះពុម្ព ទើបតែបានចេញផ្សាយនៅឆ្នាំ ១៩៦៣ ក៏មានរឿងក្ដី... តែម្ដង ។

ប្រលោមលោកនេះ មួយចំណែក ខ្ញុំបានសរសេររិះគន់ឧត្តមមន្ត្រីម្នាក់ដែលទទួលបន្ទុកពិធីការនៅក្នុងរាជវាំង ហើយមានប្រពន្ធចុងរហូតបង្កឱ្យមានអំពើពុករលួយក្នុងការងារ ។ នេះជារឿងពិត ខ្ញុំហ៊ាននិយាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវមានទោស ចូលក្នុងបទបរិហារកេរ្តិ៍របស់ពលរដ្ឋម្នាក់ (**Diffamation d'un citoyien**) ។

ខ្ញុំបានដឹងរឿងនេះជាងមួយខែដែរ តែខ្ញុំមិនគេចវេះទេ ខ្ញុំហ៊ានសរសេរ ខ្ញុំហ៊ានទទួលខុសត្រូវ គឺព្រមប្រគល់ខ្លួនឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ចាប់នាំខ្លួនពីភ្នំពេញយកទៅដាក់គុកបាត់ដំបង ព្រោះអ្នកដើមចោទបានប្ដឹងរដ្ឋអំណាចអ្នក... នេះ ដោយគេនឹកស្មានថា ខ្ញុំរស់នៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង ។

មានយុវជនជាច្រើន នៅក្នុងខេត្ត បានគាំទ្រខ្ញុំជាខ្លាំងនៅសម័យនោះ ខ្លះផ្ដល់ជាលុយកាក់ សំភារៈសៀវភៅខ្មៅដៃ បាយទឹក ឧបត្ថម្ភខ្ញុំពេលដែលខ្ញុំជាប់គុក ជាហេតុលើកទឹកចិត្តឱ្យខ្ញុំបានសរសេររឿងខ្លះទៀតនៅក្នុងពន្ធនាគារ ។

រួចពីមន្ទីរឃុំឃាំងមកវិញ ខ្ញុំនៅតែបន្តការសរសេរប្រលោមលោកនិងដឹកនាំរឿងខ្សែភាពយន្ត ហើយខ្ញុំក៏មានភរិយានៅពេលនោះ ។

ប្រពន្ធខ្ញុំឈ្មោះ **អ៊ុច-កុលាប** (នាមដើម **តាត-គិមលន**) ជាអ្នកស្រុកជាមួយខ្ញុំដែរ ហើយមានទិស្ស័យស្រឡាញ់សិល្បៈដូចរូបខ្ញុំទាំងស្រុង ។ នៅឆ្នាំនោះ បងប្រុសកំសត់របស់ខ្ញុំ ក៏មានជំងឺស្លាប់ទៅទៀត ហើយខ្ញុំក៏បាននាំប្រពន្ធមករស់នៅភ្នំពេញរហូត ដោយប្រឡូកជីវិតក្នុងអាជីវកម្មជាអ្នកនិពន្ធសុទ្ធសាធ។

នៅជំនាន់នោះ មានអ្នកនិពន្ធច្រើនដែរ ប៉ុន្តែពួកគេ ប្លែកពីខ្ញុំត្រង់គេសុទ្ធ

តែមានការងារស្នូលធ្វើជាបង្អែក ចំណែកខ្ញុំ ជំនាន់សង្គមរាស្ត្រនិយមក៏មិនធ្វើជាអ្នករាជការ ហើយចូលដល់ជំនាន់លន់ណុល ក៏មិនធ្វើជាអីទៀត គឺប្រកបមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត ជាអ្នកនិពន្ធឥតផ្លាស់ប្តូរឡើយ ។

ហេតុនេះហើយ ទើបគេឃើញខ្ញុំទៅជាអ្នកសរសេរច្រើនប្រភេទ ជួនកាលជាអ្នកសរសេរកាសែត ជាអ្នកនិពន្ធប្រលោមលោក ជាអ្នកដឹកនាំរឿងខ្សែភាពយន្ត ជាអ្នកសរសេរ **Scénario** កុន ជាអ្នកនិពន្ធបទភ្លេងទំនុកច្រៀង និងជាអ្នកគូរវាំសទៀតផង ។ ទាល់តែរបៀបនេះ ទើបចិញ្ចឹមគ្រួសារបាន ព្រោះបើសរសេរតែប្រលោមលោកមួយមុខ មិនអាចទប់ទល់នឹងបញ្ហាជីវភាពបានឡើយ ។

នៅសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម ខ្ញុំចេញសៀវភៅបានតិច ព្រោះពេលខ្លះខ្ញុំមានរឿង ម៉្លោះហើយខ្ញុំត្រូវអាក់សកម្មភាពមួយរយៈធំ ដោយគ្មានបណ្ណាគារណាហ៊ានទិញសៀវភៅខ្ញុំបោះពុម្ព ដោយគេខ្លាចមានរឿង ។

ឆ្លៀតឱកាសនោះ ខ្ញុំបានងាកទៅគូរសៀវភៅរឿងរូបភាពបានមួយចំនួន ខ្ញុំនៅតែតស៊ូរហូតទាល់តែមានបណ្ណាគារ ត្រូវការទិញប្រលោមលោកខ្ញុំឡើងវិញ ដោយខ្ញុំមិនអស់សង្ឃឹមសោះឡើយ ។

ដល់មកសម័យលន់ណុល ខ្ញុំបានចេញស្នាដៃជាច្រើន ហើយខ្ញុំងាកពីសរសេរលក់ឱ្យបណ្ណាគារ មកបោះពុម្ពខ្លួនឯង ។ រឿងខ្លះខ្ញុំសរសេរមួយខ្សែចប់ខ្លះពីរខែ ខ្លះ៥ខ្សែ ខ្លះ១៥ខ្សែ ហើយការសរសេរក៏មានខ្លឹមសារគ្រប់ប្រភេទ ព្រោះវាជាសម័យកាលមួយ ដែលប្រទេសជាតិថិតក្នុងភាពច្របូកច្របល់ គ្រងរខ្យល់តាមព្យុះអរិយធម៌បរទេស ។

ភាពអយុត្តិធម៌នៅក្នុងសង្គម ស៊ីសំណូកសូកប៉ាន់ កេងប្រវ័ញ្ច ជិះជាន់ហុតឈាមអង្កៀមឆ្អឹង ភាពពាលាអាវ៉ាសែ ឆ្អឹនក្បាលស៊ុក្បាល ឆ្អឹនកន្ទុយស៊ុកន្ទុយ និងការប្រណាំងប្រជែងក្នាយកបុណ្យស័ក្តិរបស់អ្នកអគ្រើសា។ បានក្លាយទៅកម្មវត្ថុសំខាន់។ សំរាប់ឱ្យខ្ញុំរើសយកមកធ្វើជាប្រធានបទនិពន្ធ ។

ទោះបីយ៉ាងនោះក៏ដោយ ក៏ស្នាដៃខ្ញុំ នៅតែបំពាក់ជាប់ឧត្តមគតិជាតិ ពណ៌សម្បុរជាតិ និងនិន្នាការវណ្ណៈជាប់ជានិច្ច ។

ហើយក៏នៅក្នុងសម័យនោះដែរ ដែលស្នាដៃខ្ញុំ ពាក់ព័ន្ធចំរូងចំរាស់ច្រើន ត្រូវគេប្តឹងឡើងសាលាមិនចប់ ដោយចេះតែសរសេរប៉ះពាល់របៀបរបបគ្រប់គ្រង ។

គួរកត់សំគាល់ថា នៅសម័យនោះហើយ ដែលខ្ញុំបាននិពន្ធបទភ្លេងទំនុកច្រៀង និងថតផ្សាយបានជាច្រើន ព្រោះពេលនោះមនោសញ្ចេតនាជីវិតបានពុះពោរដល់កំរិត គឺឱ្យតែឃើញបែបណា ចង់តែសរសេរបែបនោះ បើនិយាយមិនបានក្នុងកាសែត គឺនិយាយក្នុងប្រលោមលោក ក្នុងកំណាព្យ ក្នុងខ្សែភាពយន្ត ហើយបើគានគឹងពេក ក៏បង្ហូរចេញទៅជាបទភ្លេង ទំនុកច្រៀង... ។

ថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ប្រទេសជាតិបានមកដល់ផ្លូវបត់មួយ កណ្តាលល្បុះសំណើចចំអកនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ។ ខ្មែរក្រហមបានផ្តួលរំលំរបបគ្រប់គ្រងរបស់លន់ណុល ហើយប្រជាជនទាំងអស់ត្រូវបណ្តេញចេញពីទីក្រុង ទៅរស់នៅធ្វើពលកម្មយ៉ាងសែនទារុណតាមមូលដ្ឋាន ស្រុកស្រែ ។

ដូចជាប្រជាជនទូទាំងប្រទេសដែរ ខ្ញុំត្រូវចាកចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញជាមួយក្រុមគ្រួសារ ក៏ដូចជាចាកចេញពីដងចាំក្តា ទឹកខ្មៅ ទៅធ្វើជាកសិករយ៉ាងលំបាកវេទនា នៅភូមិឈូក ឃុំសណ្តាន់ ស្រុកសណ្តាន់ ខេត្តកំពង់ធំ ។

ខ្ញុំរស់បានដោយសារការផ្លាស់ឈ្មោះ ព្រោះរបបប៉ុលពត មិនត្រាប្រណីចំពោះបញ្ញវន្ត ឬអ្នកនិពន្ធ អ្នកអក្សរសាស្ត្រម្នាក់ណាឡើយ ។ល។...

ពេលទៅរស់ក្នុងមូលដ្ឋានបានប្រាំខែ ខ្ញុំត្រូវបនប៉ុលពតចោទប្រកាន់ថាជាសេអ៊ីអា ហើយយកទៅ ប្រុងបាញ់សម្លាប់ចោលជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំ ព្រោះវាបានឆែករកឃើញខ្សែភាពយន្ត ១៦ម.ម បីដុំ ដែលខ្ញុំដេរលាក់ទុកក្នុងស្រោមខ្នើយ ដោយចោទថា ខ្សែហ្វីលនោះ ជាខ្សែគេអូទេវិញ ។

ខ្សែភាពយន្តហ្នឹង ជាខ្សែភាពយន្តចុងក្រោយឈ្មោះ **មុខមួយភ្លេចប្អូន** ដែលខ្ញុំបានថតនិងកាត់ត និងបញ្ចូលសម្លេងហើយស្រេច រៀបនឹងបញ្ចាំងនៅក្នុងអំឡុងខែមេសានោះដែរ តែកម្លាំងខ្មែរក្រហមបានវាយដាច់ភ្នំពេញ ខ្ញុំខកខានមិនបានបញ្ចាំង ហើយនឹងសោកស្ដាយ ក៏យកជាប់នឹងខ្លួនទៅជាមួយ ។

នៅពេលដែលវារុករកឃើញ ខ្ញុំបានពន្យល់ប្រាប់ពួកវាដែរ ថាជាខ្សែហ្វីលធម្មតា តែពួកវាមិនជឿ នៅតែចោទប្រកាន់ ថាជាខ្សែគេអូដែល ។ ទីបំផុតវាក៏បានចាប់ចងខ្ញុំ ឯខ្សែភាពយន្តខ្ញុំយកទៅកំទេចចោល ហើយបំណងវះពោះខ្ញុំយកថ្លើមមើល ថាតើថ្លើមពួកចក្រពត្តិ នោះយ៉ាងណា ? ។

ពេលនោះ ជាយប់ខែភ្លឺចាំងៗ... ខ្ញុំត្រូវពួកវាចងបត់ដៃទៅក្រោយ ហើយឱ្យលុតជង្គង់ ពួកវាជាន់ផ្ទាច់ពីលើខ្នងទៅក្នុងថ្លុកក្របី ឯប្រពន្ធខ្ញុំក៏ត្រូវគេចាប់ចង យកទៅដាក់នៅភ្លឺស្រែម្ខាង ។

នៅនាទីចុងក្រោយ នៃឆាកជីវិតរបស់ខ្ញុំ ស្រាប់តែមានព្រឹត្តិការណ៍មួយ ដែលមិនគួរជឿបាន ធ្វើឱ្យខ្ញុំបានរួចរស់ជីវិតឡើងវិញ ។

គឺ កាលពីថ្ងៃរសៀល មានកម្មាភិបាលប៉ុលពត ៤-៥ នាក់ បានចុះកាណូតពីតំបន់ខេត្តកំពង់ធំ ឡើងទៅភូមិភាគខាងលើ តាមដងស្ទឹងសែន ក្នុងបេសកកម្មទៅបញ្ជាឱ្យប្រជាជនកាប់ឫស្សី ដើម្បីធ្វើឈ្លលដាក់ទៅទន្លេសាប ។

ជាចៃដន្យ កាណូតរបស់ពួកកម្មាភិបាលនោះខូចទៅមុខមិនរួច នៅពេលដែលមកដល់ទន្ទឹមនឹងមាត់ច្រាំងស្ទឹងបឹងឈូក ហើយពួកវាក៏នាំគ្នាចូលទៅសំរាកបរិភោគបាយល្ងាចនៅទីនោះ រង់ចាំថ្ងៃស្អែកជួលជុលកាណូតហើយនឹងបន្តដំណើរទៅមុខទៀត ។

យប់នោះ ពួកកម្មាភិបាលតំបន់ បានទទួលដំណឹងពីគណៈភូមិថា មានគេចាប់ពួក ១៧ មេសាយកទៅសម្លាប់ ពួកកម្មាភិបាលទាំងនោះ អផ្សុកក៏នាំគ្នាដើរទៅមើលលេង ។ ក្រោមពន្លឺព្រាលៗរបស់ភ្លើងចន្ទុះ កម្មាភិបាលតំបន់បានផ្ទៀតសួរទៅកាន់ប្រពន្ធខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យប្រពន្ធខ្ញុំប្រាប់ឈ្មោះខ្ញុំពិត ព្រោះពួកគេ

សង្ស័យ ថាខ្ញុំប្រាកដជាលាក់ឈ្មោះ ។ ឆាទីចុងក្រោយ ប្រពន្ធខ្ញុំហាក់ដូចជាមានស្មារតីរឹងប៉ឹង ក៏បានប្រាប់ឈ្មោះខ្ញុំពិត មិនមែនជាឈ្មោះ "ជា" ដែលខ្ញុំបានប្រែនោះឡើយ ។

គ្រាន់តែឮឈ្មោះខ្ញុំមែនទែនភ្លាម កម្មាភិបាលម្នាក់ដែលជាប្រធានក្រុមគេបានទាញយកភ្លើងចន្លុះពីដៃគ្នាវា មកឈ្លបបំភ្លឺមើលមុខខ្ញុំ ដែលពោរពេញដោយញើសនិងទឹកភ្នែក និងមានបាតជើងពេជ្ឈឃាតជាន់ជាប់ពីលើ រួចទើបគេឱ្យខ្ញុំក្រោកឈរឡើង ឱ្យស្រាយចំណងខ្ញុំ ហើយនឹងសួរថា **«តើខ្ញុំស្គាល់គេទេ ? »** ។ ខ្ញុំឆ្លើយថា **មិនស្គាល់ទេ !** ។

ការពិត ខ្ញុំមិនស្គាល់មែន តែពួកនោះបានឆ្លើយទៀតថា គេធ្លាប់មើលប្រលោមលោកខ្ញុំច្រើនរឿង គេលើកពីឈ្មោះរឿង ពីសាច់រឿង និងតួអង្គត្រូវៗទាំងអស់ ។ ដល់ឮដូច្នោះ ទើបខ្ញុំនឹកថា កម្មាភិបាលទាំងនោះ ពីដើមធ្លាប់ធ្វើជាចលនាសម្ងាត់ផ្ទៃក្នុង ជាអ្នកធាក់ស៊ីក្លូ ឬជាជាងកាត់សក់ក៏មិនដឹងបានជាតាមដានសៀវភៅខ្ញុំ ស្ទើរតែទាំងអស់ ។

ទីបំផុត ជននោះបាននិយាយទៅពួកគណៈភូមិថា «ឱ្យដោះលែងខ្ញុំទៅ គាត់មិនមែនជា សេអ៊ីអា អីទេ គាត់គ្រាន់ជាអ្នកនិពន្ធប្រលោមលោកធម្មតា ហើយជាអ្នកនិពន្ធដែលបានសរសេរគាំទ្រវណ្ណៈអធន ប្រឆាំងនឹងវណ្ណៈជិះជាន់ដែរ »។

ដោយមូលហេតុនេះហើយ ដែលខ្ញុំបានរួចពីសេចក្ដីស្លាប់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលក្រុមកម្មាភិបាលនោះ ចេញកាណូតទៅផុតពីភូមិ នៅថ្ងៃស្អែកពួកគណៈភូមិមិនអស់ចិត្ត ក៏យកខ្ញុំនិងប្រពន្ធខ្ញុំទៅដាក់ក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខ អស់រយៈពេល ៥ខែ ចោលកូនតូចៗ៥នាក់ នៅរស់ជាមួយអ្នកមូលដ្ឋានយ៉ាងវេទនា ។ល។...

នៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខ ខ្មែរក្រហម ខ្ញុំនិងភរិយាខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ឆាកជីវិតប្រេល្វិងជូរចត់ជាទីបំផុត ប៉ុន្តែខ្ញុំសារភាពមុខជំនាញមួយទៀត គឺការតូរប្រឹមទម្រង់

មុខដូច (Portraits) ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទំលច្រកនានា ព្រោះពេលនោះពួកកម្មាភិបាល វាចូលចិត្តគូររូបណាស់ ។ល។ល។...

... នៅពេលត្រឡប់ពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍មកវិញ ខ្ញុំក៏បានចូលធ្វើការបំរើរដ្ឋអំណាចបដិវត្តន៍ នៅខេត្តកំពង់ធំ ។

ធ្វើជាប្រធានមន្ទីរ ឃោសនាការ វប្បធម៌និងពត៌មានខេត្តកំពង់ធំបានមួយឆ្នាំ ក៏ផ្លាស់មកធ្វើជាអនុប្រធាននាយកដ្ឋានភាពយន្ត នៅភ្នំពេញតាំងពីឆ្នាំ 1981 ។ និងមានតួនាទីក្នុងអង្គការមហាជនមួយទៀត ជាអគ្គលេខាធិការសមាគមអ្នកនិពន្ធកម្ពុជា ។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1993 ដល់ 1996 ធ្វើជាអនុប្រធាននាយកដ្ឋានបោះពុម្ពផ្សាយ នៃក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ រហូតដល់ចូលនិវត្តន៍ ។

ពីឆ្នាំ 1981 បានសុំបើកផលិតកម្មឯកពណ្ណរង្សីភាពយន្ត ផលិតខ្សែវីដេអូខ្មែរបានមួយចំនួន ហើយចាប់ពីឆ្នាំ 1997 បានសុំច្បាប់ពីសមាគមអ្នកនិពន្ធបទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀងខ្មែរ និងដឹកនាំសមាគមនេះ ចូលរួមសកម្មភាពលើកស្ទួយវិស័យភ្លេង ចំរៀងខ្មែរ ទាំងបូរាណនិងសម័យ ។

ទន្ទឹមនឹងស្នាដៃខាងប្រលោមលោក កំណាព្យ និងភាពយន្តវីដេអូ ខ្ញុំបាននិពន្ធបទភ្លេងទំនុកច្រៀងជាច្រើន តាំងពីអំឡុងទសវត្សទី 70 រហូតមកទល់ពេលនេះ...

គង្គ ប៊ុនឈឿន

❀

❀ ❀

បញ្ជាក់បន្ថែម

តាមពិត សៀវភៅនេះ អាចដាក់ឈ្មោះ ជាកម្រងបទភ្លេងទំនុកច្រៀងក៏បានដែរ ប៉ុន្តែមូលហេតុដែលខ្ញុំដាក់ថា កម្រង "**កំណាព្យស្នេហ៍មាស**" វិញនោះ ព្រោះខ្ញុំយល់ឃើញថា គ្រប់អត្ថបទទំនុកច្រៀងសុទ្ធតែចេញមកពីកំណាព្យ គឺកំណាព្យដែលមានអត្ថន័យទោរទន់ទៅរករឿងបេះដូង ច្រើនជាងរឿងដទៃទៀត ។

អ្នកដែលមានរឿងបេះដូង ពេលណាយំក៏ច្រៀង សប្បាយក៏ច្រៀង រហូតដល់ទឹងសម្បារម្លូរម៉ៅ ក្រេវក្រោធក៏ច្រៀងដែរ ដូច្នេះចំរៀងឬ "**កំណាព្យស្នេហ៍មាស**" គ្មានអ្វីឃ្លាតពីគ្នាបានឡើយ ។

សូមបញ្ជាក់ថា បទភ្លេងទំនុកច្រៀងទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែមានអាយុ ច្រើនឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែនៅតែមានប្រជាប្រិយភាពរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ។ ដើម្បីរក្សាទុកនូវតំលៃអនុស្សាវរីយ៍ នៃការនិពន្ធបទភ្លេងទំនុកច្រៀងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានដាក់ភ្ជាប់ពីក្រោមបទនិមួយៗ នូវណោតភ្លេងជាប៊ី **A-B-C-D** ដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ពី **MELODIE** ពិតប្រាកដរបស់បទនោះ ។

ទាំងរូបខ្ញុំ ទាំងលោក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** និងលោក **ម៉ៅ ហ្វូរ** សុទ្ធតែតែងបទដោយប្រើឧបករណ៍ជាប៊ី **MANDOLINE** ជាមធ្យោបាយ ដូច្នេះទោះបីណោតភ្លេងនេះ មិនមានលក្ខណៈសកលដូច **NOTE SOLFÈGES** ក៏ដោយ ក៏វាបញ្ជាក់នូវរបៀបតែងបទដ៏ចំណាស់មួយ ដែលគួររក្សាទុកជាបទពិសោធសំរាប់អ្នកតន្ត្រីវិទូ ដែលចង់សិក្សាស្រាវជ្រាវសាឡើងវិញ ពីការវិវត្តន៍នៃសិល្បៈតូរ្យតន្ត្រីខ្មែរ តាមតំណាក់កាលនិមួយៗដែរ ។

ជាទីបំផុត ខ្ញុំសូមសង្កត់បន្ថែមថា *អ្វីដែលមិនចេញពីបញ្ញាញាណសុទ្ធៗរបស់ខ្ញុំ គឺខ្ញុំមិនដាក់ឈ្មោះជាអ្នកនិពន្ធឡើយ ទោះបីជាខ្ញុំមានឈ្មោះល្បីឬមិន*

មាន ក៏នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃអត្តសញ្ញាណវប្បធម៌សិល្បៈជាតិពិតប្រាកដ មិនដូចអ្នកនិពន្ធខ្លះ ដោយហេតុចង់មានឈ្មោះល្បីពេក បែរជាយកបញ្ញាញាណរបស់គេ មកក្លែងធ្វើជាបញ្ញាញាណរបស់ឯងនោះឡើយ ។

សូមអរគុណចំពោះព្រហ្មលិខិត ដែលកំណត់ឱ្យខ្ញុំកើតមកជាកូនអ្នកក្រ ដែលបានមើលឃើញទុក្ខវេទនារបស់ជីវិតច្រើនជាងសប្បាយ ទើបបណ្តាលឱ្យខ្ញុំក្លាយមកជាអ្នកកាន់ផងចាំភ្លា ដ៏អភ័ព្វនេះ !...

គ,ប,ឈ

កំណាព្យ
ស្នេហ៍មាស

អារសាច់ជូនម្ដាយ

ប្រវត្តិដើម - កាលពីឆ្នាំ **1966** ខ្ញុំបានសរសេរប្រលោមលោកមួយឈ្មោះថា "**អារសាច់ជូនម្ដាយ**" ផ្សាយក្នុងទំព័រសារពត៌មាន "សុវណ្ណភូមិ" ដែលកាលណោះ ខ្ញុំជាអ្នកនិពន្ធប្រចាំសារពត៌មាននោះ ហើយក្រោយឆ្នាំ **1970** ខ្ញុំក៏ជាអ្នកនិពន្ធនាយក និងជាចាងហ្វាងនយោបាយប្រចាំសារពត៌មាននេះទៀតផង ។

ដោយសាររឿង "**អារសាច់ជូនម្ដាយ**" នេះ ជាប្រលោមលោកផ្នែកជីវិតសោក ដែលទាក់ទាញអារម្មណ៍អ្នកអានទូទៅ ទើបនៅអំឡុងឆ្នាំ **1967-68** លោក **[illegible]** របស់[illegible] ដែលជាចាងហ្វាងផលិតកម្មប្រាសាទមាសភាពយន្ត បានទាក់ទងសុំទិញសិទ្ធិ រឿងអារសាច់ជូនម្ដាយនេះ យកទៅថតជាខ្សែភាពយន្ត ។

ដោយយល់ឃើញថា ខ្ញុំជាម្ចាស់រឿងនេះស្រាប់ លោកសារ៉ាវុធក៏បានសំណូមពរឱ្យខ្ញុំតាក់តែងបទចំរៀង ពីរបទ សំរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងខ្សែភាពយន្តនេះដែរ គឺបទ "**អារសាច់ជូនម្ដាយ**" និងបទ "**សសស្នេហ៍ឧត្តម**" ។

ក្រោយពីបានតាក់តែង ទាំងបទ ទាំងទំនុកច្រៀងរួចហើយ ខ្ញុំក៏បានប្រគល់ឱ្យលោក ហាស់-សាឡឹន ធ្វើ **ARRANGEMENT** និងដឹកនាំវង់តន្ត្រីចំរុះមួយ ដែលមានលោក**ស៊ីន-ស៊ីសាមុត** និងនាង **រស់-សេរីសុទ្ធា** ជាអ្នកបកស្រាយមនោសញ្ចេតនា ។

ខ្ញុំនៅចាំបានថា នៅពេលថតបទ អារសាច់ជូនម្ដាយនេះ នៅក្នុង **STUDIO** របស់អ្នកស្រីវណ្ណចន្ទ លោកស៊ីន-ស៊ីសាមុតមានការនឿយហត់ជាខ្លាំង ក្នុងការច្រៀងបទនេះ គឺថតចំនួន **11** ដង ទើបសំរេចយកជាការបាន ដោយ **MELODIE** របស់បទនេះ មានទំនួលតឹងពិបាកច្រៀង ហើយវល់តែខុសនេះ

ខុសនោះមិនពេះចប់ ។ នៅ **CODA** ចុងក្រោយ លោកស៊ីន-ស៊ីសាមុតខំស្រែកទាល់តែហើបជើងពីដី ទើបដល់ **TON** ដែលត្រូវយក ។ ពេលនោះខ្ញុំឃើញខ្នងគាត់បែកញើសរហាម ព្រោះទម្លាប់របស់គាត់ ពេលច្រៀងនៅក្នុង **STUDIO** គាត់មិនដែលពាក់អាវទេ គឺដៃទាំងពីរកាន់ **MANDOLINE** និងគ្រេះ សង្វាក់ជាប់ជានិច្ច ឯភ្នែករំពៃតាមដានមើល **NOTE ABCD** និងទំនុកច្រៀង ដែលដាក់នៅលើ **PORTE-NOTE** កំគខ្មោះ ។

ដោយសារបទនេះ មានខ្លឹមសារពិះគន់ជីវិត នៃស្នេហាប្រកាន់វណ្ណៈ ទើបនៅពេលចាក់ផ្សាយក្នុងខ្សែភាពយន្ត ធ្វើឱ្យអ្នកស្ដាប់គ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ភ្ញាក់ផ្អើល និងចាប់អារម្មណ៍ជាខ្លាំង ហើយល្បីល្បាញជ្រាបចូលក្នុងមនោសញ្ចេតនារបស់ទស្សនិកជនយ៉ាងរហ័សជាទីបំផុត ពិសេសគឺស្រទាប់យុវវ័យ ។

ខ្ញុំសូមសារភាពដោយត្រង់ថា នៅពេលថតចប់ភ្លាម ខ្ញុំមានការបារម្ភក្រែងបទនេះចេញមិនរួច ព្រោះប៉ះពាល់ដល់ភាពគ្រោតគ្រាតរបស់សង្គមមនុស្សនាសម័យនោះ ចំៗពេក ។ ប៉ុន្តែ ដោយហេតុថា ចុងចាក្ការបស់ខ្ញុំមានសច្ចៈធម៌ពិតប្រាកដ ទើបបទនេះបានហួរចេញពីបេះដូងរបស់ខ្ញុំ ទៅបំពេអ្នកស្ដាប់ខ្មែរទាំងអស់ ដោយគ្មានអ្វីរាំងទប់ស្កាត់បានឡើយ ។

តាមរយៈសម្លេងមាសរបស់លោក **ស៊ីន‿ស៊ីសាមុត** បទនេះបានឋិតនៅជានិច្ចក្នុងដួងចិត្តប្រជាជនខ្មែរ រហូតមកទល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ បទនេះបានធ្វើឱ្យកំពីកំរជួយដល់មនោសញ្ចេតនារបស់យុវវ័យជំនាន់ក្រោយទៀត តាមរយៈការថតបញ្ចូលក្នុងខ្សែវីដេអូរឿង "**ព្រះគុណម៉ែ**" ឬ "**អារសាច់ជូនម្ដាយ**" ដែលខ្ញុំបានរៀបចំផលិតឡើងសារជាថ្មី ដើម្បីឧទ្ទិសដល់ អតីតកាលដ៏គួរឱ្យសោកស្ដាយនោះ ។

មានអ្នកស្ដាប់ខ្លះឆ្ងល់ ហើយសួរខ្ញុំថា ហេតុអ្វីក៏ **INTRODUCTION** របស់បទនេះ មានស្រែកថា "*កូនសូមអារសាច់ជូនម៉ែ*" ផង និង "*កូនសូមអារសាច់ជូនម្ដាយ*" ថែមទៀត ? ។

បណ្ណាល័យ ប៊ុន សេន
...N SEN LIBR...

ខ្ញុំសូមបំភ្លឺ ជូនអ្នកស្តាប់នៅពេលនេះថា មុនដំបូងឃ្លាដែលស្រែកថា "*កូនសូមអារសាច់ជូនម៉ែ !..*" នោះគឺតួអង្គ ស្រែកចំពោះម្តាយរបស់ខ្លួន ! ឯឃ្លាទីពីរ ដែលថា "*អារសាច់ជូនម្តាយ*" នោះ គឺតួអង្គខំស្រែកប្រកាសចំពោះពិភពផែនដីទាំងមូល ។ នេះជា **STYLE** របស់អ្នកនិពន្ធ ដែលធ្វើឱ្យសាច់បទកាន់តែមានមនោសញ្ចេតនាជ្រាលជ្រៅខ្លាំងឡើង និងប្លែកពីគេ... ។

អារសាច់ជូនម្តាយ

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	**ហាស់-សារឿន**	**ស៊ីន-ស៊ីសាមុត**

INTRO: កូនសូមអារសាច់ជូនម៉ែ !... អារសាច់ជូនម្តាយ !...

១- សូមលើកគ្រោមដប់ ខ្ទប់ទាំងលោហិត
ក្លិនឈាមនរកជីវិត ប្រឌិតដំណៅវាសនា
ផង្គូវក្នុងជ្រាំ រៅភាំក្នុងទងបុប្ផា
លប់លាងខ្មោះឃ្លាងផ្កាស្វា ប្រហារជូនម៉ែទាំងអស់ ។

២- លោហិតកូនហូរ ផ្ចូរប្រាប់ផែនដី
លាហើយវណ្ណៈរាជសីហ៍ ដែលស្រីបណ្តុះឥតឈ្មោះ
ផ្ទូតលាងខ្ទុះឈាម លប់ស្នាមស្នេហ៍ដែលរបួស
អារសាច់ជូនឈាមយ៉ាងស្មោះ ចំពោះទឹកដោះម្តាយថ្លៃ ។

R- ចាតជើងអ្នកមាន លើស្ពានអ្នកក្រ
ម៉ែប្រាប់ឱ្យកូនត្រដរ តស៊ូយូរឆាប់គង់ផុតអវិចី
ស្នេហ៍ក្មេងចិត្តក្មេង ប្រឡែងតែទុក្ខរកភានរាល់ថ្ងៃ
ស៊ូអារសាច់ជូនម្តាយថ្លៃ លោកិយ៍គង់មិនធរមាន ។

៣- សូរសៀងអង្រឹង កូនដឹងទាំងអស់
ខ្លួនទាបមិនត្រូវឈោងខ្ពស់ ក្រែងគ្រោះទ្រូងស្រីទន្ទ្រាន
ស្នូរភ្លេងកែវស្រា ទាសាសំរាប់គេមាន
ខ្លួនយើងបីដូចតិរច្ឆាន រស់បានតែនឹងទឹកភ្នែក ។

BLUE -

INTRO- CC - C1B3 I CC1 IV CC4 II DD1... IV

I/. C3D CC1 CC3 C1C I B5B5 C1C3 C1B3 I B1B CB3 BB1 II
C1B5 B5B5 - C1C3 C1B5 C1B3 C1B1 I CC1 CB1 BA1 I
A1B3 B1C B3C3 IV

II/. A1B3 CB1 BA1 IV

R- B3B3 CC C1B3 CC1 I CC1 C4C1 CB3 I C1C1 CC1 C4C1
C4D II C3C3 DC3 - DC1 CB3 CB3 CC1 I BB1 CB B1B3 I
CC1 DC3 C1C IV

III/. .... (ដូច 2° Couplet) IV

○○○○○

យំម្ដងពាន់ដង

បទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀង
គន្ធ ប៊ុនឈឿន

សម្រួលតន្ត្រី
យិន ឌីកាន

ច្រៀងដោយ
ណោម គនិន្ទ

(បទនេះថ្មីបើទើបនិពន្ធទំនុកច្រៀងនៅឆ្នាំ 1989 ប៉ុន្តែ MELODIE ដូចបទ អារសាចជូនម្ដាយបញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្តរឿង "យំម្ដងពាន់ដង")

INTRO - ម៉ែ ស្លាប់ ស្លាប់ចោលកូនហើយ !! ស្លាប់...ចោល..កូនហើយ ! !

១- សែនឈឺឆាបឈ្លួល ម្លួលអាក់បំផុត
ទ្រូងអើយដូចត្រូវទឹកក្រុត រោលដុតគ្មានគ្រាប្រណី
ម៉ែស្លាប់ចោលកូន សូន្យនៅកណ្ដាលទ្រូងព្រៃ
មច្ចុរាជកំណាចចង្រៃ ប្រល័យគ្មានក្ដីមេត្តា ។

២- សម្លេងម៉ែស្រែក ស្ទើរបែកផែនដី
ស្រែកសុំយុត្តិធម៌លោកិយ៍ ក្រោមដៃឃាតករឫស្យា

ដំឡូងមួយដុំ ថ្លៃជាងជីវិតមាតា
ថ្លៃជាងជីវិតទារិកា យំទារទឹកដោះម្ដាយថ្លៃ ។

R- ជីវិតច្រើនជុំភ្នំផ្ទះរលាយ របួសស្នាមពីព្រេងនាយ
ក្លាយជាចំណោទ្យ ជីវិតលោកិយ៍
ភ្លេងការភ្លេងកម្ម ចិញ្ច្រាំប្រហារដួងចិត្តភក្ដី
រាំដាវវាយខុនចងដៃ កាត់ផ្ដាច់និស្ស័យស្នេហា ។

៣- ឈាមមិនស្គាល់ឈាម សង្គ្រាមដួងចិត្ត
វង្វេងក្នុងល្បែងជីវិត ប្រមិតដំណើរវាសនា
យំមួយពាន់ដង យំរងខះទឹកនេត្រា
ទោះបីទឹកឃើញកាលណា ក៏នៅតែយំជានិច្ច ។

(ផលិតកម្ម សុវណ្ណតារា ភាពយន្ត)

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

រសស្នេហ៍ឧត្ដម

បទភ្លេងនិពន្ធកម្មច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ ប៊ុនឈឿន	**ហាស់ សាឡន**	**ស៊ីន ស៊ីសាមុត ប៉ែន រ៉ន សេរីសុទ្ធា**

កំណត់សំគាល់ - បទនេះ មានប្រវត្តិដើមដូចគ្នានឹងបទអារសាច់ជូនម្ដាយ ដែរ គឺនិពន្ធឡើងនិងថត ក្នុងឆ្នាំនិងពេលវេលាជាមួយគ្នា សម្រាប់បញ្ចូល ក្នុងរឿងអារសាច់ជូនម្ដាយដូចគ្នា ហើយសុទ្ធតែបានទទួលការនិយមយ៉ាងផុស ផុលពីអ្នកស្នេហាតន្ត្រីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។

១.ស- ដើមត្រែងយោល រលកកញ្ច្រោលរត់ទង្គិចគ្នា
ក្បូនស្នេហ៍ ផែត្រី ចំប៉ិចំប៉ា
សាងស្នេហ៍ ឧត្ដមវាសនា
រចនា អនាគតថ្មី ។

២.ប- ក្លិនជីវិត រៀមបានប្រឌិត ចិត្តស្នេហ៍ជូនស្រី
វណ្ណៈតូចធំ មុំកុំគិតអ្វី
ឱ្យតែជួបត្រើយនិស្ស័យ
បារមីក្តីស្នេហ៍បរិសុទ្ធ ។

R.ស- ចាំចុះប្រុសថ្លៃ ! ចាំចុះប្រុសថ្លៃ
បូជាលុះក្ស័យ ជូនក្តីមោះមុត
ផ្ទូរខ្យាច់វាសនា ស្នេហ៍ត្រាបំផុត
ទោះជាទឹកក្រុត ក៏ផុតមិនបាន ។

៣.ប+ស- ជំនោរថ្មី ជូនពរចងដៃយើងទាំងពីរប្រាណ
ទោះព្យុះបំបែកក៏ហែកមិនបាន
ទោះមារតាមជ្រែករុញច្រាន
ក៏ប្រាណចាំតែស្នេហ៍មួយ ។

BOLERO - LENT

I/.B1-DC3 IV B1B1 DD C3D CC1 IV C3C3 DD D4D1 DD1 I
CB3 CC1 C3D I C3C1 CB3 B1B3 IV

II/. - - - - - - - - - - - - C3C1 CB3 B1C. IV

R- CB3 B1B3 I CB3 B1B3 I CB3 B1C C3C1 DC3 IV
C3D D1C3 I DC3 CC1 I C3C3 DD D1C3 DD1 IV

III/. - - - - - - - - - -(ដូច 2^{0} Couplet)- - - - - - - - - IV

(ផលិតកម្ម ប្រាសាទមាសភាពយន្ត)

¤ ¤ ¤ ¤ ¤

ម្លប់ដូងទី ១០

ប្រវត្តិបើម - ខេត្តបាត់ដំបង ជាទឹកដីកំណើតរបស់ខ្ញុំ ដែលបានចិញ្ចឹមរូបខ្ញុំតាំងពីតូចដល់ធំ ក្នុងបរិយាកាសមួយដ៏ស្រងេះស្រងោចពន់ប្រមាណ ។ ឯស្ទឹងសង្កែ ក៏ជាស្ទឹងទឹកខ្មៅសម្រាប់ជីវិតកវិនិពន្ធរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំជ្រលក់សរសេរមិនចេះរីងស្ងួតដែរ មិនតែប៉ុណ្ណោះ វាជាកន្ទែងមួយបណ្ដុះអនុស្សាវរីយ៍រាប់មិនអស់ នៅក្នុងឆាកជីវិតស្នេហាបឋមវ័យរបស់ខ្ញុំ ។

ក្នុងចំណោមដើមដូងទាំងជួរនៅត្រើយខាងលិច មានដើមដូងមួយចិតនៅចំពីមុខកំពង់វត្តវាល និងមានកៅអីថ្មមួយ ដែលខ្ញុំធ្លាប់ទៅអង្គុយបណ្ដែតអារម្មណ៍ នៅរាល់ពេលទឹកជន់ និងទឹកស្រក ។

បទនេះ ចាប់កំណើតឡើង នៅក្នុងកំណត់ហេតុនិពន្ធរបស់ខ្ញុំ តាំងតែពីឆ្នាំ 1969 ម្ល៉េះ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបានកត់ត្រាទុកក្នុងសៀវភៅ មិនទាន់បានបញ្ចេញឱ្យអ្នកចំរៀងណាបកស្រាយនៅឡើយ ។

កាលណោះ នៅចំពេលដែលដំណើរជីវិតរបស់ខ្ញុំ បានចុះដុនដាបមែនទែន ។ ម្ដាយខ្ញុំបានឈឺស្លាប់នៅក្រោមផ្ទះគេ ខ្ញុំលះបង់ការសិក្សា ហើយគ្មានការងារធ្វើ ។ កូនស្រីអ្នកជិតខាងម្នាក់ ដែលខ្ញុំបានលួចស្រឡាញ់ ហើយដែលនាងធ្លាប់សច្ចាស្បថស្បែថា ស្មោះស្ម័គ្រស្រឡាញ់តែខ្ញុំដែរ បែរជាត្រូវនាងបោះបង់ខ្ញុំចោលគ្មានអាល័យ ។

ពេលមួយខ្ញុំបានណាត់ជួបនាងនៅមាត់ស្ទឹងសង្កែ ក្រោម[illegible]ទីជប់ តែនាងមិនមក ទោះជាខ្ញុំបានណាត់សន្យាកាលពីថ្ងៃ ហើយក៏ដោយ ។

ទឹកជន់ ទឹកហូរកាចស្ទឹង បោះពួយនាំពពុះសំណាត់រសាត់ទៅកាន់បឹងទន្លេសាប ដោយគ្មានវិលត្រឡប់ ពាំនាំទាំងស្នេហាអស់សង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំទៅជាមួយផង ធ្វើឱ្យបេះដូងខ្ញុំមានរបួស... រហូតមកដល់ឆ្នាំ 1972 ទើបខ្ញុំរៀបចំបទ

នេះឡើងវិញ ដើម្បីថតផ្សាយ ។

លោក **ស៊ីន.ស៊ីសាមុត** ដែលបានច្រៀងបទនេះ គឺច្រៀងផងខ្សឹកខ្សួល ផង ហាក់ដូចជាជួយរួមចំណែកកាន់ទុក្ខអតីតស្នេហារបស់ខ្ញុំ ដែលមានកំណើត ឡើងនៅមាត់ស្ទឹងសង្កែ ហើយត្រូវរលាយទៅវិញ នៅមាត់ស្ទឹងសង្កែនោះដែរ។

បទនេះ ចិតនៅក្នុងកម្រងចំរៀង "**កម្លោះហុងដា កញ្ញាវ៉េស្ប៉ា**" ដែល មានប្រជាប្រិយភាព ចំពោះអ្នកស្នេហាតន្ត្រី រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ឥតមានស្រកស្រុតឡើយ... ។

ម្លប់ដូងទី ១០

បទភ្លេងនិពន្ធច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ.ប៊ុនឈឿន	**ហាស់.សាល្មន**	**ស៊ីន.ស៊ីសាមុត**

១- មើលស្ទឹងសង្កែ មើលខ្សែទឹកហូរ រតាំងវត្តពោធិ
លាយនឹងជំនោរ ថ្ងូចថ្ងូរផ្កាំពេលសាយណ្ហ
រៃយំទ្រហឹង លាស្ទឹងកវីនិពន្ធ
សុរិយាទោរទន់ ពួនក្រោយផ្ទះស្រី ។

២- ដើមដូងទីដប់ ម្លប់គ្របមាត់ស្ទឹង បងឈររំពឹង
ឈរចាំព្រលឹង ស្ងាត់ឈឹងកណ្ដាលរាត្រី
អូនភ្លេចសន្យា ដែលបានវាចាពីថ្ងៃ
ចរម៉ោងប្រាំបី ស្រីមកជួបបង ។

R- ឥឡូវស្ងាត់សូន្យ ដូចក្បូនរសាត់
ទឹកភ្នួចសំណាត់ ហូរលឿនកន្ទង
បុណ្យផ្កាវត្តពោធិ នៅមិនទាន់ឆ្លង
មិនគួរន្ទនល្វង បែរខ្នងសូន្យសោះ ។

៣- ភ្លេងការត្រឹមៗ ពីទួលតាឯក ក្លាយជាខ្ទង់ខែក

ចារីពស់វែក បិទភ្នែករៀបការនឹងប្រុស
បងឈរមាត់ស្ទឹង ប្រឹងយំរងំក្នុងពោះ
លាស្រីស្រោមងោះ ឈ្មោះក្នុងជាខ្វា ។

BLUE

I/. CC4 CC2 C1C BB3 I CB3 B1B I B3B1 C1B B3B1 CB3 I B1C IV
BC C2C4 - DC2 C4D C4C2 I C4C C2B4 C1B2 B4B1 IV
II/.---------------------- C4C C2B4 CB2 B1B IV
R- B2B2 B4BB2 I AA2 BB2 I AA2 BB2 BC4 C2C IV
CC2C4 I C4C2 CB4 I CC2 CB4 B2B4 CC2 IV
III/. ----------(ដូច 2^0 Couplet)---------------- IV

(ថតនៅ STUDIO លោក ចាប-ផុន)

ㅇ ㅇ ㅇ ㅇ ㅇ

ស្ពានឈើអត់ព្យួ

ប្រវត្តិបើម - **MELODIE** របស់បទនេះ ខ្ញុំបានតែងតាំងតែពីឆ្នាំ **1954** ពេលដែលខ្ញុំនៅរៀនវិទ្យាល័យព្រះមុនីវង្ស តែបានដាក់ទំនុកច្រៀងផ្សេងឈ្មោះថា "**ខ្សែឆីកគួច**" ។ ខ្ញុំតែងបទនេះឡើង សំរាប់ប្រគុំលេងមួយដងមួយកាល ព្រោះខ្ញុំក៏ជាសមាជិកនៃវង់តន្ត្រី នៅក្នុងវិទ្យាល័យនោះដែរ ។ កាលពីក្មេង ខ្ញុំចេះកូតវីយ៉ូឡុង ចេះលេងគ្គីតាខ្លះៗ ចេះច្រៀងល្មមស្តាប់បាន និងចេះដេញម៉ង់ដូលីនយ៉ាងស្ទាត់ ។

លុះដល់រវាងឆ្នាំ **1973** ទើបខ្ញុំសើរើរៀបចំ **MELODIE** នេះឡើង ដោយ ដាក់ទំនុកច្រៀងថ្មី ឈ្មោះថា "**ស្ពានឈើអត់ព្យួ**" ។

មូលហេតុ ដែលនាំឱ្យខ្ញុំសម្រេចដាក់ចំណងជើងបទនេះថាដូច្នេះ គឺខ្ញុំរំលឹកដល់ខ្សែជីវិតរបស់ខ្ញុំ កាលពេលមួយដែលត្រូវរសាត់អណ្តែតគ្មានគោលដៅនោះ ។

បន្ទាប់ពីឪពុកម្ដាយស្លាប់ចោលអស់ និងមានបេះដូងប្រេះឆាដោយជីវិតស្នេហាបឋមវ័យនោះ ខ្ញុំក៏សម្រេចចិត្តចង់ចូលបួសជាសាមណេរ ដើម្បីបង្វែរជីវិតពីលោកិយ៍ដ៏អភ័ព្វ ទៅជ្រកកោនក្រោមម្លប់ព្រះធម៌វិញ [illegible] អាចឱ្យខ្ញុំបានខំរក្សាធម៌អារ្យ និងកសាងមគ្គផលសម្រាប់ជាតិមុខ [illegible] ទុក្ខវេទនាដូចជាតិនេះពេក ។

កាលណោះ សម្ដេចព្រះមេគណ **អ៊ុច-ឌួត** ព្រះចៅអធិការវត្តពោធិវាល ព្រមទាំងអាចារ្យ ដូនជីប្រចាំទីអារាមនោះ បានស្មោះស្ម័គ្រព្រមព្រៀងជួយបំបួសខ្ញុំ ដោយបានប្រគល់សៀវភៅធម៌ឱ្យខ្ញុំរៀនសូត្រត្រៀមជាស្រេច សំរាប់ដល់ថ្ងៃកំណត់ ។

ប៉ុន្តែ នៅប្រមាណជាមួយអាទិត្យទៀតដល់ថ្ងៃបំបួស ពេលដែលទឹកស្ទឹងសង្កែកំពុងឡើងជន់ជោរខ្លាំង ខ្ញុំក៏អង្គុយនៅមាត់កំពង់ទឹកវត្តពោធិវាល ដោយអារម្មណ៍អណ្ដែតអណ្ដូង ។ ជាធម្មតា ជាច្រើនថ្ងៃហើយ ដែលខ្ញុំបានកាន់សៀវភៅធម៌ ទៅអង្គុយទន្ទេញនៅទីនោះ [illegible]យប់នេះ ក្រោយពីត្រិះរិះពិចារណាវែងឆ្ងាយ ទៅតាមទិដ្ឋភាពខ្សែ[illegible] ខ្ញុំក៏ផ្លាស់ប្ដូរគំនិត មិនចង់បួសវិញ ។

មិនចង់បួស មិនមែនមានន័យថា ស្អប់ភេទជាបព្វជិតនោះឡើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅមានសមានចិត្តស្ម័គ្រក្នុងឆាកជីវិតទៅមុខទៀត កុំឱ្យមនសិការស្ដីបន្ទោសថារត់ចូលទៅបួស ព្រោះតែដោះស្រាយបញ្ហាអស់សង្ឃឹមនោះ ។ ថ្ងៃមួយបើមាននិកាស ខ្ញុំនឹងបួសឡើងវិញ ។...

ក្រោយពីសំរេចចិត្តហ្មត់ចត់ហើយ ខ្ញុំក៏ផ្ញើទុកសៀវភៅធម៌នៅមាត់កំពង់ទឹកនោះ ហើយក៏ឈប់នៅម្ដុំវត្តពោធិវាល ដោយផ្លាស់ទៅនៅឯវត្តភូមិកំផែងជិតផ្សារលើវិញ ។

នៅពេលនោះ មានលោកគ្រូបង្រៀនម្នាក់ មិនទាន់ដល់ពេលចូលនិវត្តន៍ តែចាប់ផ្ដើមពិការភ្នែក បង្រៀនសិស្សមិនបាន ក៏បានទាក់ទងខ្ញុំឱ្យទៅធ្វើជាគ្រូ

បង្រៀនជំនួសគាត់ ហៅថា (**MAÎTRE Suppléant**) បង្រៀននៅទក្សិណសាលាបឋមសិក្សាខេត្ត (**Groupe scolaire Sud**) ។

ធ្វើការបណ្ដោះអាសន្ននៅទីនោះ បានមួយឆ្នាំ ជាចៃដន្យខ្ញុំក៏បានជួបនឹងសង្សារចាស់របស់ខ្ញុំ ដែលកាលពីមុននាងនៅម្ដុំវត្តពោធិវាល តែត្រូវផ្លូវផ្ទះផ្លាស់មកនៅម្ដុំវត្តកំផែងនោះដែរ ។

ទោះបីរឿងរ៉ាវស្នេហារបស់ខ្ញុំ ត្រូវប៉ិចពន្លកឡើងវិញក៏ដោយ ក៏ពន្លកស្នេហានេះ មិនអាចទប់ទល់នឹងព្យុះសង្ឃរាកំណាចបានឡើយ ។ អ្វីៗបានធ្វើឱ្យចិត្តនាងប្រែប្រួលអស់... ស្ទឹងសង្កែរហាក់ដូចជាមិនយោគយល់ដល់ខ្ញុំបន្តិចសោះ... ស្ពានឈើមួយ ដែលខ្ញុំធ្វើទុកសំរាប់ឱ្យនាងឆ្លង នាងបែរជាស្អប់ខ្ពើមហើយទៅឆ្លងស្ពានថ្មវិញ ។...

នេះជាគោលដៅ ដែលនាំឱ្យខ្ញុំសម្រេចចិត្តនិពន្ធបទនេះឡើង ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះ ដែលមិនបានដឹងចំណងជើងពិតប្រាកដនៃបទនេះ ក៏នាំគ្នាហៅថាជាបទ "**ត្រូមិចត្តកំផែង**" ទៅវិញ ដោយឃើញបទនេះ ចាប់ផ្ដើមឃ្លាឡើង ថាភូមិវត្តកំផែង ... ។

ទន្ទឹមនោះ ក៏មានអ្នកខ្លះឆ្ងល់ហើយសួរខ្ញុំផងដែរ ថាតើឃ្លាដែលនិយាយថា "*បងឈឺត្រូវគណាមដូចអ៊ុកសារ៉េន*" នោះ តើអ៊ុកសារ៉េននោះជាអ្នកណាទៅ ? -ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា អ៊ុកសារ៉េន ជាតួអង្គក្នុងរឿងព្រេងបូរាណខ្មែរមួយ គឺរឿងអធែមុនីស៊ីសុវណ្ណ ។ អ៊ុកសារ៉េន ឈឺចិត្តត្រូវគណាម ដោយធ្វើសង្គ្រាមស្នេហាចាញ់ព្រះអធែមុនី ។

ស្ពានឈើអត់ឮ

បទភ្លេងនិពន្ធច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ.ប៊ុនឈឿន	ហាស់.សាឡន	ស៊ីន.ស៊ីសាមុត

១- ភូមិវត្តកំផែងខ្ញុំសូមថ្លែងទុក្ខ ស្នេហ៍ខានជួបមុខ
ភាយជាទំនុកតុកកម្មស្នេហ៍ខ្ញុំ
ស្ពានកំសត់ស្បត់ស្នេហ៍ឧត្ដម
ស្បត់រាត្រី ចន្ទ្រាទឹកឃ្មុំ គោយំសុំក្ដីមេត្តា ។

២- និរាលបែកចាន បែកចិត្តទៅហើយ ស្នេ[illegible]អើយ
ស្ទឹងសង្កែអើយ ម្ដេចឡើយបូស្បា
ត្លួចស្នេហ៍ខ្ញុំ ឱ្យលង់មរណា
ត្លួចទាំងចិត្តឱ្យស្ទិតដូចផ្កា ខ្លោចផ្សានិរាម្ភរហួង ។

R- គ្រាប់ខ្សាច់ចាតបឹង រៀមប្រឹងរក្សា
ទុករោយធ្វើជាផ្កាស្លា រៀបការអូនហើយនឹងបង
ស្ពានកំសត់ធ្វើឱ្យអូនឆ្លង
តែកម្មកាចកំណាចកន្ទង នួនល្អងឆ្លងស្ពានថ្មីវិញ ។

៣- បងឈឺក្ដួតឈាមដូចអ៊ុកសារ៉េន ឈឺហួសព្រំដែន
ស្រីចិត្តម៉ឺនសែនទឹកសែនទោម្នេញ
បេះដូងមួយតែអាចដូរទិញ
ដូចទឹកស្ទឹងហូរមិនវិលវិញ ទោម្នេញព្រោះស្រីចិត្តស្រស់ ។

BLUE

I/. B3C C4C1 B3C C1B I A1C B3B3 I B1B B1B3 CD C4C1 III
C4 I C1D C4C1 CB3 - CC1C4 C1C B3B1 I BA1 BB1 B3C IV
II/.- B3C1 CB3 B1B IV
R- B4B4 BB B4B B4C1 I CB4 CC1 C4C I B3C1 CB3 BB1 III

C4 I C1D C4C1 CB3 I CC1C4 C1C B3B1 I B3B1 CA1 BB3 IV

III/. ----------(ថ្មីប 2⁰ Couplet) --------

ខ្សែទឹកគួច

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង
គង្គ.ប៊ុនឈឿន

សម្រួលតន្ត្រី
កែច.វែម

ច្រៀងដោយ
លីខ.តឹក

MELODIE របស់បទនេះ ដូចគ្នានឹងបទ "**ស្ពានឈើអត់ត្ង**" ចាក់ផ្សាយតាមវិទ្យុ នៅឆ្នាំ **1968**

១- ខ្សែទឹកគួចវល់ ខ្វល់អើយស្នេហា
រោគសោកខ្លោចផ្សា ក្រៀមក្រំនិរាវាសនាមួរហ្មង
ខ្សែ ទឹកគួចក្រលួចហូរឆ្វេង
ប្រៀបបីដូចជាដួងចិត្តបង
ដែលវងតែគម្ម ស្នេហា ។

២- បណ្តាំ ផ្តាំផ្ញើ តាមខ្សែទឹកហូរ
ជាសម្លេងថ្ងូរ ផ្តាំថាបងស៊ូប្តូរជន្មជីវា
តែ ឥឡូវ នាងក្បត់វាចា
តួចទាំងចិត្តឱ្យស្វិតដូចផ្កា
ព្រោះថា ជីវិតបងក្រ ។

R- អាច្រាត យប់យន់ ទោរទន់ទៅហើយ
សមុទ្រគ្មានកោះគ្មានត្រើយ ទៅស្ញើយវិលវេជនិករ
ទឹក រលកបក់បោកបន្ត
តើបណ្តាំដែលផ្តាំយ៉ាងល្អ នៅអេឡូវហើយស្រី ? ។

៣- យាមបីយាមប្អូនខ្វះបងទន្ទឹង

យប់ក៏ស្ងាត់ឈឹង មិនឃើញព្រលឹកភ្លងឆ្លើយសម្តី
ឬ បណ្តាំដែលផ្តាំទៅស្រី
ត្រូវខ្សែទឹកគួចឱ្យក្សិណក្ស័យ
ប្រល័យ កណ្តាលជលសារ ? ។

(ប្រគុំដោយវង់តន្ត្រី យោធាភិរម្យ)

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

សម្រស់នាងចែវទូកដរ

ប្រវត្តិបើម - ខ្ញុំនិពន្ធបទនេះឡើង ដើម្បីឧទ្ទិសដល់ទឹកដីកំណើតរបស់ខ្មោចម្តាយខ្ញុំ គឺឃុំព្រែកហ្លួង ។ ទោះបីខ្ញុំបានព្រាត់ឃ្លាតមកតាំងពីតូចមកក៏ដោយ ក៏ពេលណាដែលខ្ញុំបានទៅលេងទីនោះម្តងៗ ខ្ញុំតែងឮគេនិយាយថា ខ្ញុំមានបងប្អូនញាតិសន្តាន ហូរហែ ចាប់តាំងពីម្តុំវត្តកែវ ព្រែកខ្ពប រហូតទៅដល់ ស្ទឹងចាស់ ឯណោះ ។...

ដោយហេតុនោះហើយ ទើបនៅពេលដែលខ្ញុំជិះទូកដរ ពីកំពង់ភ្នំមិជ្ឈទាវ ទៅកាន់ភូមិព្រែកហ្លួង ខ្ញុំបានជួបនឹងនារីចែវទូកដរម្នាក់ ដែលមានសម្រស់គួចជាប់ក្នុងក្តីស្រមៃរបស់ខ្ញុំ ។

ធម្មជាតិជាកម្មោះ ឱ្យតែឃើញស្រីក្រមុំមានរូបស្អាត តែងតែមានគិតគួចរវើរវាយទៅរកផ្លូវស្នេហាជាធម្មតា ប៉ុន្តែនារីដែលចែវទូកដរបញ្ជូនខ្ញុំនោះ មិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យខ្ញុំលួចស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងធ្វើឱ្យខ្ញុំអាណិតអាសូរនាងខ្លាំងណាស់ទៅទៀត ដោយសារនាងគនិយាយមិនរួច ។ ក្រោយពីសាកសួរគេឯងទៅ ទើបដឹងថា នារីនោះមិនមែនជាអ្នកដទៃទេ គឺជាប់ពូជសាច់ឈាមលោហិតជាមួយខ្ញុំដែរ ប៉ុន្តែឆ្ងាយស្ទើរក្លាយជាអ្នកដទៃឯទៀតទៅហើយ... ។

ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី ក៏ខ្ញុំនៅតែស្រមៃនឹកដល់ថ្ងៃខែឆ្នាំនោះ ហើយនឹកដល់ទេសភាពនិងជីវិតដ៏សែនស្រពោះស្រពោន នៃភូមិឋានប្រជាជននៅតាមដងស្ទឹង

រហូតដល់បណ្តាលឱ្យខ្ញុំប្រមូលចងក្រងមនោសញ្ចេតនា រៀបចំបទនេះឡើង គឺដើម្បីរំលឹកដល់ថ្ងៃមួយ ដែលខ្ញុំជិះទូកដរទៅលេងស្រុក ជួបនឹងនារីកំសត់ អត់ចេះនិយាយនោះឯង ។

គួរបញ្ជាក់ផងដែរថា អ្នកដែលធ្លាប់ទៅលេងភូមិដូនទាវ ក្នុងខេត្តបាត់ដំបង ទើបស្គាល់ទូកដរនេះច្បាស់ គឺជាទូកតូច ចែវ១ ឬចែវ២ មានដំបូលសំរាប់ដឹកអ្នកដំណើរចុះឡើងតាមដងស្ទឹង ហើយគិតជាគំលៃឈ្នួលតាមជិតឆ្ងាយ ។

ប៉ុន្តែ មានផលិតកម្មវីដេអូខ្លះ មានការភ័ន្តច្រឡំ ពេលយកបទនេះទៅថតជាចំរៀងកាយវិការ ឬការ៉ាអូខេ បែរជាដាក់ឱ្យតួសម្តែង ចែវឬអុំទូកឥតដំបូល ហើយឆ្លងពីម្ខាងស្ទឹងទៅម្ខាង ទៅវិញ ! នោះគេមិនមែនហៅថា ទូកដរទេ គឺគេហៅថាទូកចម្លង ។

ជាមួយនោះដែរ មានអ្នកនិពន្ធបទចំរៀងខ្លះ ចង់និយាយពីជីវិតអ្នកចែវទូកដរ គឺទូកដរឥតដំបូល ហើយឆ្លងទន្លេ ។ នេះជាភាពគ្មានប្រាកដនិយមឡើយ ការពិតទូកឥតដំបូល ដែលឆ្លងពីត្រើយម្ខាងទៅត្រើយម្ខាង មិនមែនហៅថា ទូកដរទេ គឺជាទូកចម្លង ។

សម្រស់នាងចែវទូកដរ

បទភ្លេងនំទុកច្រៀង — **សម្រួលតន្ត្រី** — **ច្រៀងដោយ**

គង្គ.ប៊ុនឈឿន — **ហាស់.សាឡុន** — **ស៊ីន.ស៊ីសាមុត**

១- ជិះទូកតាមស្ទឹង ប្រឹងលបមើលស្រី
ធម្មជាតិស្រស់ខៀវខ្ចី ក្តាំងងារព្រៃកស្តី ព្រៃវាលអន្ទក់ [១]

១-អ្នកដែលស្គាល់ភូមិសាស្ត្រទឹកដីនេះ គេអាចថាខ្ញុំរៀបរាប់រីលរល់ចុះឡើង នូវឈ្មោះភូមិដែលខ្ញុំជិះទូកឆ្លងកាត់នោះ ។ ប៉ុន្តែ នេះគ្រាន់ជាការរៀបសំរួលទៅតាមបច្ចេកទេសកំណាព្យតែប៉ុណ្ណោះ មិនមែនរៀករាប់ត្រូវហែតាមលំដាប់លំដោយនោះទេ ។

ស្ទឹងចាស់ ព្រៃកហ្វូង ទ្រូងជាប់ជំរឆក់
ក្រោមភ្លៀងរលឹមកក់ៗ ជួបផ្កាខ្ញីល្អក់ ភើតភាយ ។

២- បងជាទេសចរ ពិះទូកដររ៉ូន
គន់មើលផ្កាស្រពោន ដៃតូចស្រឡូនគាស់ទឹកបែកខ្វាយ
កុលាប វត្តកែវ ល្អគន់មិនណាយ
ភ័ក្ត្រស្រស់សក់វែងរំសាយ បងតែងចុតហ្វាយសុំស្នេហ៍ ។

R- តែកម្មអាក្រក់ ដក់ត្រាំផ្លូងចិត្ត
ដូចមេឃងងឹត ព្រាត់ពីដួងខែ
កុលាបរើតស្រស់ មានសម្ផស្សស្នេហ៍
ផលកម្មបំបែរ ឱ្យគនិយាយមិនរួច ។

៣- បងអារឈាមស្រោច ក្នុងស្ទឹងសង្កែ
ក្រោមពន្លឺដួងខែ ល្បងឱ្យជួបស្នេហ៍កុលាបផ្កាល់ខ្លួច
កុលាប វត្តកែវនេត្រាមុតស្រួច
សូមឱ្យបាននិយាយរួច ឱ្យដឹងថាបងលួចស្នេហ៍ ។

BLUE

I/. B1D C4C1 CB4 C1C I DD1 DC4 B4 I C1C B4B1 B4D C4C1 II
D C4D2 I B4C1 C4D D1D I C1B4 C1B3 B4B1-B3B B1C4 I DC1 IV
II/. - - - - - - - - - - - - - - - - -C1B4 C1B3 B4B1-B3B B1C C1C4B4 IV
R- CCC1B1 B4C C1C4 IV DC4 C1C4 B1C B4C1 IV
CCC1B1 B4B1 B4C II C1C B4B1 I BB1 B4C B4B IV
III/. - - - - - - - - - -(ដូច 2° Couplet) - - - - - - - - - - - IV

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

១ ស្ពានអូរតាគី

ប្រវត្តិមើម - ដូចខ្ញុំបានបញ្ជាក់ នៅក្នុងជីវប្រវត្តិសង្ខេបរបស់ខ្ញុំហើយ បើតាមការពិតជាក់ស្តែង ដែលខ្មោចឪពុកម្តាយខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់ គឺខ្ញុំមានកំណើតនៅភូមិបឹងព្រីង ឃុំថ្មគោល ស្រុកបាត់ដំបងឯណោះទេ ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែកើតបានពីរបីឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ឪពុកម្តាយខ្ញុំត្រូវប្តូរទីតាំងចេញពីទីនោះមកវិញ ។ ដោយសារស្រុកទេស វិលវល់ភ័ន្តប្រែចុះឡើង ខ្ញុំក៏សំរេចយកឃុំចំការសំរោង ជាទីតាំងកំណើតជាក់លាក់ ព្រោះកន្លែងនោះខ្ញុំបានធ្លាប់រស់នៅយូរជាងគេ ហើយក៏មានអនុស្សាវរីយ៍ច្រើនជាងគេក្នុងឆាកជីវិត ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក៏ខ្ញុំនៅតែនឹកឃើញដល់ភូមិបឹងព្រីង ដែលជាទីតាំងធ្វើស្រែចាំង នៅក្នុងសម័យអាណានិគមនោះដែរ ។

នៅតាមដងផ្លូវ ចាប់តាំងពីស្ពានអូរតាគី រហូតទៅដល់មង្គលបុរី សេរីសោភ័ណ សុទ្ធជាកន្លែងដែលបានកត់ត្រាទុក នូវអនុស្សាវរីយ៍ និងរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ដែលជីវិតស្នេហាបឋមវ័យរបស់ខ្ញុំបានជួបប្រទះ ។

ជាមួយនេះផងដែរ ខ្ញុំបានដក់ចិត្តផិតអារម្មណ៍ ទៅលើជីវិតកម្មកររថភ្លើង ដែលធ្វើវាសនាលើផ្លូវដែកដ៏កំសត់ទុរគត ។

ខ្ញុំយល់ថា ជីវិតកម្មកររថភ្លើងពិតមែនតែក្រខ្សត់ តែមានចិត្តស្មោះត្រង់ភ្លឹង ដូចជាផ្លូវដែក ហើយរឹងប៉ឹងមាំមួន ភក្តីភាពចំពោះស្នេហាជាទីបំផុត ។ ប៉ុន្តែជីវិតឆ្អិនក្បាលស៊ីក្បាល ឆ្អិនកន្ទុយស៊ីកន្ទុយ របស់អ្នករត់ពន្ធផ្សារងងឹត បានធ្វើឱ្យស្នេហារបស់កម្មកររថភ្លើង ប្រែក្រឡះទៅវិញ ។...

ថ្វីបើបទនេះ គ្មានពាក្យបឹងព្រីងមួយម៉ាត់នៅជាមួយ ប៉ុន្តែគឺខ្ញុំមានគោលដៅ រំលឹកទៅដល់ភូមិឋានទាំងនោះ ចាប់តាំងពីស្ពានអូរតាគីឡើងទៅ ព្រោះស្ពាននេះជាទីតាំងពិតប្រាកដនៃជីវិតស្នេហារបស់ខ្ញុំ ដែលបើទុកណាជាមិនបាន

សំរេចដួចបំណង ក៏បានឋិតនៅក្នុងក្ដីស្រមៃគ្មានព្រំដែនមួយ ដែលពោរពេញដោយក្ដីអស់សង្ឃឹម... ។

បទនេះ ចាប់និពន្ធនិងថតនៅក្នុងអំឡុងពេលវេលា ដូចជាបទប៉ុន្មានខាងមុខនេះដែរ ព្រោះសុទ្ធតែឋិតនៅក្នុងកម្រងកាសែ្សត **កម្លោះហុនដាកញ្ញារប៉េសេ** ដូចគ្នា ហើយនៅតែមានប្រជាប្រិយភាព រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ...

ស្ពានអូរតាគី

បទភ្លេងនំនុកច្រៀង
គន្ធ ប៊ុនឈឿន

សម្រួលតន្ត្រី
ហាស់ សាឡន

ច្រៀងដោយ
ស៊ីន ស៊ីសាមុត

INTRO - ស្ពានអូរតាគី បើអ្នកដឹងរឿងខ្ញុំ...
សូមជួយលាក់ផង កុំប្រាប់អ្នកណាឱ្យសោះ !...

១- សំរក់ទឹកខ្មៅ លើដំបៅចាស់
ទឹកភ្នែកសែនខ្លាស់ ស្ពានអូរតាគី
កាលបងនិងអូនសាងក្ដីស្នេហ៍ កាលបងនិងអូនសាងក្ដីស្នេហ៍
ក្រោមដើមគគីរ ក្នុងខួមទុតិត ។

២- អូនតាមម្ដាយទៅ មង្គលបុរី
គ្មានផ្ញើសំបុត្រ ឱ្យបងមួយម៉ាត់
បងជាកម្មកររថភ្លើងកំសត់ បងជាកម្មកររថភ្លើងកំសត់
លួចផ្ញើសំបុត្រ តាមអ្នករត់ពន្ធ ។

R- ស្រាប់តែ អូនមានថ្មីហើយ
ពីរឆ្នាំហើយ ទុក្ខស្នេហ៍សែនធ្ងន់
ម្ដាយអូនជេរធ្វើតាមអ្នករត់ពន្ធ ម្ដាយអូនជេរធ្វើតាមអ្នករត់ពន្ធ
មើលងាយអឹកធន់ ថាបងក្រខ្លាំង ។

៣- ស្ពានអូរតាគី ស្ពានអូរតាកែ
និពពាលខែ និងស្រែពាក់ង

បើដឹងរឿងខ្ញុំសូមជួយបិទបាំង បើដឹងរឿងខ្ញុំសូមជួយបិទបាំង
ធ្វើជារនាំង បាំងស្នេហ៍នេះផង ។

SARAVANN

I/. C4C4 C1C4 B4C C4C1 **IV** B4C C1D C4C1 C4C **IV**
BB1 B4C C1C B1B4 - BB1 B4C C1C B4B1 -
C4C4 C1C B4B1 B4C1 **IV**

II/. C4C4 C1C B4B1 BB4 **IV**

R- B4C B4B1 BB1 **IV** BB1 B4C C1C4 DC1 **IV**
DD C1D C1C4 DC - C1C1 B4C1 B4C C1B1 -
BB1 B4C C1C B4C4 **IV**

III/. ------------- (ដូច 2^0 Couplet) --------- **IV**

ঙ ঙ ঙ ঙ ঙ

លាហើយ ! សោភីនី !

ប្រវត្តិមើម - បទនេះ ខ្ញុំបាននិពន្ធឡើងក្នុងកំឡុងឆ្នាំ **1966** តាមសំណូមពររបស់ផលិតកម្មប្រាសាទមាសភាពយន្ត ដើម្បីដាក់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្តរឿង "**ទិវ៉ៃស្នេហមរណៈ** ! " ។ ការពិតរឿង "**ទិវ៉ៃស្នេហមរណៈ**" នេះ មានបទដើមរបស់គេមួយហើយឈ្មោះថា "**ស្នេហមរណៈ**" ដែលច្រៀងដោយលោក **ស៊ុះម៉ាត់** ។ ប៉ុន្តែ ដោយរឿងនេះ មានទម្ងន់ទៅលើបេះដូងនាង សោភីនី ទើបម្ចាស់ផលិតកម្មសំរេចឱ្យខ្ញុំ តែងមួយបទទៀត សំរាប់សង្កត់បន្ថែមផ្ទៃរឿង ឱ្យកាន់តែល្អឡើង ។

សូមបញ្ជាក់ថា បទលាហើយសោភីនីនេះ ជាស្នាដៃលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំក្នុងការនិពន្ធបទភ្លេងទំនុកច្រៀង ហើយក៏ជាមូលហេតុលើកទី១ ដែលនាំឱ្យខ្ញុំស្គាល់លោក **ស៊ីន-ស៊ីសាមុត** ដែរ ។ ខ្ញុំនៅចាំបានថា ពេលដែលខ្ញុំតែងបទនេះរួចហើយ ខ្ញុំក៏ស្ពាត់ទៅជួបលោក **ស៊ីន-ស៊ីសាមុត** នៅផ្ទះគាត់ឯទួលទំពូងដែលជាយូរមកហើយ ខ្ញុំមិនដែលបានជួបនិយាយគ្នាជាមួយគាត់ទាល់តែសោះ។

ពេលនោះលោក **ស៊ិន.ស៊ីសាមុត** មិនទាន់សង់វីឡាថ្មី ដែលមានឈ្មោះ ថា**វីឡាសុគ្រាត**នោះឡើយ គឺគាត់រស់នៅក្នុងផ្ទះឈើមួយតូច ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញ គំនរឥដ្ឋនិងក្បឿងជាច្រើននៅក្បែរនោះ បញ្ជាក់ថាគាត់រៀបចំសង់ផ្ទះថ្មី ។

ខ្ញុំទៅជួបគាត់នៅថ្ងៃអាទិត្យ វេលារសៀល ដែលពេលនោះគាត់កំពុង លើក ALTÈRE ហាត់សាច់ដុំនៅក្បែរផ្ទះ ដោយមានលោក **មាស់.សាឡុន** លោក**ម៉ែរម៉ុន** និងលោក **ស្វាយ.សំអឿ** កំពុងជជែកគ្នាលេងនៅទីនោះដែរ។

អ្នកចំរៀងឯកនេះ មិនដែលប្រកាន់ឫកទេ ចំពោះភ្ញៀវ គឺមានទឹកចិត្តស្និទ្ធស្នាល រាក់ទាក់រួសរាយយ៉ាងខ្លាំងបំផុត ហេតុនេះហើយ ទើបទំនាក់ទំនងរវាងខ្ញុំនិង លោក**ស៊ិនស៊ីសាមុត** ព្រមទាំងសហការីដទៃទៀត រីកចំរើនឡើងដោយ ឆាប់រហ័សនិងល្អប្រសើរជាទីបំផុត ព្រោះយើងយល់ថា សុទ្ធជាអ្នកមានអាជីព ជំនាញដូចគ្នា ។

អនុស្សាវរីយ៍ ដែលខ្ញុំនៅនឹកឃើញ ស្ទើរតែរាល់ថ្ងៃនេះ គឺកាល ណោះលោកស៊ិនស៊ីសាមុត បានយកចិត្តទុកដាក់ហាត់ច្រៀងបទរបស់ខ្ញុំ ដោយ មិនបីសអើពើនឿយហត់ ព្រោះតែចង់ប្រញាប់ចូលថតនៅ STUDIO ឱ្យបានសំរេច តាមថ្ងៃកំណត់ ។ បទនេះ ខ្ញុំបានឱ្យលោក **កែប.អែម** ប្តីនាង **សុ.សាវឿន** ធ្វើ ARRANGEMENT ហើយបានថតនៅ STUDIO (FILM-FARK) ។

ខ្ញុំមិនភ្លេចទេ ពេលដែលលោកហាត់ថតបទនេះ គឺគាត់រាងផ្តាសាយបន្តិច សម្លេងរាងក្រេង្ញនៅចុងច្រមុះ ប៉ុន្តែក្រោយដែលលទ្ធផលចេញមក បទលា ហើយសោភីនីនេះ បានទទួលការពេញនិយមជាខ្លាំង សម្លេងចុងច្រមុះ ធ្វើឱ្យ បទនេះកាន់តែពិរោះ ឡើងដល់កំរិតមនោសញ្ចេតនា ដែលចង់បាន ។...

ដោយសារបទនេះហើយ ដែលធ្វើឱ្យគេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំនៅក្នុងពិភពតន្ត្រី ហើយក៏ជាមធ្យោបាយធ្វើអោយ ចំណងមិត្តភាពរបស់ខ្ញុំ រវាងលោក**ស៊ិនស៊ីសា មុត** កាន់តែរឹងមាំឡើងជាលំដាប់ឥតស្រាកស្រុត រហូតដល់ថ្ងៃបែកគ្នានៅថ្ងៃ 17 មេសា 1975 ...

លាហើយសោភីនី !

បណ្តូលទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ.ម៉ិនឈឿន	កែច.វ៉ែម	ស៊ិន.ស៊ីសាមុត

១- ...ទ្បាអើយ ! ឈឺចុកណាស់ស្នាមចាស់អប្រិយ៍
ឈាមអតីតអរិចិ ស្រក់ចុះចាកដៃនៃអ្នកនឹងបង
ឥឡូវ ភ្លេងការប្រហារបំណង
ខាំហែកបំបែកបង្អង ជ្រែកដើមទ្រូងជាអលប្អី ។

២- អណ្តាតមានតែមួយ ភាសារយពាន់
ទឹកប្រាក់វណ្ណៈបំភាន់ បិទមុខដើរជាន់អនុស្សាវរីយ៍
ស្លាប់ទៅ កុំរស់ ស្រីពស់ក្បាលពីរ
លាហើយ លាសោភីនី លាធរណី ស្នេហ៍អនត្តា ។

R- ភ្លេចឈាម រហាមយំស្រែកជង្អក់
លាស្រីចិត្តឋានធរក រស់ក្នុងស្រោមទេវតា
ខ្លាចហើយ រាងហើយ ភ្លេងការ
បេះដូងពេជ្ឈឃាតបូស្សា ព្រាយតណ្ហាជ្រួសាររលោភយស ។

៣- និស្ស័រ ទ្រគង ឈ្មោះឈ្មោះគ្នាអុំ
គេបានសើចខ្ញុំបានយំ ទឹកភ្នែកហែកភ្នំយំទាររំលោះ
ទុកចងដៃឱ្យត្រាក្រោយបង្អស់
លាស្រីចិត្តអសប្បុរស លាដោយស្មោះលាលុះអវសាន្ត ។

BLUE-FOLK

I/. B1C1-CB4C C4C1 C1C1 - D1DC4 C4C1 C1C1 - CB4C C4C1 C1C1 II
B1B5-B3B1B3 C1B5 B5B5- C3DC3 C1B5 B5B5-B3B1B3 B1B5 CC1 II

II/. - B3B1B3 B1B4 B3B1 II

R- B1C I B4B3 B1B3 B4C I B1D C4C1 B4C I BB1B3 C[illegible] II
C1C1 - C4D C4B4 C1C C4C1 I C4D C1C3 C4D - CC[illegible] II

III/. - - - - - - - - - - - - - - - (ដូច 2° Couplet) - - - - - - - II

រំដួលដងស្ទឹងសង្កែ

ប្រវត្តិបើម - អ្នកដែលធ្លាប់ស្គាល់ខ្ញុំភាគច្រើន គេតែងនិយាយថា ខ្ញុំចូលចិត្តតែងបទចំរៀង ដែលពណ៌នាទេសភាពនៅស្ទឹងសង្កែ និងរឿងរ៉ាវជីវិតនៅខេត្តបាត់ដំបង ។ មែន ការនិយាយបែបនេះ ឥតខុសទេ ព្រោះខ្ញុំមានដើមកំណើតនៅខេត្តបាត់ដំបង ខ្ញុំចេះតែមានមនោសញ្ចេតនានឹករលឹកទៅដល់ទឹកដីកំណើតជានិច្ច (NOSTALGIE) ទោះបីជាខ្ញុំឃ្លាតមកយូរឆ្នាំហើយក៏ដោយ ។

ដូច្នេះ ការដែលខ្ញុំនិយាយពីរឿងស្នេហានៅខេត្តបាត់ដំបង គឺមួយផ្នែកគឺជាការរំលឹកនូវអនុស្សាវរីយ៍ នៃជីវិតស្នេហាបឋមវ័យរបស់ខ្ញុំ និងមួយផ្នែកទៀត គឺរំលឹកដល់ទឹកដីកំណើតតែប៉ុណ្ណោះ ។

ទន្ទឹមនោះ ខ្ញុំតែងតែគិតថា បើខ្ញុំស្គាល់ខេត្តនេះច្បាស់ជាងគេ និងមានអនុស្សាវរីយ៍ច្រើនជាងគេ តើឱ្យខ្ញុំសរសេរពីខេត្តឬប្រទេសណា ដែលខ្ញុំមិនស្នូវ និងមិនដែលស្គាល់ ? ។

បទ **រំដួលស្ទឹងសង្កែ** នេះ គឺជាសក្ខីភាពនៃការរំលឹកឡើងវិញ កាលខ្ញុំនៅពីក្មេង ។ ពីឆ្នាំ **1945** មកទល់ **1953** ខ្ញុំរស់នៅលើទូកក្នុងដងស្ទឹងសង្កែ ចតនៅទល់មុខរោងភាពយន្តអេដែន (បច្ចុប្បន្នរោងកុននេះគ្មានទៀត) ។

ពេលដែលខ្ញុំជិះទូកដងស្ទឹង ឬដើរលើស្ពានទៅរៀន[illegible]កាល ខ្ញុំតែងតែចាប់អារម្មណ៍នឹងទេសភាពក្នុងស្ទឹងសង្កែ ពេលរដូវទឹកជំនន់ ក៏ដូចជាពេលទឹកសំរក ។

កាលណោះ ខ្ញុំតែងយល់ថា ពិភពលោកដ៏ល្អប្រណីត ប្រហែលមានតែក្នុងបាតស្ទឹងសង្កែប៉ុណ្ណោះទេ ។ មើលចុះ ស្នាមទឹកហូរវិញ។ កាត់វាលខ្សាច់ដ៏ស្រស់ប្រផ្ទរ ខ្ញុំបាននាំមិត្តភ័ក្តិយកក្រអារអួសត្រី និងនាំគ្នាយកក្អមដាក់កប់ក្នុងខ្សាច់ ហើយចោះប្រហោង ដើម្បីច្រោះយកទឹកស្អាតត្រជាក់ ។ មិនតែ

ប៉ុណ្ណោះ ខ្ញុំឧស្សាហ៍ចាប់យកត្រីក្រិម មកប្រជល់គ្នាលេងនៅទីនោះ ។

ខ្ញុំមិនអាចភ្លេចបានទេ នូវសម្រស់របស់យុវនារីម្នាក់ ដែលបានចុះមុជទឹកនិងដើររើសក្រុំ នៅបាតស្ទឹងនាពេលថ្ងៃលិច ។ ឥឡូវនេះ ទោះបីផ្សែងជីវិតបានបក់ផាត់រំលាយអតីតកាល ទាំងនេះទៅហើយក្ដី ក៏អំណាចនៃក្ដីរលឹកបានធ្វើឱ្យទឹកខ្មៅខ្ញុំ ស្រក់ហូរស្រែកហៅភ័ក្ត្រាដ៏ស្រស់ប្រិមប្រិយ៍នោះ ឱ្យមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ។

សូមបញ្ជាក់ថា បទនេះតែងនៅឆ្នាំ 1974 ថតឱ្យ**ផលិតកម្មពស់មាស** ។ ពេលចាក់ផ្សាយជាលើកដំបូង លោក**ញ៉ឹក-ឌិម** ដែលជាវិចិត្រករឯកខ្មែរជំនាន់នោះ មានប្រតិកម្មជាខ្លាំង រករឿងទឹងសម្បារនឹងលោក**ស៊ីនស៊ីសាមុត** ដោយចោទថាលោក**ស៊ីនស៊ីសាមុត** ច្រៀងដៀមដាមឱ្យលោកត្រង់ឃ្លាថា *"វិចិត្រករអើយកុំចាប់គូរអី នៅក្នុងលោកីយ៍ស្រីល្អគ្មានទេ !"* ។

ក្រោយមកទើបលោក**ញ៉ឹក-ឌិម** អន់ទឹងវិញ ព្រោះដឹងថាបទនេះជាបទរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំគ្មានបំណងរិះគន់ឱ្យលោកទេ [illegible]ដើម្បីរំលឹកដល់អនុស្សាវរីយ៍ពីអតីតកាលរបស់ខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះ [illegible] **រំដួលដងស្ទឹងសង្កែ** នៅក្នុងក្ដីស្រមៃរបស់ខ្ញុំ... ។

រំដួលដងស្ទឹងសង្កែ

បទភ្លេងនំនុកច្រៀង **សម្រួលតន្ត្រី** **ច្រៀងដោយ**
គង្គ-ប៊ុនឈឿន **ម៉ែរ-ប៊ុន** **ស៊ីន-ស៊ីសាមុត**

១- មហាសង្ក្រាន្ត ប្រានឆ្នាំមួយទៅ
ទ្រូងសែនហួងសៅ ទឹកព្រួយក្រែងពៅ ឆាប់ភ្លេចរឿងដើម
រឿងចាត់ដំបង ចងទងដង្ហើម
កាលជួបស្រីឆ្នើម រដូវសន្សើមផ្ការីកស្គុះស្គាយ ។

២- អូនដើររើសក្រុំ ក្នុងស្ទឹងសង្កែ
ភ័ក្រ្តដូចផ្គងខែ ថ្ពាល់ខួចមានស្នេហ៍ នេត្រាពណ្ណរាយ
ហត្ថាខ្ចីល្អក់ សក់ខ្មៅរំសាយ
ល្អគន់មិនណាយ ក្លិនខ្លួនឆោមឆាយ រាយសំណាញ់ស្នេហ៍ ។

R- វិចិត្រករអើយ កុំបាច់គូរអី
នៅក្នុងលោកីយ៍ ស្រីល្អគ្មានទេ
មានតែរំដួល ដងស្ទឹងសង្កែ
ដែលខ្ញុំលួចស្នេហ៍ ទោះរយឆ្នាំខែ ក៏នៅចាំចង ។

៣- ឥឡូវ រដូវផ្ការីកវិលវិញ
ទ្រូងសែនទោម្នេញ ព្យុះកម្មបក់ដេញ ចាត់ផ្កាមួយទង
ត្រីក្រិមអូនស្លាប់ នៅក្នុងដបបង
លិខិតខ្លួនល្អង បងទុកទ្រាប់ខ្នង ដេកស្លាប់ក្នុងផ្នូរ ។

BOLERO-LENT

I/. DC4 C3C1 CB3 CC1 II CB3 CC1-C3C4 DC1 DC1 CB3 IV
CC1 CB3 CB3 BB1 II BB1 B3C- B3C C1C3 DC3 C1C IV
II/.------------------------ -B3C C1C3 DC3 CC1 IV
R- C4C4 - C1C4 I C1C4 DD1 I C1D1 DC4 DC1 C4D IV
C3C3 CC1 B3C C4C1 - B3C C1C4 - C1C1 C4D C4D D1D4 IV
III/. --------(ដូច 2^0 Couplet) ------ IV

(ផលិតកម្ម ពស់មាស)

☹ ☹ ☹ ☹ ☹

មេឃាភ្នំពេញ តារាចាត់ដំបង

បទភ្លេងនិពន្ធទំនុកច្រៀង គន្ធ ម៉ិនឈឿន
សម្រួលតន្ត្រី ហាស់ សាឡុន
ច្រៀងដោយ ស៊ិន ស៊ីសាមុត រស់ សេរីសុទ្ធា

(បទនេះថតនៅឆ្នាំ 1973 ក្នុងកម្រងកាសែត កម្មោះហុងដា កញ្ញាប៉េសេ)

១.ប- បងសូមលាសិន លាសិន លាបាត់ដំបង
លាស្ពានធ្លាប់ឆ្លង លាផងស្ទឹងធ្លាប់កំសាន្ត
ស- បើបងឃ្លាតទៅ ប្រុសពៅកុំភ្លេច វាលបែកចាន
ដែលយើងធ្លាប់ ដើរកំសាន្ត
ប- សូមកែវកល្យាណ កុំព្រួយឡើយណា ! ។
២.ប- បងឃ្លាតមែនពិត តែចិត្តចងចាំលើថ្ងៃ
នឹកដល់រាត្រី រាត្រីប្រាំបីមេសា
ស- បងទៅភ្នំពេញ ពោរពេញទៅដោយដួងតារា
ប- ភ្នំពេញមានតែមេឃា ឯដួងតារានៅបាត់ដំបង ។

R ប- កុលាបជាយដែន បងសែននឹកឃើញមិនភ្លេច
នឹកដល់ពេលជួបគ្នាថ្ងៃលិច ទោះដើរឬធ្វេចនឹកតែនួនល្អង
មេឃាភ្នំពេញ ដួងតារាបាត់ដំបង
ស- បើពិតដូចពាក្យបង សូមប្រុសនួនល្អង កុំភ្លេចឡើយណា ! ។
៣.ប- បងសូមលាហើយ លាហើយលាទាំងទឹកភ្នែក
ថ្ងៃនេះថ្ងៃស្អែក បងបែកទៅបំពេញកិច្ច
ស- បើបងឃ្លាតទៅ ពៅកុំភ្លេចកុលាបទងពេជ្រ
ប- បងចងចាំជានិច្ច (ស) សូមបងកុំភ្លេចរាត្រីភិរម្យ ។

REAM VONG

I/. C1D C1C4 I C1C4 CC1 C4B4 III C4C1 CB4 I CB4 CB4 BB1 III
C4C4 C4C4 I DC4 DC4 DC1C - B4CC1 CB4B1-
B4B4 B1B1 BA1 BB1 III
II/.- - - - - - - - - - - - - - - - C1C B4B1 B A1B B1B4 III
R- C2C2 C2C2 I C4D D2D C4C2 - C4C2D D2D C4C2-
C4C4 B4B4 CC1 C2C4 III DDDD I D2D C4C1 C4C4 -
B1BD C4C1C1 - C4C B4B1 BA1 BB1 III
III/. - - - - - - - - - - (ដូច 2^0 Couplet) - - - - - - - III

ជ្រោះពេជ្រចិន្តា

ប្រវត្តិបទ- **MELODIE** របស់បទនេះ ខ្ញុំបានតែងយូរហើយ គឺតាំងតែពីនៅរៀនម្ល៉េះ ។ កាលណោះ ខ្ញុំតែងតែយកបទនេះទុក **Solo MANDOLINE** សំរាប់ពេលប្រគុំតន្ត្រីម្តងៗ ។

រហូតមកដល់ឆ្នាំ **1974** ពេលដែលក្រុមហ៊ុន **ឡាក់-ស៊ា** តម្រូវឱ្យខ្ញុំធ្វើបទដាក់កាស្សែត ទើបខ្ញុំបានយកបទនេះ មកច្នៃរៀបចំឡើងវិញ ដោយដាក់ឈ្មោះថា **ជ្រោះពេជ្រចិន្តា** ។

ខ្ញុំសរសេរបទនេះ គឺដើម្បីរំលឹកដល់រមណីយដ្ឋានទេសចរមួយនៅខេត្តបាត់ដំបង តាមផ្លូវទៅស្រុករតនមណ្ឌល (ប៉ៃលិន) ។

កាលណោះ ក្រោយពីខ្ញុំរួចទុក្ខទោស ព្រោះវិបត្តិប្រលោមលោករឿង **ពិមាននរក** នោះមក ខ្ញុំបានទៅលេងជ្រោះពេជ្រចិន្តាជាមួយឪពុកក្មេក និងបងប្រុសខ្ញុំ ដើម្បីជាការរំហើយកាយ ឱ្យរួចពីភាពតប់ប្រមល់ផង និងដើម្បីរកផ្កាអរគីដេ

ព្រៃផង ។

ខ្ញុំឃើញ**ជ្រោះពេជ្រចិន្តា** ក៏នឹកអរគុណដល់ធម្មជាតិ ដែលឆ្លះរចនាដងព្រៃនោះ ឱ្យទៅជារមណីយដ្ឋានមួយ ប្រកបដោយសោភ័ណភាព សែនស្រងេះស្រងោចខ្លោចផ្សា ។

ដោយសារលំអរបស់ទីនោះ បានចាក់ផ្ទុះមុតជ្រៅទៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកទេសចរជាច្រើននោះហើយ ទើបខ្ញុំប្រសិទ្ធិនាមបទនេះថា **ជ្រោះពេជ្រចិន្តា** ។

នៅពេលថតបទនេះ ខ្ញុំនឹកអាណិតនាង **រស់-សេរីសុទ្ធា** ពន់ពេកណាស់ ព្រោះនាងច្រៀងបណ្ដើរ មានដំណក់ទឹកដក់ដាមក្នុងរង្វង់ភ្នែកបណ្ដើរ នេះក៏ព្រោះនាងនឹកស្រណោះ នៅកន្លែងនោះ អនុស្សាវរីយ៍ដែលនាងធ្លាប់ទៅលេងកំសាន្ត កាលពីនៅក្មេង ។

ដោយពិតនោះ នាង **រស់-សេរីសុទ្ធា** ក៏ជាអ្នកស្រុកបាត់ដំបងដូចខ្ញុំដែរ គឺផ្ទះនាងនៅភូមិវត្តគ ហួសពីផ្សាលើទៅបន្តិច ។

នៅក្នុងបទនេះ ក្រៅពីសម្លេងដ៏ក្រអួនក្រអៅរបស់អ្នកចំរៀងស្រីនេះ ក៏នៅមានសម្លេងត្រុំប៉ែតមាស របស់លោក **ម៉ិច-សាឈឿន** ដែល **SOLO** អមបណ្ដើរតាម សែនលន្ទង់លន្ទោចរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ។

ជ្រោះពេជ្រចិន្តា

បទភ្លេងនិពន្ធកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ-ម៉ុនឈឿន	**ហាស់-សាឡុន**	**រស់-សេរីសុទ្ធា**

១- ភ្នំវែងអន្លាយ រាយផ្កាព័ទ្ធវង់
ដែនដីព្រៃជ្រៅជ្រោះជ្រង ទឹកហូរលងដងបុព្វតា
ខ្ញុំមអ្នកបង់បត់ កត់ចាំរាសនា
កត់ឈ្មោះជ្រោះពេជ្រចិន្តា ល្អាងទឹកនេត្រាគ្មានត្រើយ ។

២- ទឹកជ្រោះបែកផ្សែង ប្រឡែងនឹងថ្ម
អូនយំរងំបន្ត ទឹកភ្នែកស្រក់ហូរគ្មានស្បើយ
ហេតុអ្វីកម្មកាត់ ឱ្យព្រាត់បងហើយ
អូននឹករូបបងគ្មានស្បើយ យំកើយលើផ្នូរជីវ៉ា ។

R- អូនជាក្រមុំ ក្រុងបាត់ដំបង
ជួបនឹងប្រុសបង នៅពេជ្រចិន្តា
យើងបានស្នេហ៍ស្និទ្ធ ផ្តេកផ្តិតសត្យា
រើសយកថ្ងៃជា ពួនផ្លូវតែមួយ ។

៣- តែកម្មកំណាច ឱ្យយើងព្រាត់គ្នា
ព្រាត់ព្រោះមិត្តចិត្តប្ញស្សា ប្រហារស្នេហ៍ឱ្យរំជួយ
ដូចផ្ការលួស ព្យុះបោករលួយ
ជាតិក្រោយសូមព្រះលោកជួយ ជួបនឹងបងមួយកុំឃ្លាត ។

BLUE

I/. B3C1 C4D1 C4C3 B3C1 I C4C3 C1C4 C3B4 I
B1B3 B4C1 B4B3 IV A1A3 A4B1 B3B4 B1B3 I
B3C1 C1C0 C1C3 I C4C3 C1B3 B1A3 IV

II/. ---------------- C4C3 B3C4 C3C1 IV

R- B3C4 I C3C1 I B3C C3C1 I CC1 CB B3C1 CB3 IV
C4C4 I DC4 I C1D1 DC4 I DC1 CC4 C1C B1B3 IV

III/. ------------(ដូច 2^0 Couplet)---------- IV

* * * * *

ទឹកភ្នែកឪពុក

ប្រវត្តិរឿង - បទនេះ ខ្ញុំមានអនុស្សាវរីយ៍កំសត់កម្រជាងគេនៅក្នុងឆាកជីវិត ព្រោះជាបទដែលខ្ញុំសរសេរសំរាប់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្ត រឿង **ទឹកភ្នែកឪពុក**

រឿងនេះ ខ្ញុំបានថតនៅឆ្នាំ **1964** ជាពេលដែលខ្ញុំបានជួបស្នេហ៍ជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំ ព្រោះពេលនោះ នាងក៏ដើរជាតួឯកនៅក្នុងរឿងនេះដែរ ។

គួររំលឹកឡើងវិញខ្លះថា ក្រោយពេលដែលខ្ញុំចេញពីមន្ទីរឃុំឃាំង ព្រោះវិបត្តិប្រលោមលោកឈ្មោះ **ទិមាននរក** នោះមក គ្មានបណ្ណាគារណាហ៊ានទទួលសៀវភៅខ្ញុំយកទៅបោះពុម្ពឡើយ ដោយគេខ្លាចមានរឿង ទើបខ្ញុំមានការលំបាកជាខ្លាំងក្នុងជីវភាពរស់នៅ ។

តែគាប់ជួនពេលនោះ **ផលិតកម្មចក្រខារឡូតាពយន្ត** បានផ្តល់ជាសំភារៈនិងលុយកាក់ខ្លះ ឱ្យខ្ញុំមករៀបចំថត រឿង**ទឹកភ្នែកឪពុក**នេះ ។ គឺរឿងនេះហើយដែលបងប្រុសខ្ញុំឈ្មោះ **គន្ធ-ប៊ុនឆោម** ត្រូវស្លាប់ពាក់កណ្តាលរឿងដោយសារមានជំងឺ ហើយពេលនោះ គាត់ក៏ជាតួកំប្លែង និងជាអ្នកកាន់កាម៉េរ៉ាថតរឿងនោះទៀតផង ។

ចំពោះមុខសភាពការណ៍នេះ ខ្ញុំត្រូវបង្ខំចិត្តរកលុយមកថតបន្តរឿងនេះឱ្យចប់ ហើយសូម្បីតែពេលដែលយកបទទឹកភ្នែកឪពុកនេះទៅថត ក៏ថស្លចពុំទាន់មានលុយឱ្យថ្លៃឈ្នួលអ្នកចំរៀង អ្នកភ្លេង និងថ្លៃ **STUDIO** ដែរ គឺជំពាក់គេសិន ។ ពេលនោះ ខ្ញុំខំសម្ងំ គូរសៀវភៅរូបភាពបានពីរបីរឿងយកទៅលក់ឱ្យគេ ទើបយកលុយមកសងថ្លៃថតបទ **ទឹកភ្នែកឪពុក** នេះ ។

+មានប្រផ្នូលជាមេរៀនក្នុងជីវិតថា រឿងអ្វីក៏ដោយ បើដាក់ចំណងជើងថាទឹកភ្នែកនៅពីមុខ មុខជាជួបប្រទះតែទឹកភ្នែកតាំងពីដើមដល់ចប់ ។ ប៉ុន្តែបទនេះ ពេលដែលចាក់ផ្សាយភ្លាម បានទទួលការនិយមជាខ្លាំងពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ដោយសារពាក្យពេចន៍ទំនុកច្រៀង និង **MELODIE** ធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់អណ្តែតអណ្តូងទៅដល់ពិភពមួយ ដែលស្មានមិនត្រូវ ។

ខ្ញុំក៏មិនភ្លេចគុណដែរ ចំពោះលោក **ទោរ៉ាយ-ហួរ** ដែលជាមិត្តសម្លាញ់រួមអាជីពដូចគ្នា ដែលបានទំនាក់ទំនងនិងជួយសម្រួលការឱ្យខ្ញុំបានថតបទ ទឹកភ្នែកឪពុកនេះ ព្រោះពេលនោះ ខ្ញុំគ្មានស្គាល់អ្នកភ្លេង ឬអ្នកចំរៀងណាម្នាក់ឡើយ។

បទនេះ រៀបចំថតមុនបទ **លាហើយសោភីនី** ទៅទៀត ។...

ទឹកភ្នែកឪពុក

បទភ្លេងនិពន្ធចម្រៀង **សម្រួលតន្ត្រី** **ច្រៀងដោយ**
គន្ធ..ម៉ុនឈឿន **ម៉ែ..ម៉ុន** **ស៊ិន..ស៊ីសាមុត**

១- ជើងមេឃវែងឆ្ងាយ ឆ្ងាយពីរូបខ្ញុំ
ប្រៀបបានព្រាណអុំ ឃ្លាតឆ្ងាយចោលខ្ញុំ ក្រៀមក្រំសៅហ្មង
សល់តែបុត្រី បីលើដៃបង ខ្សឹកខ្សួលកន្ទង
យំរកន្ទនល្អង ឱ្យបងខ្លោចផ្សា ។

២- និទារិកា វាសនាឥតន័យ
អ្នកកុំយំថ្វី សូម្បីបក្សីគង់ខំនិទ្រា
ទ្រាំទៅតាមខ្សែជីវិតកំព្រា វាលវង្គសង្សារ
មហាធំធេង វង្វេងកោះត្រើយ ។

R- គាចសាហាវ ព្រហ្មលិខិត
គ្មានអាណិត ដល់ចិត្តស្នេហ៍ខ្ញុំឡើយ
ឱស ឱ !... ធ្វើម្ដេចមច្ចុរាជអើយ
មិនមកផ្ដាច់ជីវិតឱ្យហើយ ឱ្យផុតត្រើយព្យុះកម្មវេរា ។

៣- បើចាំមរណា ឃ្លាតឃ្លាចោលស្ងួន
ម្ល៉េះសម្បូរបក្ខន គ្មានអ្វីជ្រកឆ្ងួន ជ្រកកោនឡើយណា៎
ល្ហើយចុះស្ងួទ្រាំ ចាំភពមេត្តា
ផ្ដល់ព្រេងវាសនា ជួយយកអាសារសង្សារយើងអើយ ។

BLUE

I/. C4C1 CB4 CA1 BB1 I B4B1 BC1 I DC4 DD1 DC4 C3C1 IV
B4B1 BC4 ḊC1 CB4 I C1C- B3B1 I BA1 BB1 B4B1 A1B IV
II/.------------------------------BA1 BB1 B3B1 BB4 IV
R- B1BB4 CC4C1 II CC1C4 - DC4C1 I CB4 II CB1 I CB1 - BB1

B3B4 - CCC C4C1 C1C1 - C4 C4C4 D2 DDD **IV**

III/. ------------ (ជួច 2° Couplet) ------------ **IV**

(ផលិតកម្ម ចក្រវាឡ ភាពយន្ត)

* * * * *

អនុស្សាវរីយ៍ខ្ពង់ភ្នំសំពៅ -

ប្រវត្តិបទ - បទនេះ និពន្ធនិងថតនៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ **1973** ដើម្បីឧទ្ទិសដល់ ភូមិឋានភ្នំសំពៅ ដែលជារមណីយដ្ឋានទេសចរ ដ៏សំខាន់មួយសំរាប់ប្រជាជន នៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង ។

កាលពីក្មេង ខ្ញុំតែងតែទៅលេងភ្នំនេះ នូវរាល់ពេលបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ ឬ បុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ ហើយ[illegible]ត្រាទុកនូវអនុស្សាវរីយ៍ជាច្រើន ក្នុងជីវិតស្នេហាបឋមវ័យ ។

ដោយពិតនោះ ភាពប្រជាប្រិយល្បីល្បាញរបស់ភ្នំសំពៅ ដោយសារភ្នំនេះ មានប្រវត្តិអតីតកាលនិងភូមិសាស្ត្រ ទាក់ទងក្នុងរឿងព្រេងនិទានខ្មែរ ដែលគេ ដឹងឮជាទូទៅ គឺរឿង**នាងរំសាយសក់ និងចៅកុល** ។

ភ្នំជាច្រើន ដែលនៅរាយជាប់ៗគ្នា ដូចជាភ្នំក្រពើ ភ្នំសំពៅ ភ្នំនាង រំសាយសក់ ភ្នំទ្រុងមាន់ទ្រុងទា ភ្នំតាម៉ែន តាគត់ តាគ្រែ រួមទាំងភ្នំបន្ទាយ នាង ដែលនៅខាងស្រុកមង្គលបុរី សុទ្ធតែមានជាប់ទាក់ទង នៅក្នុងរឿងព្រេង នេះទាំងអស់ ។

ដោយឡែក នៅលើខ្នងភ្នំសំពៅ មានល្អាងជាច្រើន ដែលប្រៀបដូចជា ផ្នែកផ្សេងៗ នៃសំពៅរបស់ចៅរាជកុបេ ដែលនាំយកគ្រឿងបណ្ណាការ បើក ឆ្លងសមុទ្រ ទៅរៀបការជាមួយនាងរំសាយសក់ នៅនគរតក្កសិលា ។ អ្នក ស្រុកតែងតែនិយាយពីភាពអាថ៌កំបាំង និងអស្ចារ្យផ្សេងៗ របស់ល្អាងល្ហោន

ល្ហាងគក់ទ្រូង ល្ហាងតែងខ្លួន ។ល។ រហូតដល់អាស្រមអ្នកបព្វជិត អ្នកខ្លួនវត្ត និងដូនជីក្មេងៗ ដែលទៅស្វែងរកសច្ចធម៌ និងសេចក្តីស្ងប់នៅលើខ្នងភ្នំនេះ ។

ប៉ុន្តែ អ្វីដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍បំផុត គឺនៅលើខ្នងភ្នំសំពៅ សំបូរណ៍ទៅដោយដើមម្រះព្រៅដុះពាសពេញ ចោលក្លិនប្រហើរក្រអូបឈ្ងុយ ដូចជាក្លិនរបស់សម្ល[ខ្មែរ]មួយមុខ ដែលមានរសជាតិជាប្រពៃណី ។

ទិដ្ឋភាពនិងរឿងរ៉ាវទាំងអស់នេះ បានក្លាយទៅជារឿងកំសត់ព្រាត់ស្នេហ៍ ដែលបកស្រាយដោយនាង **រស់ សេរីសុទ្ធា** ទៅវិញ ហើយបានទទួលការនិយមជាខ្លាំងពីអ្នកស្តាប់ទូទាំងប្រទេស ។

សព្វថ្ងៃ អ្នកដែលមានរឿងរំជួលចិត្ត នៅលើខ្នងភ្នំសំពៅ បានទុកបទនេះជានិមិត្តរូប ហើយបានកំណត់យកក្លិនផ្កាម្រះព្រៅ ជាក្លិនមួយដែលមិនអាចរលាយសាបសូន្យបាន ។

ដោយសារបទនេះ ផ្តើមឃ្លាថា "**បោចផ្កាម្រះព្រៅ**" ទើបគេនិយមហៅឈ្មោះបទថា "បោចផ្កាម្រះព្រៅ" ទៅតាមនោះ តែតាមពិតចំណងជើងដើមពិតប្រាកដ គឺបទ "**អនុស្សាវរីយ៍ខ្នងភ្នំសំពៅ**" នោះវិញទេ ។

អនុស្សាវរីយ៍ខ្នងភ្នំសំពៅ

បណ្ណាល័យនិពន្ធទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ ម៉ិនឈឿន	**ហាស់ សាឡន**	**រស់ សេរីសុទ្ធា**

១- បោចផ្កាម្រះព្រៅ បាចទៅក្នុងខ្យល់
រសាត់ទៅដល់ ខ្នងភ្នំក្រពើ
ភ្នំរំសាយសក់ ហាក់គ្មានអើពើ
យើងឈរពីលើ គន់មើលល្ហាងអណ្តូងប្រេង ។

២- ចូលល្ហាងតែងខ្លួន ពួនចាក់គម្ពីរ
អារុណរាត្រី វត្តដូនជីក្មេង

ល្ហងល្ហោង គក់ទ្រូង រងចាំគ្រឿងស្នេហ៍
យើងចាយហើយគេង ស្តាប់ភ្លេងជួនល្ហងផ្កាស្វា ។

R- អូនចាំទាំងអស់ អនុស្សាវរីយ៍
កាលយើងទាំងពីរ ក្រេបរសស្នេហា
ឥឡូវបាត់សូន្យ ឃើញតែផ្នូរា
ឯល្ហងផ្កាស្វា ក្លាយជាមរណៈ ។

៣- ពន្លកម្រះព្រៅ ដុះឡើងវិញហើយ
បាត់តែត្រាណត្រើយ ទ្រូងអូនអួលអាក់
ផ្នូរមួយយើងសាង ទុកស្លាប់ពីរនាក់
នៅតែប្រឡាក់ ស្នាមឆ្លាក់ឈ្មោះអូននិងបង ។

BLUE

I/. C4D C4C B4C B4B I B2B1 A2B B2B4 C0C IV
C4C4 CC C4C2 CB4 I B1B2 B4C I C0C B4B2 BB1 IV

II/. - - - - - - - - - - - - - - - - B1B2 B4C I C0C B4B2 B1B IV

R- BC4 I C0C I C0C B4B2 I B4B B4B2 B4B B4C IV
CD0 I DC4 I DC4 C2C4 I C2C2 C4C4 C2B2 BC2 IV

III/. - - - - - - - - - (ដូច 2° Couplet) - - - - - - - - - -
(អមដោយភ្លេង **Solo Trompette** របស់លោក គង្គ ប៊ុនឈឿន)

* * * * *

នាងដើរទៅណា ?

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	ហាស់-សាឡន	ស៊ីន-ស៊ីសាមុត ប៉ែន-រ៉ន

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 នៅក្នុងកម្រងកាសែត កម្មោះហុងដា កញ្ញាប៉េសេ)

១.ប- នាងអើយ នាងអើយនាង នាងដើរទៅណា ?
រូបស្អាតដូចកូនទេវតា
ស- ខ្ញុំយាត្រាទៅលេងផ្ទូនទាវ
ប- ប្អូនសក់ សៀតផ្កា ដូចលាវ ទៅផ្ទូនទាវមានការអ្វី ? ។
២.ស- ផ្ទូនទាវ គេធ្វើបុណ្យបញ្ចុះសីមា
និងមានរាំវង់ លក់ផ្កា នៅទីធ្លា វត្តឯករង្សី
ប- ត្រូវហើយ ត្រូវហើយចរណៃ
បងសូមស្រី ទៅរាំដែរ ។
R.ប- អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !.. អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !
អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !.. អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !
ស- អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !.. អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !
អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !.. អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !
៣.ស-ក្រមុំភូមិវត្តក្តុល និងវត្តស្លាកែត
ឮល្បីល្បាញគ្រប់ទំណួខេត្ត ពេលខែចែត្រ ចេញដើរហូរហែ
ប- ជួបកម្លោះស្រុកសង្កែ តាមសុំស្នេហ៍ ញ៉ែតាមផ្លូវ ។

BOLERO-FOX

I/. B3C1 - B3C1B3 C1B3 C1C4 I C4C1 C4C1 B3B3 -
C1 C4C1 C4C1 C4D1 I D1C4 D1C4 C1C1 - C4 C1B4 C1 B4B3 III
II/. - - - - - - - - - - - - - - - - - - D1C4 D1C4 C1C1 - C4 C1B4 C1 B4B3 III

R/. D1 I D6D4 DD1 I D6D4 DD1 - D4D1 CC4 - DC4 CC1

D1 I D6D4 DD1 I D6D4 DD1 - D4D1 CC4 - DC4 CC1

III/. ----------(ដូច 2° Couplet)---------

(ថតនៅ STUDIO ចាបធុន)

● ● ● ● ●

វិញ្ញាណផ្លូវខ្ញុំ

ប្រវត្តិបើម - ខ្ញុំបានស្គាល់នាង **សុ សាវឿន** តាំងពីក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 1965 គឺពេលដែលនាងទៅច្រៀងក្នុងវង់**តន្ត្រីយោធាតិរម្យ** ដែលមានលោក **កែច អែម** ជាប្តី និងជាអ្នកផ្លុំត្រុំប៉ែត ដ៏ល្បីម្នាក់ប្រចាំនៅក្នុងវង់ភ្លេងនោះទៀតផង ។

ពេលនោះ លោក**កែច អែម** បានសុំឱ្យខ្ញុំជួយតែងបទចំរៀងខ្លះៗសំរាប់ឱ្យនាង **សុ សាវឿន** ច្រៀង ព្រោះកាលណោះនាង **សុ សាវឿន** មិនសូវជាល្បីល្បាញប៉ុន្មានឡើយ ។

បទមុនគេដែលខ្ញុំបានតែងឱ្យនាងច្រៀងគឺឈ្មោះថាបទ **វិញ្ញាណផ្លូវខ្ញុំ** នេះឯង ហើយជាបទដែលមានលក្ខណៈសាច់រឿងប្លែក គឺស្ត្រីអភ័ព្វស្នេហ៍ដែលស្លាប់ទៅហើយ អាចស្រែកច្រៀងពីក្នុងផ្នូរមកប្រាប់សង្សារវិញបាន ។

បទនេះ មិនមែននៅក្នុងកម្រងកាស្សែត ឬសំរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងខ្សែភាពយន្តណាមួយទេ គ្រាន់តែផ្សាយតាមវិទ្យុប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែក្រោយដែលចេញផ្សាយទៅ បានធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់គ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន មានការភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង ហើយនាង **សុ សាវឿន** កាន់តែមានឈ្មោះល្បី ចាប់តាំងពីពេលនោះមកដែរ ។

ក្រោយមក ដោយសារបទនេះល្បីខ្លាំងពេក ទើបមានក្រុមហ៊ុនថតថាសមួយបានមកទាក់ទងសុំទិញថតបញ្ចូលទៅក្នុងថាស និងក្នុងកាស្សែត ហើយពេលដែលនាង **សុ សាវឿន** ចេញទៅសំដែងច្រៀងនៅទីណា អ្នកស្តាប់តែងតែសំណូមពរឱ្យច្រៀងបទនេះ មិនដែលលោះខានឡើយ រហូតដល់មានគេ

ទិញរង្វាន់អនុស្សាវរីយ៍ឱ្យនាងជាច្រើនទៀតផង ។

ទំនុកច្រៀង របស់បទនេះ បញ្ជាក់ឡើងពីទំនួញអភ័ព្វស្នេហ៍របស់នារីម្នាក់នៅស្រុកអូរជ្រៅ (កាលណោះនៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង) ដែលទោះបីជានាងស្លាប់ទៅហើយក្តី ក៏អង្វរឱ្យប្តីដែលនៅរស់ ជួយថែរក្សាចិញ្ចឹមកូនផង ។

MELODIE របស់បទនេះ ខ្លោចផ្សាមែនទែន ដែលអមដោយសម្លេងវីយូឡុងរបស់លោក **មាស.សាម៉ន** ធ្វើឱ្យខ្ញុំនៅតែនឹកគិតដល់អ្នកចំរៀងកំប្លែងរូបនេះជានិច្ច គឺមិនត្រឹមតែចេះច្រៀងប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំង ចេះគួតវីយ៉ូ ឡុង ដ៏ពិរោះលន្វង់លន្វោចទៀតផង ។

វិញ្ញាណផ្ទូរខ្ញុំ

បងឆ្លេងទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គង្គ.ប៊ុនឈឿន	**កែវ.អែម**	**ស៊ុ.សាវឿន**

INTRO- អនិច្ចាកម្មចាស់ !.... ឈឺណាស់ មិនទាន់បាត់ស្នាម !!

១- វេនស្នេហ៍ វេនកម្ម ចិញ្ច្រាំដួងចិត្ត
ដំណើជីវិត រួតរិតបែកស្រាំ កម្មនាំមរណា
អណ្តាតស្វាមី លក់ក្តីមេត្តា
បេះដូងបូស្សា ប្រហារភ្លេងការកាត់ត្រើយ ។

២- ផ្ទូរលាន់រងុំ អូនយំក្នុងផ្នូរ
អតីតៈស្រែកថ្ងូរ កូនយំទ្រហោរថ្ងូររកនឹហើយ
ចិត្តបងដាច់ណាស់ ម្ចាស់ស្នេហ៍អូនអើយ
កូនយើងធំហើយ ម្តេចឡើយព្រងើយនឹងគ្នា ។

R- ធ្វូបបីសរសៃ ឆេះអស់
បងគ្មានស្រណោះ សោះកូនកំព្រា
បងដេកលើព្រំ អូនយំរងា

ខ្វងខែកស្រែកទារ កម្មពៀរលោកិយ៍ ។

៣- និ ! ស្រុកអូរជ្រៅ វណ្ណៅទឹកភ្នែក
សូមជួយរំលែក ជួយប្រកាសស្រែក ហែកលោកទាំងបី
ធ្វើបុណ្យដាក់ចាត្រ ឱ្យស្អាតជាតិថ្មី
ជាតិនេះអប្រិយ៍ កុំឱ្យជួបប្ដីកាមគុណ ។

SLOW

I/. BB4 CC1 C2D0 DC4 I D2D2 C4C4 I C1C C4B4 C1C C4C1 IV
BB1 B4C C4C B4B1 I BB1 B4B I BB4 CC1 I C2C4 IV

II/. ------------------------ CC C1B I B1B4 IV

R- CC C1B - B4B4 I B4B1 BB4 C1C C4C1 IV
C4C1 C4D I C4C1 C4C4 I BB1 B4C B4C1 - B4C IV

III/ -----------(ដូច 2° Couplet)--------

(ប្រគុំដោយវង់តន្ត្រី យោធាភិរម្យ)

*****

ដានជើងក្របី

បទភ្លេងនិពន្ធប្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ ប៊ុនឈឿន	កែវ អ៊ែម	ឆ្នូច សេង

(បទនេះផតផ្សាយតាមវិទ្យុ និពន្ធនៅឆ្នាំ 1966)

១- ដានជើងក្របី វិស័យដូចដានលិខិត
ដានជាន់ដាន លំអានជីវិត
នេះហើយគួរគិត ជីវិតលោកិយ៍
វិលចុះវិលឡើង និរន្ត-និរន្តរអចិន្ត្រៃយ៍
ស្ទួន្យចាស់ថ្នាស់ថ្មី ពិតតាមសំដីនៃព្រះសាស្ដា ។

R- ជីវិតមនុស្សអើយ

ម្ដេចឡើយ វង់ទុក្ខខ្មោចផ្សា
វាលវង្វេងសង្សារ
គ្មានមនុស្សសត្វណា ជៀសផុតស្នូចឡើយ ។

BLUE MARCHE

I/. C4C4 C4C4 I DC4 C3C1 CB3 -
A1CB3 CB B1B3 - CB B1B3 B4C C4C II
B3C C1C4 - C3C1 DC1 CB3 B3B3 -
C1C B3B1 - BA1 BB1 - BB1 B3C II
R- BB1B3C I C4C1 CB3 B3B3 -
C1C1B3B1 - BA1 BB1 - CB3 B1B II
- - - - - - (BIS) - - - - - - -
(ប្រគុំដោយវង់តន្ត្រី យោធាភិរម្យ)

*****

ដួងចិត្តវិប្បយោគ

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ ម៉ុនឈឿន	ម៉ែរ ម៉ុន	ស៊ីន ស៊ីសាមុត

(បទនេះនិពន្ធនិងចេញផ្សាយក្នុងវិទ្យុតាំងពីឆ្នាំ 1965)

១- ដួងចិត្តមួរហ្មង បង់ផ្លូវស្នេហ៍ពីនិរា
ក្នុងដួងចិត្តវិប្បយោគខ្មោចផ្សា ខ្ទះខាតហត្ថាធ្លាប់ថ្នមត្រកង
រាងហើយ ស្នេហាអើយ កៀកកើយតែក្ដីមួរហ្មង
សូមផុតទុក្ខផង លុះលង់ក្រោមព្រះធរណី ។
២- ដួងចិត្តស្រែកថ្ងូរ សួរសៀងគួរឱ្យស្រណោះ
លោកយើងនេះ ដូចល្ខោនគ្មានខុស ឆរពោកបន្ទុះស្ទុះស្លាប់ជីវិ
ពីនេះទៅឃ្លាតឆ្ងាយ ដូចផ្កាយនិងព្រះធរណី

ចែកជាអាប្បី ទឹកហូរស្រក់ទឹកនេត្រា ។

៥- ទឹកភ្នែកបងស្នេហ៍ ដែលនៅមានទុក្ខ

ខ្លួនសុំអភ័យទោស ពិតតាមបណ្ដាំព្រះសាស្ដា

អធិដ្ឋានប្រាថ្នា កុំអ្វីឡើយ

ឱ្យអូនពិសោធន៍ បេះភាគ់ខ្លី ។

៦- ផ្លូវបីផ្លូវបៀង ប៉ះផ្កាស្នេហ៍ទៅហើយអើយ

ផ្កាស្រពោនឆ្លងលោកហើយ បក់ហើយហួសចាត់ហាក់កាត់អាល័យ

ស្រអែមផ្លូវស្រមោល ពេលអាលក្នុងផ្លូងហឫទ័យ

លុះជីវិតក្ស័យ សន្សំតែទឹកនេត្រា ។

SLOW

I/. C5C2 C2C2 - D0C5 D0C2 C5C0 - B5C0C2 C0B5 B4B2
C0B2 C0B0 B2B4 B5C0 I C5D2 D0 C5C2 I
B5B2 B0B2 B4B5 - C2 - C5 - D0 - B5 I B2B5 C5C2 C2C2 II

II/. - B2D0 C5C2 C0B5 II

R- C2C4C5D2 - C2C4C5D0 I C5B5 C2C5 I
B2B4B5B2 - B4B0B2C2 I C2C4 C2C4 C5D0 - C2 C0C0 C0 -
C2C0 B5C0 C2C4 C5D0 II

* * * * *

បណ្ដាំទៅផ្កាស្រពោន

បទភ្លេងនិពន្ធច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ មុនឈឿន	កែវ អែម	តុប តេង

(បទនេះដកស្រង់ពីប្រលោមលោករឿង ផ្កាស្រពោនត្រង់វគ្គ ប៊ុនធឿន សរសេរសំបុត្រទៅប្រាប់នាងវិធាវី)

១- អូនអើយ សេចក្ដីស្នេហានៃបង

មិនចង់ឱ្យធ្នូនល្អង ស្នេហ៍ស្នងនាងមានទុក្ខា
បង ធ្លាក់ខ្លួនក្រហើយពុំងា
ដល់ពេលចេញធ្វើការ មិនបានប្រាក់ខែប៉ុន្មាន ។

២- ហេតុនេះចូរអូន កុំប្រទូស្តរាយ
និងបំណងអ្នកម្តាយ ណាំឆោមស្រស់កល្យាណ
ព្រោះ លោកចង់ឱ្យអូនមានបាន
មិនចង់ឱ្យកល្យាណ រំខានមានទុក្ខទេស្ងួន ។

R- សូមស្ងួន អូនកុំខឹងឡើយ
ពេលនេះកម្មយើងដល់ហើយ ទើបយើងមិនបានជួបជួន
កុំយំអី នាំតែស្គមខ្លួន
ជាតិនេះមិនបានជួបជួន ជាតិក្រោយសូមជួបជាថ្មី ។

៣- វីអើយ បងនៅស្រឡាញ់ជានិច្ច
តែសូមអូនបំភ្លេច កុំទុកបងជាប្តី
ព្រមរៀបការ ទទួលពរជ័យ
បងសូមភ្ជាប់និស្ស័យ រូបស្រីដួចប្អូនបង្កើត ។

BLUE

I/. B1B1 C1C1 C4C1 CC1 I CB4C1 CB4 I B4C C1D C4C1 III
C I B1B3 B4C1 CB4 I B3B1B3 B1B I A1B B1C B4B1 IV
II/.------------------- BB1B3 B1B I A1B B1C B1B4 IV
R- C1C4 I DD1 C1C4 I C1C4 DC4 C3C1 I C1C1 CC3 DC1 III
C I C1C CC1 B1B4 - CB4 C1B1 BB4 - B1B4 CC1 C4C IV
III/. -------- (ដូច 2^0 Couplet) ------

(ចតផ្សាយតាមវិទ្យុជាតិ)

នេះឬជីវិត ?

ប្រវត្តិបើច- បទនេះ ខ្ញុំនិពន្ធនៅរវាងចុងឆ្នាំ 1970 ក្រោយដែលរដ្ឋប្រហារ ១៨ មិនាបានកន្លងផុតទៅ ។ កាលណោះ មានផលិតកម្មមួយឈ្មោះ **គខជ័យភាពយន្ត** ដែលដឹកនាំដោយអ្នកស្រី **សំអាត [illegible]** បានពឹងពាក់ឱ្យខ្ញុំសរសេរបទនេះ សំរាប់ដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងខ្សែភាពយន្តរបស់គាត់ ឈ្មោះថា **នេះឬជីវិត ?** ។

តាមពិត បទនេះ តាមសាច់ទំនុកច្រៀង គឺត្រូវតួស្រីជាអ្នកច្រៀង តែដើម្បីសង្កត់សាច់រឿងឱ្យកាន់តែធ្ងន់ថែមទៀត ទើបយើងមិនកំណត់ឱ្យតួច្រៀងផ្ទាល់ គឺយកសម្លេងអ្នកចំរៀងឯក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** បណ្តែតជា FOND វិញ ។

ថ្វីបើបទនេះ មិនបានថតនៅក្នុងកម្រងកាស្សែតណាមួយ ក្រៅពីចាក់ផ្សាយតាមវិទ្យុ តែវាមានឥទ្ធិពលអាចសណ្តំបេះដូងនរីខ្ទទៅ ដែលមានរឿងកំសត់កម្រ ព្រាត់ប្រាសនិរាសគូជីវិត តាមរយៈសម្លេងមាសរបស់អ្នកចំរៀងឯក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** ធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់រណ្តំអួលអាក់ជាប់ជានិច្ច ។

បទនេះ មិនបានថតនៅ STUDIO អ្នកស្រីវណ្ណច័ន្ទ STUDIO របស់លោក ចាបធុន ឬ STUDIO នៅក្រសួងឃោសនាការជាតិនោះទេ ដោយបន្ទាន់ពេក លោក**ស៊ីនស៊ីសាមុត** ក៏បាននាំខ្ញុំទៅថតនៅ STUDIO របស់ FILM-FARK ប្រគុំដោយវង់**តន្ត្រីឃោសនាតិរម្យ** ។

ប៉ុន្តែ ដោយសារសភាពការណ៍ភ័ន្តច្រែរបស់ប្រទេសជាតិ បទនេះឃើញមានចាក់ផ្សាយដោយកម្រណាស់ មិនដឹងជាកាស្សែតដើមនៅសល់ឬរលប់រលាយបាត់ទៅណាអស់ហើយ ។

ក្នុងន័យ សោកស្តាយនូវបទចំរៀងដ៏សំខាន់នេះហើយ ទើបនៅឆ្នាំ 1989 **ផលិតកម្មរស្មីមេគង្គភាពយន្ត** បានឱ្យខ្ញុំរៀបចំបទនេះសារជាថ្មី ដើម្បីបញ្ចូលទៅ

ក្នុងខ្សែវីដេអូមួយរឿង ឈ្មោះថា **សែនឆារុណា** ដែលមានឲ្យបខ្ញុំជាអ្នកដឹកនាំរឿងផ្ទាល់ ប៉ុន្តែផ្ទាស់មកឱ្យនាង **សុខ សុខុម** ច្រៀងវិញ ។ បទនេះ នៅតែទទួលការពេញនិយម ពីអ្នកស្តាប់ជាខ្លាំង ហើយនៅតែរក្សាអនុស្សាវរីយ៍តាមទឹកដមសម្លេងមាសរបស់លោក **ស៊ីន ស៊ីសាមុត** ដដែល... ។

នេះឬជីវិត ?

បទភ្លេងនិពន្ធច្រៀង | **សម្រួលតន្ត្រី** | **ច្រៀងដោយ**
គន្ធ ប៊ុនឈឿន | **កែវ អែម** | **ស៊ីន ស៊ីសាមុត**

១- ស្ងួ ដើរចេញទ្រូងពេញដោយទុក្ខ
ជាជាងអោនក្រាបលាក់មុខ
ឱ្យប្តីសោយសុខ សើត្រើយវាសនា
ល្ងោនស្នេហ៍សង្គ្រាម ហូរឈាមដាបលោកបូស្សា
កងចក្រឬផ្កា ចារចងជាអន្ទាក់ ? ។

២- កូន ក្នុងផ្ទៃ ស្មាដៃឃាតករ
ទឹកក្រុត ផុតទ្រូងអ្នកក្រ
យកឈាមលាយស្គរ ស្គរជាច្រវាក់
នេះឬជីវិត ងងឹតដោយមាសបុណ្យស័ក្តិ
អណ្តាតផ្ទាប់ប្រាក់ ពាក់ស្រោមស្នេហ៍ឃោរឃៅ ។

R- ឱ ព្រៃភ្នំ អ្នកកុំចំអក
បើជាតិនេះប្រែជាខក ក៏ខកព្រោះក្តីល្ងង់ខ្លៅ
ស្ងួ លប់លាងស្នាមជំពៅ
មិនឱ្យធ្លាក់ជ្រោះជ្រៅ សំណៅអវិចីស្នេហា ។

៣- ទ្រាំ ស្ងួទ្រាំពាំខ្មោះជីវិត
ផ្ទេចភ្នែកខ្ញើមភពងងឹត រំលាយអតីតដែលឥតខ្លឹមសារ

បើគេត្រឡប់ គួររាប់ទុកជាគម្រោ

ដូចពាក្យលោកថា អារសាច់ជូនខ្លា ទើបនៅស្រុកបាន ។

SLOW

I/. C4 I DC4 C2C C2C4 I CB2 CB1 B2B - CC1 CB3 BB2 B2B2 II
B2B4 B2B I C4C2 DC4 CC - C2C4 I B2B4 I B4 CC2 B4C III

II/.--------------------- C2C4 I B2B4 I B1 BB1 A2B III

R- A - A2A4 B2B4 A2B I A2B B2B4 C2C I C4C2 DC4 CC III
D0 I D2D0 C4 C2C4 - C4 D0C2 C B2B4 I B4B4 B1B CC2 III

III/. ----------(ដូច 2^0 Couplet)------- IV

✿ ✿ ✿ ✿ ✿

ទាសករស្នេហា

បទភ្លេងនិពន្ធទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ ម៉ិនឈឿន	កែម ឆែម	គុជ គេត

(បទនេះនិពន្ធនៅឆ្នាំ 1970 ផ្សាយតាមវិទ្យុ)

១- បុណ្យវាសនា ខ្ញុំឈោងមិនដល់
បានជានិម័ល នាងមិនមេត្តា
ចាំ ទ្រាំរង់ចាំ គ្រប់គ្រា
ទាំងដួចចិត្តវងា ពុំមានក្ដីនឿយណាយ ។

២- រស់ខ្ញុំរស់ ដោយក្ដីសង្ឃឹម
ប្រៀបថ្នឹម បានទៅនឹងសត្វទន្សាយ
ដែល រង់ចាំច័ន្ទឯនាយ
ទាំងដួងចិត្តខ្វល់ខ្វាយ ក្រហាយតែក្នុងហឫទ័យ ។

R- និទេពធីតា !

ដឹងទេថា បងនេះជាទាសាស្រី

បើមិនប្រណី

គង់តែក្ស័យ ជីវិតខ្ញុំមិនខាន ។

៣- រង់ ខ្ញុំរង់ដោយចិត្តអង្វរ

សូមទ្ទួនល្អង អាណិតប្រោសប្រទាន

ក្លិន ស្រស់សម្ផស្សកល្យាណ

រួមជាគូភ្ញុំផាន កើយប្រាណលុះគ្រាក្សិណក្ស័យ ។

BOLERO

I/. B3 - CB1 BB1 B3C II C1 C4C1 - CB3 B1B3 BB1 III

B1 - B3 B1B3 CB1 I B1 BA1 BA - A1 AA1 BA III

II/. ---------------- B1 BA1 BA - B3B1 BA1 AB III

R- B - B3 - C - D I C4 C1C - B3B1 BB1 B2B3 III

C4 - C1 - CB3 I A1 CB3 - CB3 B1B3 BB1 III

III/. --------- (ដូច 2^0 Couplet) ---------- III

❀ ❀ ❀ ❀ ❀

ស្ពានកំពង់ហ្លួង

ប្រវត្តិដើម - បទនេះ ខ្ញុំបាននិពន្ធនិងថត នៅក្នុងឆ្នាំជាមួយគ្នានឹងបទវិញ្ញាណផ្ទរខ្ញុំដែរ ប៉ុន្តែខ្លឹមសាររបស់ទំនុកច្រៀង គឺយោលទៅតាមសំណូមពររបស់នាង **សុ-សាវឿន** ព្រោះនាងចង់ឱ្យខ្ញុំសរសេរពីភូមិកំណើតរបស់នាង គឺភូមិកំពង់ហ្លួង ។

អ្វីទាំងអស់ ដែលជាជីវិតស្នេហាបឋមវ័យរបស់នាង**សុសាវឿន** បានត្រូវប្រមូលផ្តុំមកបកស្រាយ នៅក្នុងបទចំរៀងនេះ ពិសេសគឺទីតាំងដ៏សំខាន់ ដែលធ្វើឱ្យស្នេហារបស់នាង ចាប់កំណើតឡើងនិងរលាយទៅវិញ នៅលើស្ពាន

កំពង់ហ្លួងនេះឯង ។

បទនេះ ប្រគុំដោយវង់តន្រ្តី **យោធាភូមិភាគ** ថតនៅ STUDIO វិទ្យុជាតិ ប៉ុន្តែក្រោយពីចាក់ផ្សាយទៅ មានប្រជាប្រិយភាពល្បីល្បាញខ្លាំងក្លា ទើបក្រុមហ៊ុនថតថាស បានទិញយកទៅថតបញ្ចូលក្នុងថាស និងផ្សាយក្នុងកាសែ្សត ។

សព្វថ្ងៃ មិនត្រឹមតែនាងសូសាវឿន យកទៅច្រៀងនៅប្រទេសបារាំងប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីតែក្នុងស្រុកខ្មែរ ក៏គេនិយមយកបទនេះទៅច្រៀងស្ទើរគ្រប់ទិសទីដែរ ខ្លះក៏ច្រៀងតាមទំនុកដើមទាំងស្រុង ខ្លះក៏យកទៅកែប្រែទំនុកច្រៀងថ្មីវិញ ។

ប៉ុន្តែ គួរឱ្យស្តាយណាស់ ក្រុមហ៊ុនថតការ៉ាអូខេខ្លះ បានយកបទនេះទៅថតដោយសរសេរខុសទំនុកច្រៀងច្រើនអន្លើ ប្រហែលជាស្តាប់អ្នកចំរៀងដើមមិនច្បាស់ក៏មិនដឹង ។ល។

អាស្រ័យហេតុនេះ ចាប់ពីពេលនេះទៅ សូមអស់លោកអ្នកនាងកញ្ញាដែលច្រៀង កុំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ **Paroles** តទៅទៀត ហើយខ្ញុំសូមឧទ្ទិសបទនេះដល់វិញ្ញាណខ័ន្ធលោក **កែប-អែម** ដែលលោកបានខ្នះខ្នែងជួយជ្រោមជ្រែងធ្វើ **Arrangement** បទ និងរៀបចំប្រគុំរហូតទាល់តែបានសំរេច ចេញជារូបរាង ទុកគេរមតីករហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ។

ស្ពានកំពង់ហ្លួង គឺជាស្ពានស្នេហារវាងលោក **កែប-អែម** និងនាង **សូ-សាវឿន** ដែលចិតនៅជាអមតៈ ក្នុងបេះដូងប្រជាជនខ្មែរគ្រប់ពេលជំនាន់ ។...

ស្ពានកំពង់ហ្លួង

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្រ្តី**	**ច្រៀងដោយ**
គង្គ-ប៊ុនឈឿន ៖	**កែប-អែម**	**សូ-សាវឿន**

១- សុរិយាលាព្រៃ រៃយំហោកប្រាណ
ក្លិនក្រៃបរះរោយលើស្ពាន ជាឋានវិមានស្នេហ៍ខ្ញុំ

[illegible] សោករណ្តំ
[illegible] សុំក្តីមេត្តា ។

២- រាត្រី ដែលយើងជួបគ្នាដំបូង
លើស្ពាននៅកំពង់ហ្លួង ផ្កាយព្រោងព្រាតលើមេឃា
ពេលដែលយើងបែក ស្ពានស្រែកអង្វរសួរថា
តើម្ចាស់ខ្ញុំទៅឋានណា ប្រាថ្នាសូមជួបជាថ្មី ។

R- ឱ កំពង់ហ្លួង ដួងមាសផាស់កម្ម
កន្សែងចិញ្ចៀនស្រែកផ្តាំ ចារចាំចិត្តចងនិងថ្ងៃ
បើបងរៀបការ ប្រាថ្នាគូថ្មី
បងអើយកុំភ្លេចហៅស្រី ចងដៃប្រុសថ្ងៃកុំខាន ។

៣- គូពុំបានព្រៀង ច្រៀងតែកម្មផល
លេបផ្សែងទុក្ខសោកកង្វល់ ដែលផ្តល់ឱ្យយើងចែកឋាន
. កាត់សាច់មួយដុំ ប្រាថ្នាសុំឱ្យសុខសាន្ត
បើជាតិនេះប្រែខកខាន ជាតិក្រោយសូមបានជួបអើយ ។

BLUE

I/. C4C2 C1C B3C C1C4 I C1C2 DC1 CB3 I BB3 CB3 BB1 II
CB3 B1B I B3C C4C1 C1C1 - B3 C1C B3 B1B3 I BB3 CB1 BA1 IV
II/. ---------------------------------- BB1 CB3 B1B IV
R- B1B1 B1B1 BB4 B3B1 I B1B4 CB4 CC1 - C2C1 CC4 I CB3 III
B3B3 CC C4D C4B3 I BA1 BC B3B3 - [illegible] BB1 IV
III/. ------------ (ដូច 2^{0} Couplet) ---------- IV

● ● ● ● ●

ស្បៃអក្សរា ចំប៉ាបាណន់

ប្រវត្តិបើម - បទនេះ ដកស្រង់ចេញពីប្រលោមលោក មួយឈ្មោះថារឿង **ស្បៃអក្សរា ចំប៉ាបាណន់** ដែលខ្ញុំបានសរសេរចុងក្រោយគេ នៅរវាងដើមឆ្នាំ 1975 ហើយបានបោះពុម្ពផ្សាយរួច ទើបពួកខ្មែរក្រហមបានវាយចូលភ្នំពេញ។

គោលដៅរបស់ចំរៀង គឺចង់រៀបរាប់ពីជីវិត កម្លោះម្នាក់ជាកូនអ្នកក្រ បាន លបលួចស្នេហាជាមួយកូនក្រមុំម្ចាស់ស្រុកបាណន់ រហូតដល់ត្រូវគេយកទៅ វាយធ្វើបាបយ៉ាងសែនទារុណ ។ល។

រឿងនេះ ជារឿងពិត កាលពីសម័យអតីតកាលមួយ កាលដែលសេចក្តី ស្នេហាបានឋិតនៅក្នុងកំពែងវណ្ណៈ យ៉ាងតឹងរឹងជាទីបំផុត ម៉្លោះហើយអ្នកក្រ គោកយ៉ាក មិនអាចផ្សងស្នេហ៍ជាមួយអ្នកមានអំណាច និងមានទ្រព្យសម្បត្តិ ហូរហៀរបានឡើយ ។

ស្រុកបាណន់ ជាស្រុកមួយ ក្នុងចំណោមស្រុកជាច្រើនរបស់ខេត្តបាត់ដំបង ហើយឋិតនៅភាគខាងលើ ដើមស្ទឹងសង្កែ ដែលបានលាក់ទុករឿងពីអតីតកាល មួយយ៉ាងរន្ធត់ខ្លោចផ្សា ធ្វើឱ្យអ្នកស្រុកនៅទីនោះចងចាំ ស្ទើរក្លាយទៅជារឿង ព្រេងនិទាន... ។

កាលណោះ ក្រុមហ៊ុន **[illegible]** បានតម្រូវធ្វើបទចំរៀងមួយកាសែ្សត ទៀតដែរ ហើយខ្ញុំក៏សំរេចដាក់ឈ្មោះកាសែ្សតនោះថា **ស្បៃអក្សរា ចំប៉ាបាណន់** តាមចំណងជើង ប្រលោមលោករបស់ខ្ញុំ ។

ប៉ុន្តែ គួរឱ្យស្តាយក្រៃលែង ក្រោយដែលកាសែ្សតនេះផលិតសំរេចហើយ រៀបចំចេញផ្សាយ ស្រាប់តែព្រឹត្តិការណ៍នយោបាយរបស់ប្រទេសជាតិ នៅថ្ងៃ 17 មេសា 1975 បានបង្ខំឱ្យអ្វីៗ ប្រែប្រួលផ្លាស់ប្តូរអស់រលីង ។

កាសែ្សតថ្មីនេះ មិនដឹងជាត្រូវបំផ្លាញចោលអស់ ឬក៏ត្រូវម្ចាស់ក្រុមហ៊ុន

នាំយកទៅជាមួយ ? ព្រោះថ្ងៃក្រោយមក ខ្ញុំបានទទួលដំណឹងពីជនម្នាក់ថា **ឡាក់ សេា** បានភៀសខ្លួនទៅប្រទេសវៀតណាម តែមិនដឹងនៅមានជីវិតរហូតដល់សព្វថ្ងៃឬយ៉ាងណា ឯកាស្សែត **ស្នេហ៍អក្ខរាចំប៉ាបាណន់** មិនដឹងជាអន្តរាយយ៉ាងណាទៅហើយដែរ ។

ដោយសោកស្តាយនូវ **Melodie** របស់បទនេះ ទើបនៅពេលដែលខ្ញុំបានថតវីដេអូរឿង "**ព្រះគុណម៉ែ**" កាលពីឆ្នាំ **1989** ខ្ញុំក៏យក **Melodie** របស់បទនេះ មកដាក់ទំនុកថ្មី សំរាប់បញ្ចូលក្នុងផ្ទៃរឿង ដោយតម្រូវឱ្យនាង **សុខ សុខុម** ច្រៀងវិញ គឺបទ "**ព្រះគុណម៉ែ**" ។...

ស្នេហ៍អក្ខរា ចំប៉ាបាណន់

បងគ្រូចងទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ ប៊ុនឈឿន	**ម៉ក់ ឈួន**	**ស៊ិន ស៊ីសាមុត**

១- តេដាក់ឈ្មោះខ្ញុំ នៅភ្នំបាណន់
វាយបណ្តើរដូចចោរប្លន់ ព្រោះស្នេហ៍តូចតន់បណ្តូលដួងចិត្ត
តេវាយដំ បង្ខំចូលទ្រុងលោហិត
រឿងនេះមិនមែនប្រឌិត ជារឿងពិតសែនសោកា ។

២- អូនកូនម្ចាស់ស្រុក បងគុកចាំបឹង
ខួបខែល្អចស្នេហ៍ព្រលឹង ហែកយកស្លាបជ្រឹងសរសេរអក្ខរា
តេងទន្ទឹង រំពឹងរង់ចាំវាសនា
ក្បង់ទឹកបឹងលប់ភ័ក្ត្រា ទឹកថាចំចាំប្រណី ។

R- ការពិត អូនគិតបងដែរ
ទោះអូនជាដួងខែ គង់ស្នេហ៍កូនទន្សាយព្រៃ
អូនបារលិខិត ដួងចិត្តលើស្បៃ
ចងជាប់ទឹងជើងជ្រឹងភក្តី ថាអូនអាល័យប្តីយ៉ាងស្មោះ ។

៣- ចំប៉ាបាណន់ សាយណ្ហបងលា
ថ្ងៃនេះបងព្រាត់ពុំងា យកស្បៃអត្ថាគ្របជាប់ខ្នោះ
ផែនដីនេះ មាសប្រាក់ វណ្ណៈ កេរ្តិ៍ឈ្មោះ
ឯបងគ្មានអ្វីទាំងអស់ មានតែឈ្មោះប៊ីម៉ាត់ទេ ។

SLOW
[illegible] C1B3 B1B1 BB3 I B3B C1C B3C1 - C1C1 C1C4 C1C4 DC1 III
[illegible] DC4 CD C4C1 C4C I AA1 BB1 B3C I B3C4 C1C B3B1 IV
- C4C1 CB1 B3B IV
R- AA1 BB1 B3C1 I C4 C1C4 C1C I C1B3 CB1 BA1 IV
B3C1 B3C1 B3C C1B1 - CB3 B1B3 B1 BA1 - AA1 BB1 CB3 B3B3 IV
III/.- - - - - - - - - - - (ដូច 2° Couplet) - - - - - - - - - IV

ព្រះគុណម៉ែ

បទភ្លេងនិពន្ធប្រែប្រួល	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	យិន-ឌីកាន	សុខ-សុខុម

(បទនេះ ទោះបីទើបតែងទំនុកថ្មី សំរាប់ដាក់បញ្ចូលក្នុងរឿងវីដេអូ "ព្រះគុណម៉ែ" ដែលមានលំនាំដូចរឿង "អារសាច់ជូនម្តាយ" និងទើបថតនៅឆ្នាំ 1989 ក្តី តែ Melodie របស់បទនេះជា Melodie របស់បទដើម ស្បៃអត្ថា ចំប៉ាបាណន់ ពីឆ្នាំ 1975)

១- សូមក្រាបលាបង ផ្សងទៅតាមម្តាយ
បងអើយទោះអូនឃ្លាតឆ្ងាយ ក៏ឃ្លាតតែកាយ ចិត្តចងចាំនៅ
មើលមុខអូនឱ្យច្បាស់ ណាំប្រុសពាលពៅ
ព្រោះអូនឃ្លាតពីបងទៅ គ្មានពេលវិលជួបកល្យាណ ។
២- គុណនិងកិត្តិយស ពាំងជ្រោះវណ្ណៈ
ទោះបីរូបប្តីស្រោបប្រាក់ ពេលនេះជឿជាក់មិនអាចស្នេហ៍បាន

ព្រះគុណម្ដាយ ថ្លៃជាងត្បូងពេជ្រវិមាន
ឱ្យអូនចោលគាត់ម្ដេចបាន កល្យាណកុំខឹងនឹងស្រី ។

R- តើបងឬអូនត្រូវយំ ?
រឿងអកព្រាត់ទ្រនំ ស្រែកយំមួយម៉ឺនអាល័យ
ឆាកល្ខោនជីវិត ឥតប្រណី
បិទភ្នែកសត្វលោកឱ្យរីងរៃ នេះឬលោកីយ៍គ្មានក្ដីស្រណោះ ។

៣- វាលវដ្ដសង្សារ ប្រហារគ្មានក្រែង
ផុតស្នេហ៍ក្នុងភ្លើងគ្មានផ្សែង ទោះយំទោះថ្លែងក៏មិនចេះអស់
លាបងទៅ ទាំងកូនដែលនៅក្នុងពោះ
ថ្ងៃក្រោយបើវានៅរស់ សូមជួយសន្ដោសកូនផង ។

(ផលិតកម្ម ឆពណ្ណរង្សី ភាពយន្ត)

✲ ✲ ✲ ✲ ✲

សែនស្ដាយផ្កាល់ស្ដាំ

ប្រវត្តិបើម - កាលពីឆ្នាំ **1972** ខ្ញុំបានសរសេរប្រលោមលោកមួយ ឈ្មោះថា "**សែនស្ដាយផ្កាល់ស្ដាំ**" ដែលពណ៌នាតាមជីវិតស្នេហាពិតរបស់យុវជនម្នាក់ ឈ្មោះ **សុខ-បណ្ឌិត** ។

យុវជននេះ បានទៅជួបខ្ញុំដល់ផ្ទះ ហើយត្អូញត្អែរពីខ្សែជីវិតអភ័ព្វរបស់គេ ដោយសំណូ[illegible]សំណូមពរទៀត ឱ្យខ្ញុំជួយសរសេររឿងគេ ព្រោះគេមានការឈឺចាប់[illegible] ដែលគេស្រឡាញ់នោះ ។

បើតាម[illegible]ឱប ដែលយុវជននោះបាននិយាយប្រាប់ ឃើញថា គួរឱ្យអាណិតណាស់ ព្រោះសង្សារដែលគេស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ដែលបានសច្ចាថាស្មោះត្រង់ជាមួយគ្នា បែរជាត្រូវប្រេះឆាបាក់បែក ដោយសារតែរឿងចាស់ទុំ

ទៅវិញ ។

ដោយហេតុនេះហើយ ទើបខ្ញុំយល់ថា ប្រវត្តិស្នេហានេះ គួរតែរចនាជាប្រលោមលោក ដើម្បីឱ្យយុវជនទូទៅបានដឹងដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបញ្ជាក់ថា "នៅពេលបោះពុម្ពរឿងនេះចេញទៅ អ្នកឯងត្រូវតែហ៊ានទទួលខុសត្រូវចំពោះវិបត្តិផ្សេងៗ ព្រោះវាមិនមែនជារឿងម្នាក់ឯងនោះទេ !..." ។

សុខ-បណ្ឌិត ឆ្លើយអះអាងថា បើមានហេតុការណ៍អ្វីគេទទួលខុសត្រូវទៅមុខ ព្រោះរឿងនេះជារឿងពិត ហើយសង្សារគេនាងក៏ចង់ឱ្យសរសេររឿងនេះដែរ ។ ខ្ញុំក៏សំរេចចិត្តសរសេររឿងនេះ ដោយដាក់ចំណងជើងថា "**សែនស្តាយផ្កាល់ស្តាំ**" តែប្រើក្របក្រៅជារូបគំនូរ ឈ្មោះតួក៏ដូរផ្សេង និងបានតែងបទ សែនស្តាយផ្កាល់ស្តាំ បញ្ចូលទៅក្នុងរឿងនេះដែរ ។

ក្រោយពេលបោះពុម្ពរួច រឿងក៏ល្បីល្បាញខ្ទរខ្ទារ ព្រោះមានចំរៀងពិរោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវមានរឿងក្តី ដោយត្រូវគ្រួសារខាងសង្សារ **សុខ-បណ្ឌិត** ប្តឹងឡើងតុលាការ ។ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលពេលនោះ ព្រោះ**សុខ-បណ្ឌិត**បានគេចមុខបាត់រកមិនឃើញសោះ ។

តាមពាក្យបណ្តឹង គឺគេចោទថាខ្ញុំបរិហារកេរ្តិ៍កូនក្រមុំនិងគ្រួសារគេ ហើយប្តឹងទារជំងឺចិត្តពីរលានរៀល នាសម័យនោះ ។ ប៉ុន្តែពេលឆ្លើយនៅចំពោះមុខតុលាការ ខ្ញុំបានរួចខ្លួនទាំងអស់ ដោយសាររូបក្របក្រៅ មិនមែនរូបថតពិត ឯឈ្មោះតួអង្គក៏ប្រឌិតទាំងអស់ដែរ ហើយមិនបានបញ្ជាក់ថាសរសេរតាមគំនិតរបស់យុវជនសុខបណ្ឌិតនោះទេ គឺសរសេរតាមគំនិតវោហារបស់ខ្ញុំទាំងស្រុង ។

ទោះបីខ្ញុំមានជោគជ័យនៅតុលាការក៏ដោយ ក៏គួរឱ្យប្រហោងពោះដែរ ហើយក៏ជាមេរៀនមួយសម្រាប់ថ្ងៃក្រោយ ខ្ញុំលែងហ៊ានទទួលរឿងពិតរបៀបនេះមកសរសេរទៀតហើយ ។ សូមបញ្ជាក់ថា នៅសម័យនោះ មានគេចូលចិត្តយករឿងពិតមកឱ្យខ្ញុំសរសេរណាស់ ខ្លះជួលទាំងខ្ញុំឱ្យសរសេររឿងគេទៀតផង

ព្រោះគេឃើញខ្ញុំកាលសរសេររឿង "**ពលនោរអភ័ព្វ**" របស់**អាប់ឌុលសារី** នោះលក់ដាច់ខ្លាំងពេក ។ សមពេលនោះសង្គមយើងច្របូកច្របល់ ម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានរឿងឈឺចាប់ផ្ទាល់ខ្លួន ចង់តែទម្លាយប្រាប់អ្នកដទៃឱ្យដឹង ។...

សែនស្តាយថ្កាល់ស្តាំ

បទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	**មែរ-ប៊ុន**	**ស៊ិន-ស៊ីសាមុត**

១- ចាស់ទុំ ចូលស្តីស្រីអូនប្រកែក
ទីបស្នេហ៍រហែក បេះដូងប្រេះបែកព្រែកព្រាត់គង្គា
បង្អួងព្រាត់សេក មេឃព្រាត់ចំន្រ្ទា
សិង្ហពាក់ស្បែកលា ឥសីក្លាយជាអ្នកសង្គ្រាមជ័យ ។

២- បងកាត់ទងស្លូត ដោតទង់ក្រពើ
ថ្កាល់ស្តាំថ្កាល់លើ- មន្តស្នេហ៍ព្រៃឈើក្នុងខួមនិស្ស័យ
ពេលបងរៀបការ ទើបថាអាល័យ
ចោទទាំងគ្មានន័យ ថាបងប្រល័យស្នេហ៍អូនគ្មានស្តាយ ។

R- ហួសហើយ ! ហួសហើយ !.. ព្រលឹង
ថ្កាល់ធ្លាប់ក្រេបក្រោមជ្រៃមាត់បឹង
មិនអាច ថ្លឹងស្មើពាក្យម្តាយ
ផ្ទូរស្នេហ៍ ដែលសាងទុកកប់រូបកាយ
បងនិងឆោមឆាយ ឥឡូវប្រែក្លាយជាផ្នូរអប្រិយ៍ ។

៣- បងសែនរន្ធត់ ចង់ផុតរោងការ
វិលរកជីវ៉ា ក្រេបរសស្នេហាថ្កាល់ស្តាំជាថ្មី
តែទាស់មនុស្សយើង គេយកសំដី
បងសូមលាស្រី រៀបការក្នុងន័យកិត្តិយសត្រកូល ។

BLUE

I/. BB4 C0C2 C4C0 CB4 I C0C B4B3 I C0C B4B3 B4C0 C2C4 IV
BB4 C0C2 C4B4 C0C2 I C4C2 C0C I B4B3 B4C2 I C0C IV

II/. - - - - - - - - - - - - - - - - - - C4C2 C0C I B4B3 B4C2 C0C BB4 IV

R- BB4 CC1 C4C1 I B4 CC1 CC1 C2C4 I BC4 C2C0 CB4 IV
B4C2 I B4C B4C C0C2 I C4 D0B4 C0C2 - C4B4 C4C2 C0B C0C IV

III/. - - - - - - - - - - - - - (ដូច 2^0 Couplet) - - - - - - - - - - - - - IV

(ផលិតកម្មពស់មាស)

❄ ❄ ❄ ❄ ❄

ប្រទីបនៃធម៌

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ.ប៊ុនឈឿន	កែវ.វែម	តូច.តេង

(បទនេះនិពន្ធនិងផតផ្សាយនៅក្នុងវិទ្យុជាតិពីឆ្នាំ 1967 ឯ Melodie ខ្ញុំបានយក មកច្នៃប្ដូរទំនុកដាក់ជាបទ សែនស្ដាយផ្កាល់ស្ពាំ នៅឆ្នាំ 1972)

១- កណ្ដាលសាសនា បានវិលមកដល់
ឃើញមនុស្សអំពល់ វិលវល់សាងបាបគួរវេទនា
ខ្វះខាតគុណធម៌ ភ្លេចភ្នាំងកាយា
នេះគឺមាគ៌ា នាំយើងរាល់គ្នា ជួបទុក្ខ ។

២- អ្នកដែលធ្វើល្អ ហាក់ដូចមានមារ
មកតាមផ្ដន្ទា ឱ្យយល់ទោសាតបគុណនិងសុខ
ប្រៀបដូចទេវតា ជួយខ្លាពីភក់
ឱ្យផុតក្ដីទុក្ខ ផលតបនឹងសុខគឺនេរគុណ ។

R- សិស្សល្អ ក៏ព្រោះមានគ្រូ
កូនល្អគលាស់ ព្រោះម្ដាយខំស៊ូ

ថៃទាំទ្រាំនៅអត់ធន់
ហេតុនេះគួរខំរក្សាជីពជន្ម
ហើយឆឹងជាមុន ទូវបាបទូវបុណ្យគុណទោសទាំងឡាយ ។
៣- ដើម្បីរំលត់ ការបង្ហូរឈាម
បំបាត់សង្គ្រាម គួរយើងដើរតាមព្រះពុទ្ធគ្រួសគ្រាយ
រំលត់លោភៈទោសៈញាប់ញ័រ ពីចិត្តនិងកាយ
នោះទើបសប្បាយក្នុងសន្តិភាព ។

(ចង្វាក់ BLUE)

★ ★ ★ ★ ★

ជួបតែគ្រា ជួបស្នេហ៍

ប្រវត្តិបើច - បទនេះ ខ្ញុំនិពន្ធនិងថតនៅក្នុងឆ្នាំ 1973 សំរាប់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្ត រឿង "**មាន់ខោចពីរជេខ មខនៅរកអូន**" របស់ផលិតកម្មលោក **យិន-ឃឿន** ហៅ **គ្រត់ជី** ។

ពេលតែងបទនេះ ខ្ញុំមានជំងឺ Surmenace ខ្វះឈាម ខ្សោយបេះដូង មិនអាចចេញទៅធ្វើការនៅក្រៅផ្ទះបានឡើយ ព្រោះចេះតែវិលមុខ ។ ខ្ញុំនៅសំរាកព្យាបាលនិងធ្វើការក្នុងផ្ទះ អស់រយៈជាច្រើនខែ ឯការទំនាក់ទំនងនៅខាងក្រៅ ខ្ញុំបានប្រគល់ភារៈកិច្ចឱ្យប្រពន្ធខ្ញុំ ជាអ្នកចាត់ចែងជំនួសទាំងអស់ ។

ដូចជាការថតបទនេះជាដើម គឺប្រពន្ធខ្ញុំបានសំរេចឱ្យលោក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** ច្រៀងជាមួយអ្នកនាង **រស់សេរីសុទ្ធា** ប៉ុន្តែនៅពេលដល់ថ្ងៃកំណត់ថត លោក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** មានទុក្ខធុរៈដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារប្រពន្ធលោកមានជំងឺ ត្រូវនាំទៅមន្ទីរពេទ្យ លោកក៏អាក់ខានមិនបានមកច្រៀង នៅពេលដែលប្រពន្ធខ្ញុំទៅហៅដល់ផ្ទះនោះ ។

ដោយពេលវេលាកំណត់ថត មិនអាចពន្យាទៅថ្ងៃមុខទៀតបាន ប្រពន្ធខ្ញុំក៏សំរេចប្តូរអ្នកចំរៀង ដោយយកលោក **អ៊ីុច-ណារី** ច្រៀងជាមួយនាង **រស់-សេរីសុទ្ធា** វិញ ។

ចំពោះលោក **អ៊ីុច-ណារី** ពិតមែនតែជាអ្នកចំរៀងស្រករក្រោយពីលោក **ស៊ីន-ស៊ីសាមុត** តែគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានអ្នកស្តាប់ បានវាយតំលៃថា សម្លេងលោកមានទឹកដមពិសេសណាស់ ហើយអាចជំនួសលោក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** បានមួយផងមួយកាលដែរ ។

ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី ក៏លោក**អ៊ីុច-ណារី** មិនដែលជោរអំនួត និងមោទនភាពចំពោះទេពកោសល្យរបស់លោកឡើយ លោកនៅតែគោរពលោក **ស៊ីនស៊ីសាមុត** ជាគ្រូនិងជាគំរូមច្បង ហើយដាក់ខ្លួនរៀនសូត្ររបៀបច្រៀង តាមសិល្បករឯកនេះជានិច្ច ។

លោក **អ៊ីុច-ណារី** បានស្លាប់ទៅមែន តែកិត្តិស័ព្ទជាអ្នកចំរៀងរបស់លោកនៅតែល្បីល្បាញខ្ទរខ្ទារមិនចេះសាបសូន្យឡើយ... ។

ជួបគ៉ាំគ្រ ជួបស្នេហ៍

បទភ្លេងនិពន្ធច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	**ហាស់-សាឡុន**	**អ៊ីុច-ណារី រស់-សេរីសុទ្ធា**

INTRO ស- និសម្លេងខ្ញុំយពិរោះមែន ! ទ្រូងខ្ញុំអួលណែនសែនខ្លោចផ្សា
តើម្ចាស់ខ្ញុំយនោះជាអ្នកណា ចង់ស្គាល់ភក្ត្រាដូចម្តេចទៅ ?

១.ប- ចង់ឃើញ ចង់ស្គាល់បងមកដល់ហើយ
និស្រស់ត្រាណត្រើយ កន្ថើយដល់ណាទៀតពៅ ?

ស- ថយចេញសិនកុំមកពាំងផ្លូវ យើងទាំងពីរធ្លាប់មានអាស្រូវ

ប- ឆោមឆ្នៅកុំទឹករៀងរើម ។

២.ស- ប្រុសហើយនឹងស្រី មិនត្រូវបាត់ខ្លួន

ប- ខុសទេពុំងា ប្អូនថាត្រូវការសន្សើម
ដួចរូបបងត្រូវការស្រីឆ្នើម គ្មានរូបអូនគឺគ្មានជង្រើម
គ្មានទាំងសន្សើមដួងថៃ ។

R.ស- ប្រុសខិល រអិលមាត់ដូចលាបខ្លាញ់
គួរឱ្យខ្លាញ់ ខ្លាញ់ ខ្លាញ់ ជាប់ក្នុងហឫទ័យ

ប- បងសូមយកខ្ញុំធ្វើជាសាក្សី លុះត្រាដេកដី ស្ម័គ្រស្រីជានិច្ច ។

៣.ស- បើស្ម័គ្រត្រូវស្មោះ បងកុំដោះដៃ

ប- ស្ម័គ្រអូនលុះក្ស័យ រាល់ថ្ងៃគ្មានប្រែគេច អោនថ្លាល់មកបងសូម

បន្តិច សូមក្រេបក្លិនមាសឆ្អិនដូចពេជ្រ បំភ្លេចរឿងចាស់អាស្រូវ។

R.ស- កុំទាន់ប៉ះពាល់ណាំពៅមាសឆ្អិន ថយចេញសិន
ព្រោះអូនមានម៉ែមានឪ

ប- យើងធ្លាប់ស្គាល់គ្នាយូរមកហើយពៅ ចុះម្តេចឥឡូវពាលពៅដោះដៃ

៤.ស- អូននឹកឃើញហើយអនុស្សាវរីយ៍ [illegible]យើងទាំងពីរប្រលងចំរៀង
អាយ៉ៃ អូនចាញ់បង បង[illegible] (ម) បើនឹកឃើញអូនកុំសង្ស័យ
ចាប់ដៃគ្នាសាងវាសនា

ប+ស- ចាប់ដៃគ្នាសាងវាសនា ! ចាប់ដៃគ្នាសាងវាសនា...

BLUE - FOLK

I/. C4C4 C2C1 CC1 C2C4 II C2D0 DC4 I CC2 C4C2 C1C III
C4 I C2D C4C2 C1C - B3 BC1 C4C1 CB3 I BB1 CB4 B3B1 IV
II/. - BB1 CB3 B1B II
R- BC I B4B2 B4B2 B1B II B B2B - C4B4 CC1 C2C4 II
CC4 I C2C C2C B2B4 I CB B2B4 - BB1 B3C1 CB3 IV
III/. - - - - - - - - - - (ដូច 2° Couplet) - - - - - - - - - - IV

✪ ✪ ✪ ✪ ✪

កម្លោះហុងដា កញ្ញាប៉េសេ

បទភ្លេងនំនុកច្រៀង
គន្ធ ប៊ុនឈឿន

សម្រួលតន្ត្រី
ហាស់ សាឡុន

ច្រៀងដោយ
ស៊ិន ស៊ីសាមុត ប៉ែន រ៉ន
ស៊ឹម ឧច តាត សំណាង

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 ក្រុមហ៊ុន ឡាក់-ស៊ា)

១.ប- កម្លោះហ៊ីហារ ជិះហុងដា មើលស្រីៗ
ផ្ទៃលផ្សារចាស់ ផ្ទៃលផ្សារថ្មី ផ្ទៃលផ្សារស្តូរ ផ្សារអូរឫស្សី
ឃើញស្រីៗជិះប៉េសេ !
ហេឡូ ! អ្នកនាងជិះទៅណា អ្នកនាងមានការឬទំនេរ
ឬទៅលេងមាត់ទន្លេ ឬអ្នកនាងចង់មើលកុនខ្មែរ
មានតែចូលរោងភ្នំពេជ្រ ។

២.ស- ក្រមុំយេយេ ! ជិះប៉េសេភ្ញីរលេច
ផ្ទៃលអា STAR MAJESTIC អាស៊ុរិយា អាម្ពុជពេជ្រ
ហើយគេចទៅអាហោម្ជជាតិ
រោងណាក៏មិនចង់មើលដែរ ចង់មើលតែមនុស្សដើរព្រោងព្រាត
ខ្លះបណ្តើរគ្នាប្រកៀត ខ្លះមុខជួរហ្សញគ្មានរសជាតិ
ហាក់ឃ្លាតឃ្លាពីគូស្នេហ៍ ។

៣.ប+ស-កម្លោះហុងដា និងនាងកញ្ញាប៉េសេ
ជិះឆៀងឆាបមាត់ទន្លេ "ឆ្លើយឆ្លោះផ្លូងប៉ុនប៉ងសូមស្នេហ៍
ដូចសត្វរំពេពេញវ័យ
ស- បើស្នេហ៍សូមចូលដល់ម៉ែឪ កុំស្នេហ៍តាមផ្លូវបណ្តាចរណៃ
ប- សូមកុំព្រួយណាំចរណៃ ថ្វីបើបងជាប្រុសសម័យ
តែកាន់ប្រពៃណីខ្មែរ ។

BOLERO

I/. B3B4 B5C **IV** C1 CB3 C C1C **IV**
C1 CB3 C C1C - B3 B1B B1B3 CB1 - B3 B1B A1 BB3 **IV**
BB1 BB2 B2 B1B **IV** BB1 BB2 B1 BC **IV**
C1 CB3 C C1C4 - C1 CB B1B3 CB1 - B3B1 B3A A1B **IV**

II/. ------------ (ដូច 1° Couplet) -------

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

ចំរៀងមរណៈ

ប្រវត្តិបើម - បទនេះ ខ្ញុំនិពន្ធឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ **1973** ដើម្បីឧទ្ទិសដល់មរណៈភាពរបស់មិត្តខ្ញុំម្នាក់ឈ្មោះ **សោម-ថោន** ហៅ **មនោផល** ដែលជាអតីតអ្នកចំរៀងប្រជាប្រិយម្នាក់ដែរ ប៉ុន្តែត្រូវរងគ្រោះគួរឱ្យរន្ធត់ពន់ប្រមាណ ។

ក្រោយរដ្ឋប្រហារ **18** មិនា **1970** លោក **សោម-ថោន** បានលាចាកជីវភាពជាអ្នកចំរៀង និងជាចាងហ្វាងកាសែត សមរភូមិ ហើយបានចូលបំរើក្នុងកងទ័ព នៃកងពលធំលេខ **13** របស់ព្រះអង្គម្ចាស់នរោត្តម ច័ន្ទរង្សី ដែលបោះទីតាំងនៅបន្ទាយច្បារមន ក្នុងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

ថ្ងៃមួយ ដែលលោកបាននាំប្រពន្ធកូន ជិះឡានចេញពីភ្នំពេញយកលុយទៅបើកឱ្យពលទាហាននៅបន្ទាយច្បារមននោះ ព្រោះលោកជាអ្នកកាន់ខាងលុយកាក់ប្រាក់ខែ ស្រាប់តែមកដល់កន្លែងស្ងាត់មួយ មានពួកឧទ្ទាមចេញមកចាំស្ទាក់ផ្លូវ ហើយបាញ់ចំរុះទៅលើឡានរបស់លោក ដើម្បីប្លន់យកលុយបណ្តាលឱ្យលោកទទួលគ្រោះថ្នាក់ ស្លាប់នៅកណ្តាលផ្លូវគួរឱ្យអនោចអធម៌ក្រៃលែង ។

ពេលនោះ កូនប្រុសតូចរបស់លោក និងប្រពន្ធ បានប្រមៀលខ្លួនទៅពួននៅក្នុងស្នាមភ្លោះ ក្រាបពីក្រោមសាកសពទាហានពីរបីនាក់ទៀត ដែល

ស្លាប់ដែរ នាំឱ្យបាឡូចខ្លួនដោយទឹកដោះម្តាយថ្ងៃ ព្រោះពួកឧទ្ទាមយល់ច្រឡំថា ជនទាំងពីរនេះបានស្លាប់ទៅហើយ ។

នេះជាសោកនាដកម្មមួយ ដែលមិនអាចបំភ្លេចបានឡើយ ។ បីបួនខែក្រោយមក បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់លោក **សោម ថោង** ហៅ **មនោផល** ជាស្វាមី អ្នកស្រី **ច័ន្ទ ស៊ីម៉ុន** ជាភរិយា បានមកសំណូមពរឱ្យខ្ញុំជួយសរសេររឿងពិតរបស់ប្តីនាងនិងរូបនាង ដើម្បីរក្សាទុកអនុស្សាវរីយ៍ដ៏សែនសោកកំសត់នេះ ។ ខ្ញុំក៏បានតាក់តែងជាប្រលោមលោកមួយ ឈ្មោះថា "**រឿងពិតរបស់ខ្ញុំ**" ហើយបានបញ្ចូលចំរៀងពីរបទ ដើម្បីធ្វើឱ្យផ្ទៃរឿងកាន់តែក្តុកក្តួលណាស់ទៅទៀត ។ បទទី១ គឺបទ **ចំរៀងមរណៈ** ដែលអ្នកផងចេះតែច្រឡំថាជាបទ *ខ្វង់ខែកហែកលោក* ហើយនាំគ្នាហៅបែបហ្នឹងរហូតមក ឯបទទី២ គឺបទ **សែនឈឺចិត្ត** ដែលមានប្រជាប្រិយភាពល្បីល្បាញសុះសាយរហូតមកដល់ពេលឥឡូវ ។

ប៉ុន្តែ អ្នកធ្វើចំរៀងកាយវិការ ឬ ការ៉ាអូខេ ដែលមិនបានដឹងរឿងពិតពេលថតមិនបានយករូបភាព មកដាក់ឱ្យត្រូវតាមទំនុកច្រៀងឡើយ គឺចេះតែធ្វើផ្សំ លំៗឱ្យតែបាន ។...

ចំរៀងមរណៈ

បទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ ប៊ុនឈឿន	ហាស់ សាឡន	ស៊ីន ស៊ីសាមុត

១- ខ្វង់ខែកហែកលោក ទួញសោកស្រណោះ
ស្តាយរូបសម្ផស្ស ស្តាយឈ្មោះជីវ៉ា
ភ្លេងកម្មនាំកាយ ឱ្យឆ្ងាយភ្លេងការ
ឆ្ងាយទាំងបុត្រា ស្នេហាភក្តី ។

២- ស្ទឹងកំពង់ស្ពឺ បងព្ឈួចយំ
អាប្រាតភ្លៀងធំ ម៉ុំភរិយាក្តី

ទំនប់ព្រែកត្នោត ធ្លុះធ្លាយដោតតល់ជ្រៃ
មិនគួរលោកិយ ប្រល័យមនោផល ។

R- ចំរៀងមរណៈ ព្រួញប្រាក់នាយព្រាន
លើកបាញ់បំពាន សុភមង្គល
បាញ់មួយទុកមួយ ឱ្យព្រួយសោកសល់
នឹកឡើងកង្វល់ ខ្វល់តែទឹកភ្នែក ។

៣- រៀបការកំសត់ នៅបាត់ដំបង
ឥឡូវបង្អង់ ជីវិតបាក់បែក
នេះគឺរឿងខ្ញុំ ទ្រទំទឹកភ្នែក
យំប្រាប់ជើងមេឃ រំលែកទុក្ខផង ។

BLUE

I/. DD2 C4D I C3C4 D2D IV C4C4 CC3 DC4 - C3C IV
B4B4 - CB1 - CC3 C4C I DD2 C4D C3C4 D2D IV

II/. ------------------- DD2 C4D C3C4 DC IV

R- DD C4D - D2D1 - C4D I C4C4 C3C4 C3D D2D IV
DD2 DD2 DC C3C4 I DD C2C2 C1C B1B4 IV

III/. ------------- (ដូច 2^0 Couplet) --------- IV

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

ប្រពន្ធខាំញិច

បទភ្លេងធំនុកច្រៀង សម្រួលតន្ត្រី ច្រៀងដោយ
គន្ធ_ម៉ិនឈឿន ម៉ក់_ឈួន ស៊ីន_ស៊ីសាមុត ស៊ុម_ឆុម
(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅវាំងឆ្នាំ 1971 [illegible] រហូតមកដល់ សព្វថ្ងៃនេះ)

១.ប- ថ្ងៃនេះពិសេសអស្ចារ្យ ចូលផ្ទះកាលណាប្រពន្ធខាំញិច

ខ្វេះខ្វាំ ទាញខាំអា **MIXE** ខ្វេះខ្វាំ ទាញខាំអា **MIXE**
ខ្ញុំខំរត់គេចខ្លាចវា **DANGEREUX** ។

២.ប- ក្លូនទាស្រែកយំដូចហ៊ឹង ខ្វះលោតដាំទឹង ខ្វះទៀតឡើកី
ប្រពន្ធជាន់ខ្ញុំពីលើ ប្រពន្ធជាន់ខ្ញុំពីលើ
ខ្ញុំធ្វើភ្នែកស្លឹ ខ្លាចដាច់សាច់សំយ៉ុង ។

R.ប- **Ma Femme, Laissez-moi, Ma Femme**
អូនកុំចិញ្ច្រាំ បងធ្វើ **Jambon**

ស- ឯណាទាឡើកា **Roton**
បងយកចូលកុង ឬឲ្យស្រីញី ? ។

៣.ប- ទេ ! ទេ ! ចោរឆក់ទេតើ ពេលដែលបងដើរ **après-midi**
បងស្មោះនឹងឆោមឆាវ បងស្មោះនិងឆោមឆាវ
បងគ្មានស្រីញី ទេណាកែវព្រលឹង ។

RAM VONG

I/. BB4 CC1 DC4 - DC4 C1C - C1C B4B1 II
B4B4 CB4 B1B I B4B4 CB4 B1B4 - B4CCC - C1 B4C1 CC II
II/. - B4C CC - C B4C1 CB4 II
R- CC - C1 B4C I CC - C1C B4C B4C C1C4 II
C1C1 C1 C4C1 CB4 I B4B1 B4C - B4C C4C1 II
III/. - - - - - - - - - (ដូច 2⁰ Couplet) - - - - - - - - - II

* * * * *

សែនឈឺចិត្ត

បទភ្លេងនិពន្ធទំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ ម៉ិនឈឿន	**ហាស់ សារុន**	**រស់ សេរីសុទ្ធា**

(បទនេះនិពន្ធនិងថតជាមួយគ្នានឹងបទ ចំរៀងមរណៈ ដកស្រង់ចេញពី ប្រលោមលោក "រឿងពិតរបស់ខ្ញុំ" ដែលរៀបរាប់ពីឆាកជីវិតកំសត់របស់ លោក សោម-ថោង ហៅ មនោផល និងនាង ច័ន្ទ ស៊ីម៉ុន សព្វថ្ងៃរស់ នៅសហរដ្ឋអាមេរិក)

១- ម្តាយក្មេកមកលេង បងក្មែងថាជាប់បង់គេ
គ្មានពេលទំនេរ នឹងនៅជួបនិយាយលេង
ស្រាប់តែទៅជិះ ស៊ីក្លូជាមួយស្រីផ្សេង
ហើយឆ្លើយបង្វែង ថាប្រពន្ធចុងចៅហ្វាយ ។

២- កាលនៅក្រក្រី ប្តីស្មោះតែនឹងមាន់ស្រែ
ឥឡូវបងប្រែ ទៅស្នេហ៍នាងហង្សឆើតឆាយ
នាំមកបញ្ឆី ឱ្យឈឺផ្សាក្តៅក្រហាយ
ទាំងកូនទាំងម្តាយ ទ្រូងសែនឈឺចាប់ក្រំឈាម ។

R- អូនដាក់កូនចោល កូនស្រែកទ្រហោរ
រត់ដេញស៊ីក្លូ ទាំងទឹកភ្នែកហូររហាម
បងធ្វើព្រងើយ កៀកស្រីត្រេកកាម
ម្តាយខ្ញុំប្រឹងហាម ស្មានថាខ្ញុំវិលស្មារតី ។

៣- នាងបដាចារ រងគ្រោះព្រោះខ្វែងឆក់កូន
រីឯរូបអូន ចំបែងព្រោះខ្វែងឆក់ប្តី
ខ្ញុំយំអោបកូន ប្រុសស្ងួនអោបថើបស្រីថ្មី
ទាត់មួយរាត្រី រូបស្រីស្ទើរក្ស័យសង្ខារ ។

BOLERO - LENT

I/. C1C1 D1D1 I C1D1 C1C4 C1C1 I C1C1 D1D1 I C1D1 C1C4 DD II
DC3 C1C I CC1 B3C B3B3 II C4D D1C1 I D1D1 DD1 C4D II
II/. ------------------------------ DC3 C1C3 CC1 II
R- C1C1C1C1 I C1C4 - C1C1 II C1C1C1C1 I C4C1 C4D D1D1 II
D1D C4D I D1D C1C1 I CC1 CB3 I CB3 B1B B1B3 II
III/.------------ (ដូច 2^0 Couplet) ----------- II

* * * * *

ស្នាមក្រេមជាប់ថ្ពាល់

បទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ.ម៉ុនឈឿន	ហាស់.សាឡុន	ស៊ីន.ស៊ីសាមុត ប៉ែន.រ៉ន

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅក្នុងឆ្នាំ 1973 នៅក្នុងកម្រងកាសែត កម្មោះ ហុងងា កញ្ញាប៉េសេ)

១.ស- បងឯងទើបមកពីណា មុខមាត់ដូចឆ្មា ឬមកពីវិឡាជី ?
បងឯងទើបមកពីណា មុខមាត់ដូចឆ្មា ឬមកពីវិឡាជី ?
ប- បងទើបវិលមកពីផ្សារ ទៅទិញតៅកឺ
មកធ្វើកម្មករ នឿយហត់ ។
២.ស- ចេះឆ្លើយបែបហ្នឹងទៅរួច ការពិតបងលួច ទៅមានស្រីញីស្ងាត់។
ចេះឆ្លើយបែបហ្នឹងទៅរួច ការពិតបងលួច ទៅមានស្រីញីស្ងាត់។
ប- បងទើបមកពីមើលភ្លេង ប៉េះក្រូចពោធិសាត់
នឿយហត់ណាស់កែវព្រលឹង ។
R.ស- ស្នាមក្រេមជាប់ថ្ពាល់
នេះជាបន្ទាល់ ថាបងស្នេហ៍ស្និទស្រីផ្សេង
ក្លិនទឹកអប់ប្លែក ស្មានខ្ញុំមិនដឹង

ប- ខុសទេព្រលឹង ក្និនហ្នឹងក្និនភ្លេចទេថ្ងៃ ។

៣.ស- ឆ្នាំមុនលក់ភ្លេចអស់ហើយ ព្រះម្ចាស់ថ្លៃហើយ បងបែរជាទៅមានស្រី
ឆ្នាំមុនលក់ភ្លេចអស់ហើយ ព្រះម្ចាស់ថ្លៃហើយ បងបែរជាទៅមានស្រី

ប- ឆ្នាំមុនបងខុសម្ដងមែន ឆ្នាំនេះកុំភ័យ
បងលៃទិញពេជ្រឱ្យអូន !... ។

SARAVANN

I/. DD1 DD1 C3D **II** DC3 C1C - C1C C1C B3B1 **IV**
DD1 DD1 C3D **II** DC3 C1C - C1C C1C B3B1 **IV**
B1B3 CB1 CB3 **I** B1B3 CC1 - CC1 C3D1 C3D **IV**
II/.---------------------- C3C1 CB3 B1C **IV**
R- CB3 B1B3 **I** A3B1 B3C **I** C3C3 DD D1C3 **II**
C3D D1B3 CC3 DC1 **I** CC3 DC1 - C4C1 CB3 CB1 **IV**
III/.------------- (ដូច 2^0 Couplet) --------- **IV**

* * * * *

ស្នេក ! អូនលាបងហើយ !

បទភ្លេងនិពន្ធកម្រៀង **សម្រួលតន្ត្រី** **ច្រៀងដោយ**
គន្ធ-ប៊ុនឈឿន **ម៉ក់-ឈួន** **ម៉ែន-រ៉ន**

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1974 នៅក្នុងកម្រងកាសែ្សត សៀមអប្សរា ចំចាំចាណន់)

១- ផ្កាយក្រពើ រះលើខ្នមស្រែ
សម្លេងទ្រខ្មែរ ក្រោមខែរនោចខ្មោចផ្សា
ស្នែកអូនលាហើយ លាហើយ លាព្រៃភ្នំខ្វា
លាទាំងជ្រោះពេជ្រចិន្តា ខ្មោចផ្សាជាងនាងកង្រី ។

២- លាភ្នំក្ដោង ធ្លាប់ឈោងបេះផ្កា

ភ្នំទ្រុងមាន់ទា តាម៉ែន តាគត់ តាគ្រែ
ស្វែកអូនណាហើយ ត្រពាំងដែលធ្លាប់ស្ទូចត្រី
លាអក្ខរាចារថ្មីៗ សាក្សីជាប់ដើមរុក្ខា ។

R- ស្នូរយន្តហោះ ទ្រគោះឱ្យទឹកភ្នែកខ្ញុំ
ដែលឈឺក្តៅថ្ពុំ បេះដូងក្រមុំចំការ
ស្ពាយវាលធំវែង កន្លែងដែលធ្លាប់ចរចារ
ក្រោមម្លប់រុក្ខា គេសាជ្រលក់ផងអូរ ។

៣- អូនព្រាត់នេះ ទាំងប្រេះឱរា
ព្រោះតែមាតា ប្រាថ្នាកិត្តិយសថ្លៃថ្នូរ
អក្ខរាលាបង អូនធ្វើនឹងក្មេងឃ្វាលគោ
បើសិនយើងពិតជាគូ ព្រាត់យូរឆាប់គង់ជួបវិញ ។

BLUE

I/. B1 BA1 BB1 BB4 II C1C4 C4C4 I DC4 C1C B4C1 II
C1C4 DD I C4C1 CB4 C1C - B4 B1B4 B1 BB1 I BB1 B4B1 A1B IV
II/. - B4 B1B4 B1 BB1 I B4C C1C B1B4 II
R- CCC - C1C C4C1 C1C1 II C1C4 C4C4 - DC4 C1C B4B1 II
B4B1 B4B I B1B A1B B1B4 I C1C4 I DB1 I B4C4 C1C B4C IV
III/.- - - - - - - - - - - - - - - - - (ដូច 2^{0} Couplet) - - - - - - - - - - IV

* * * * *

អូរជ្រៅ រណ្ដៅស្នេហ៍ចាស់

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ ប៊ុនឈឿន	ហាស់ សាឡុន	រស់ សេរីសុទ្ធា

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 ក្នុងកម្រងកាសែត កម្ពោះហុងដា កញ្ញាប៉េសេ)

១- ទឹកហើញទេពៅ អូរជ្រៅរណ្ដៅស្នេហ៍ចាស់
អូនឈឺចុកណែន ព្រោះតែរូបបង

ដោះដៃប្រែខ្លួង ទៅមានគូថ្មី ។

២- កាលអូននិងបង យើងឆ្លងទៅលេងស្រុកថៃ
មាត់អូរត្រជាក់ ក្រោមម្លប់ឫស្សី
ស្តាប់សម្លេងរៃ បំភ្លេចំរៀង ។

R- តើអូនខុសអី បានជាប្រុសថ្លៃ បំភ្លេចអូនចោល
ភ្លេចទាំងស្រមោល ស្នេហាស្រស់ខ្ចី ក្នុងរាត្រីភ្លៀង
ឬមួយបងខឹង ព្រោះអូនឡើងច្រៀង
កាលបុណ្យជប់លៀង ពួកជាងរថភ្លើង ។

៣- កំហុសតូចមួយ ថ្នើមត្រូយមិនគួរលើកឡើង
អូនសែនអាក់អួល ក្តៅឈួលដូចភ្លើង
ស្តាយក្តិនស្នេហ៍យើង មិនគួររលាយ ។

FOX

I/. B3C C1B3 B1B BB1 B2B3 II
B3B1 B3C II B3B1 BA1 II
B1B A1B II A4A1 AA1 II

II/. B1B A1B II AA1 AA4 II

R- B3C CC C1C B3C1 C1C B3C II B3B3 B3B3 C1C B3C B3B B1B3 II
CCCC II B3B1 BA1 II B1B A1A II AA1 AA4 II

III/.- - - - - - - - - - - - (ដូច 2^{0} Couplet) - - - - - - - - - - II

* * * * *

សម្លេងចាប ប្រាប់ស្នេហ៍មាស់

ប្រវត្តិបើច - បទនេះ ខ្ញុំនិពន្ធនិងថតនៅអំឡុងឆ្នាំ 1972 ដើម្បីរំលឹកដល់អនុស្សាវរីយ៍ កាលខ្ញុំនៅពីក្មេង ដែលរស់នៅក្នុងភូមិចំការសំរោង ។

ខ្ញុំនៅចាំបានថា ពេលដែលម្តាយខ្ញុំមិនទាន់ស្លាប់ គាត់តែងតែដើរបេះបន្លែ

បង្កានៅក្បែរផ្ទះ យកទៅលក់ដើម្បីចិញ្ចឹមខ្ញុំ ព្រោះពេលនោះខ្ញុំនៅរៀន ។ តែខ្ញុំក៏មិនដែលទំនេរដែរ ពេលណារួចរាល់ការងារពីការរៀនសូត្រ ឬទៅជួយដងទឹកស្រោចដើមក្រូចឱ្យគេរាល់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍និងថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំតែងតែទៅជួយម្ដាយខ្ញុំ ផ្លួចដាំរែកបុនអន្ទែនាំងនោះ យកទៅដាក់រ៉ឺម៉កដឹកទៅលក់នៅឯផ្សារ។

ផ្លូវដែលខ្ញុំរែកបន្លែចុះឡើង និងផ្លូវដែលខ្ញុំតែងដើរទៅរៀន ត្រូវដើរកាត់ខ្ទមឫស្សីមួយជាប់របងផ្ទះ កូនក្រមុំគេម្នាក់ ដែលខ្ញុំបានលួចស្នេហ៍ដោយលាក់កំបាំង ។ យើងទាំងពីរ បានយល់ចិត្តយល់ថ្លើមគ្នាហើយ។យើងតែងតែធ្លាប់ណាត់ជួបគ្នា នៅក្បែរវត្តពោធិវង្សទៀតផង ។

ជាធម្មតា ខ្ញុំតែងតែទៅឃ្លាលគោ នៅក្បែរខ្ទមឫស្សីនោះ ហើយបានជួបនាងជាញឹកញាប់ និងបានផ្លាស់ប្ដូរពាក្យសច្ចាស្បថស្បែទៅវិញទៅមក ថានឹងស្រឡាញ់គ្នាយ៉ាងស្មោះត្រង់ រហូតដល់ទីបំផុត ។

ប៉ុន្តែ ស្នេហានៅក្នុងវ័យសិក្សា ប្រៀបដូចជាពពុះទឹក ឬប្រៀបដូចជាសុបិននៅរដូវប្រាំង... ក្រៀមក្រោះ... ស្រងេះស្រងោច... លន្លង់លន្លោច ។ ការពិត គឺខ្ញុំជាកូនអ្នកក្រ ឯនាងជាកូនអ្នកមាន ធ្វើម្ដេចឡើយឪពុកម្ដាយនាងយល់ព្រមឱ្យនាងមកយកខ្ញុំកើត ។ កម្លាំងស្នេហ៍ ដែលផ្ទុយនឹងក្រិត្យក្រមបេះដូងយុវវ័យនេះ បានធ្វើឱ្យខ្ញុំក្រៀមក្រំ តូចចិត្ត រហូតទាល់តែមានជំងឺទៅដេកពេទ្យ គឺមន្ទីរពេទ្យធំ បាត់ដំបង នៅពេលដែលបានដឹងថា ឪពុកម្ដាយនាងបានអនុញ្ញាតិ ឱ្យកូនអ្នកមានម្នាក់ដែលនៅជិតខាងនោះ ចូលទៅស្ដីដណ្ដឹង ។...

ពុទ្ធោ !... ពន្លកវល្លិស្នេហ៍ ដែលបានថ្ងៃផ្កា ព្រោះខ្ញុំខំដាំ ពេលនេះមានគេបេះយកទៅហើយ !!...

បទនេះ បកស្រាយដោយលោក **អ៊ុច-ណារី** ដែលមានអ្នកស្ដាប់ភាគច្រើនស្មានតែជាសម្លេងរបស់លោក **ស៊ីន-ស៊ីសាមុត**... ហើយទទួលការពេញនិយមរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ... ។

សម្លេងចាប ប្រាប់ស្នេហ៍ចាស់

បទភ្លេងនំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ៚ម៉ុនឈឿន	ម៉ែរ៚ម៉ុន	អ៊ុំ៚ណារី

(ដកស្រង់ចេញពីប្រលោមលោករឿង "**ស្នេហាចិត្តមួយ**")

១- បងគេងចាក់ថ្នាំ នៅក្នុងពេទ្យធំ
ស្ដាប់ចាបវាយំ នៅមាត់បង្អួច
សម្លេងចាបអើយ ឮសូរថ្ងូរថ្ងូច
នឹកកាលបងលួច ស្នេហ៍ស្រីដំបូង ។

២- បងដើរឃ្វាលគោ នៅស្រែផ្ទះស្រី
ស្រែខ្ទមឫស្សី ចំការសំរោង
ពន្ធកវល្លិស្នេហ៍ លួតលាស់វារតោង
បងកាត់បេះដួង ទុកក្នុងទ្រូងស្រី ។

R- បងស្ញុំគ្រអួនស្មោះ តែទាស់ចាស់ៗ
ចិត្តស្រាលប្ដូរផ្លាស់ យកជំនួនថ្មី
ស្រឡាញ់មាសប្រាក់ ជាជាងភក្ដី
រៀបការកូនស្រី ជាមួយដុល្លារ ។

៣- ចំការសំរោង គោងកាចអ៊ីម្ញ៉េះ
បងដាំគេបេះ គ្មានក្ដីមេត្តា
បងល្បួរសៀម គ្រៀមស្នេហា
ខ្លាសអស់បក្សា ចចារចំអក ។

BLUE

I/. B1B4 B1C1 CC1 B4C IV B1B3 B4C C1C4 CC1 IV
C1C4 C1C4 C4C1 B4C I B1C1 C4C B4B1 I C4C4 ĐC4 C3C1 IV

II/. - - - - - - - - - - - - - - - - - - - B1C1 C4C B4B1 I C4C4 DC1 C4D IV

R- C1C1 C4C1 I C4C1 C4D I C4D1 DC4 DC4 C3C1 IV
C4C1 - CB4 I B4C1 CC I CB3 B1B - B3B1 BA1 IV
III/. ------------ (ដូច 2^0 Couplet) ------------ - IV

* * * * *

ទឹកភ្នែកស្រីហូរ

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	ម៉ែរ-ប៊ុន	តូច-តេង

(បទនេះនិពន្ធនិងថតពីឆ្នាំ 1972 ផ្សាយតាមវិទ្យុជាតិ ដល់ឆ្នាំ 1991 ដាក់បញ្ចូលក្នុងខ្សែវីដេអូរឿង ត្រកួនភ្លេចបឹង ដោយឱ្យលោក ប៉ុន-ចាន់ថន ច្រៀងវិញ)

១- ទឹកភ្នែកស្រីហូរ ប្តូរអ្វីនឹងឈាម
ហូររហាម ស្ទើរក្ស័យជីវិត
ដូចកាត់ដួងចិត្ត ឥតមានមេត្តា
កុំស្រែកកុំយំ ខ្ញុំពុំស្នេហា
ទោសនេះមកពីអ្នកណា
គឺដោយសារ ផៃស្រី ។

R- ង៉ំចៅចាស់ ! ឈឺណាស់មិនទាន់ចាត់ស្នាម
ស្លាប់ចុះ ស្ងួតស្រក់ឈាម
ដែលហូររហាម ជាយូរឆ្នាំហើយ
អញ្ជើញចុះ !... តាមចិត្តអ្នកគិតថាត្រូវ
ខ្ញុំនេះមិនមែនចិត្តខ្មៅ
គោងតែផ្លាស់ផ្លូវ ទៅតាមសំណាង ។

SLOW

I/. C4CCB B1B3 CC1 I A1B II B BB1 BB1 BB IV
B3B B3C B3C4 C1C IV B3C B3C B3C C1B3 -
B3B B3C C1C I B1 BB4 I B3B1 II
R- B3C A1B I BB1 BB1 BB I B3C CC1 CC - B1B1 BB1 BB4 B3B1 IV
B3C A1B I BB1 BB1 BB I B3C CC1 CC - B1B1 BB1 BB4 B3B1 IV
(REVISION)

• • • • •

កូនស្រីអ្នកនេសាទ

ប្រវត្តិបើច - ភូមិបាក់ព្រា គឺជាភូមិមួយនៅក្នុងឃុំកោះជីវាំង ស្រុកឯកភ្នំ ខេត្តបាត់ដំបង ។ ជាភូមិចុងកាត់មាត់ញក ឋិតនៅលើផ្លូវទឹក ទៅកាន់ពាមទន្លេសាប ប្រកបដោយទេសភាព ស្រងេះស្រងោចខ្មោចផ្សាពន់ប្រមាណ ។

កាលពីសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម មានទូកដរខ្លះ បានដឹកអ្នកដំណើរតាំងពីភ្នំពេញ រហូតទៅដល់ភូមិបាក់ព្រានេះទៀតផង ដល់ក្រោយមកទើបបានទូកបំពាក់ម៉ាស៊ីន ឬកាណូត ចុះឡើងរហូតទៅដល់ព្រែកទាល់ទន្លេសាប ។

កាលនៅរៀនពីក្មេង ខ្ញុំបានទៅលេងភ្លេង ក្នុងពិធីបុណ្យផ្កាប្រាក់នៅភូមិបាក់ព្រានេះ ហើយបានជាប់ចិត្តនឹងបូផាមួយទង ដែលជាកូនស្រីអ្នកនេសាទនៅតំបន់នោះ ទើបចាប់ផ្ដើមកត់ត្រាទុកក្នុងបេះដូង ទូវបទចំរៀងមួយ ដើម្បីឧទ្ទិសដល់បេះដូងស្រគត់ស្រគំនៃក្រមុំស្រុកទន្លេ ដែលរស់នៅឃ្លាតឆ្ងាយពីអរិយធម៌ នៃអ្នកបីពោក ។

កាលណោះ **Melodie** របស់បទនេះ គ្រាន់តែបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុប៉ុណ្ណោះ លុះមកដល់ឆ្នាំ **1974** ទើបខ្ញុំរៀបចំតាក់តែងទំនុកច្រៀងឡើងវិញ ហើយបានថតផ្សាយនៅពេលនោះ ។ បទនេះ បានធ្វើឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលដល់បងប្អូនប្រជាជន ដែលរស់នៅតាមតំបន់នោះជាខ្លាំង មិនតែ

ប៉ុណ្ណោះវាក៏ក្លាយទៅជានិមិត្តរូប នៃខ្សែជីវិតពិតៗរបស់កុលាបបងស្ទឹងចាក់ព្រា ដែលខ្ញុំបានពណ៌នា នៅក្នុងរឿងប្រលោមលោកមួយទៀតឈ្មោះ **កូនស្រីអ្នកនេសាទ** ។

នាង **រស់ សេរីសុទ្ធា** ដែលអ្នកផងតែងតែប្រសិទ្ធិនាមថា "**ព្រលឹងស្ទឹងខៀវ**" បាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំនៅពេលថតបទនេះចប់ថា នាងច្រៀងបទនេះដោយចិត្តរំភើបញាប់ញ័រពន់ពេកណាស់ ដោយសារអតីតកាលរបស់នាងធ្លាប់រស់នៅតំបន់នោះ និងធ្លាប់មានបេះដូងប្រេះឆាដូចជាបុប្ផាចាក់ព្រានោះដែរ ។

នេះជាបទមួយ ដែលខ្ញុំបានពណ៌នាប្លែកពីគេ គឺបរិយាយពីស្នេហាព្រាត់ប្រាស់នៅលើភូមិដ្ឋានមួយ ដែលមើលទៅឃើញតែលំហទឹកល្ហាចល្ហឹម...ប្រៀបបីដូចជាទន្លេទឹកភ្នែករបស់នារី ដែលមានបេះដូងបរិសុទ្ធចំពោះសង្សារ តែគ្មានអ្នកណាមើលឃើញនូវសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់នាង... ឡើយ ។

បទនេះ អ្នកដែលមិនដឹងចេះតែនាំគ្នាហៅថា "**ខាសនាគូមិនចាក់ព្រា**" ការពិតគឺជាបទ "**កូនស្រីអ្នកនេសាទ**" វិញទេ ! ។

កូនស្រីអ្នកនេសាទ

បទភ្លេងដំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ ប៊ុនឈឿន	ម៉ែរ ប៊ុន	រស់ សេរីសុទ្ធា

១- និគ្មមិចាក់ព្រា នារពេលសូរិយារៀបលិច
រលកព្រេចៗ រំលេចពណ៌ព្រឹសុវណ្ណ
ជំនោររសាត់ មកផាត់នាពេលសាយណ្ហ
ឯនាយផ្កររលាន់ លាន់ឮសែនឆ្ងាយស្រណោះ ។

២- ភូមិអ្នកនេសាទ បណ្ដែតលើផ្ទៃជលសារ
ជំនោរសីហា គត់ត្រារឿងដើមទាំងអស់
កាលបងនិងអូន សាងក្ដីស្នេហាយ៉ាងស្មោះ

ឥឡូវបងបោះ បង់ចោលប្អូនឯកា ។

R- ហេតុតែប្អូន ជាកូនស្រីអ្នកនេសាទ

ជាផ្កាមិនស្អាត ប្រឡាក់ជាប់ក្លិនមច្ឆា

បងឬកបផ្កាហើយ បោះផ្កាចោលក្នុងជលសា

នេះគឺវាសនា ឬជានៅភូមិចាក់ព្រា ។

៣- ចាក់ព្រាព្រែកគ្រប់ បង្អប់រឿងស្នេហ៍អ្នកក្រ

ដូចព្រាហ្មកេសរ ត្រូវប្ដីយកទៅប្រហារ

ចាំតាំងពីព្រាំង រហូតដល់ខែវស្សា

មិនដឹងថ្ងៃណា ទើបប្រុសជីវ៉ាវិលវិញ ។

BLUE

I/. B4B4 BB2 B1B A1B I B1B4 II B4B4 CC C4B4 CC1 I C4C4 II
C4C1 C4D C4C1 CB4 I C1C II B4B1 B4C C1C B4B1 I B4B II

II/. ------------------------- B4B1 B4C C1C B4B1 I B4B II

R- BBBB - B4A1 BB1 B4B II B4B4B4B4 - CC1 C4C B4B1 II
CCCC - C1C B4B C4C1 I C1C4 I C1C4 I B4C C1C B4B1 II

III/. ------------ (ដូច 2° Couplet) ------------ II

* * * * *

រាហូចាប់ច័ន្ទ

ប្រវត្តិបើច - បទនេះ ខ្ញុំបាននិពន្ធនិងថតនៅអំឡុងឆ្នាំ 1973 សំរាប់បញ្ចូលក្នុងប្រលោមលោកមួយឈ្មោះ **រាហូចាប់ច័ន្ទ** ហើយក៏ត្រៀមថតទៅជាខ្សែភាពយន្តទៀតផង ។ មុននឹងចាប់ផ្ដើមសរសេររឿងនេះ ខ្ញុំបានយកសាច់រឿងសង្ខេប ទៅសុំសេចក្ដីអនុញ្ញាតពីការិយាល័យពត៌មាន នៃក្រសួងឃោសនាការជាតិ ដោយឆ្លងកាត់សមាគមអ្នកភាពយន្តខ្មែរនាសម័យនោះ ហើយបានទទួលលេខតំកល់ទុកតាមច្បាប់ (**Dépôt légal**) ដើម្បីរក្សាសិទ្ធិមិនឱ្យអ្នកណាយកចំណងជើងរឿងនេះ ទៅប្រើប្រាស់ក្នុងផ្លូវជំនួញបានទៀតឡើយ ។

បានជាខ្ញុំលើកយករឿងនេះមកនិយាយ ព្រោះកាលណោះ មានចាងហ្វាងផលិតកម្មភាពយន្តមួយ ដែលបានឃើញប្រលោមលោករឿងរាហូចាប់ច័ន្ទចេញផ្សាយទៅមានសន្ទុះខ្លាំងនៅលើទីផ្សារ ក៏បានយកឈ្មោះរឿងនេះ ទៅដាក់ជាចំណងជើងរឿងរបស់[illegible] ។

ពេលនោះ ខ្ញុំបាន[illegible]ៗថា សុំកុំយក ព្រោះឈ្មោះរឿងនេះខ្ញុំបានសុំ **Dépôt légal** រួចហើយ ប៉ុន្តែចាងហ្វាងផលិតកម្មនោះមិនព្រមដោយសំអាងថា ឈ្មោះរាហូចាប់ច័ន្ទជាឈ្មោះបូរាណ អ្នកណាយកទៅធ្វើអ្វីក៏បាន ទើបគេក៏យកចំណងជើងនោះ ទៅដាក់រឿងរបស់គេតាមទំនើងចិត្ត ។ ខ្ញុំក៏បានធ្វើពាក្យប្ដឹងទៅ **Bureau de Presse** នាសម័យនោះ ។ ហើយគេក៏បានកាត់សេចក្ដីឱ្យខ្ញុំឈ្នះ ដោយតម្រូវឱ្យចាងហ្វាងផលិតកម្មនោះ សងជាប្រាក់ជំងឺចិត្តដល់ខ្ញុំទៀតផង ព្រោះច្បាប់បានសំអាងថា ពិតមែនតែពាក្យរាហូចាប់ច័ន្ទនេះ ជាពាក្យពីបូរាណ តែកន្លងមកពុំទាន់មានអ្នកណាទៅសុំច្បាប់រក្សាសិទ្ធិតំកល់ទុកជាផ្លូវការនៅឡើយ ដូច្នេះ អ្វីដែលខ្ញុំបានទៅសុំតំកល់ទុកមុន គឺចំណងជើងនេះពិតជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ មិនអាចមាននរណារំលោភបំពានលួច

យកទៅប្រើប្រាស់បានឡើយ លុះត្រាតែមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាទ្វេភាគី ។

នេះ ចង់បញ្ជាក់ថា ច្បាប់ទម្លាប់យើងនាសម័យនោះ មានប្រសិទ្ធិភាពណាស់សំរាប់ការពារសិទ្ធិខាងបញ្ញាពលកម្ម ។ ប៉ុន្តែសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ទោះបីមានច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារសិទ្ធិខាងនិពន្ធនេះហើយក៏ដោយ ក៏នៅតែមានការលួចបន្លំ រំលោភសិទ្ធិគ្នាទៅវិញទៅមកជាប់ជានិច្ច ។ល។

បទ **រាហូចាប់ច័ន្ទ** នេះ ខ្ញុំបាននិពន្ធទៅតាមលំអានសាច់រឿងប្រលោមលោក គឺតួប្រុសឈ្មោះ**រាហូ** បានផ្សងព្រេងរហូតទៅដល់កោះស៊ូម៉ាត្រា-កោះបាលីនៃប្រទេសឥណ្ឌូណេស៊ី ជួបនឹងកុលាបកោះបាលីនៅទីនោះ ហើយបង្កើតជាបញ្ហាស្មុគ្រស្មាញក្នុងឆាកស្នេហាផ្សងព្រេង... ។

សូមបញ្ជាក់ថា បទ**រាហូចាប់ច័ន្ទ** ឬបទ**លាហើយស៊ូម៉ាត្រា** សុទ្ធតែដកស្រង់ចេញពីរឿងរាហូចាប់ច័ន្ទដូចគ្នា ប៉ុន្តែពេលនេះ ខ្ញុំមិនបានទៅថតផ្ទាល់នៅ Studio ទេ ព្រោះមានជំងឺ គឺប្រគល់ឱ្យប្រពន្ធខ្ញុំជាអ្នកដឹកនាំចាត់ចែងទាំងអស់ ។...

សព្វថ្ងៃ បទទាំងពីរនេះ ត្រូវក្រុមហ៊ុនផលិតចំរៀងកាយវិការ-ការ៉ាអូខេយកទៅថត ប៉ុន្តែការរៀបចំសំលៀកបំពាក់ និងកាយវិការ ហាក់មិនបានត្រូវទៅតាមសាច់រឿងឡើយ ព្រោះគេមិនបានដឹងរឿងពិត ចេះតែថតឱ្យតែបានៗទៅ... ។

រាហូចាប់ច័ន្ទ

បទភ្លេងនំនុកច្រៀង	**សម្រួលតន្ត្រី**	**ច្រៀងដោយ**
គន្ធ-ប៊ុនឈឿន	**ហាស់-សាឡន**	**ស៊ីន-ស៊ីសាមុត**

១- ថ្ងៃបងជួបអូន ជាថ្ងៃសុបិន
ថ្ងៃដែលមាសឆ្អិន ចង់ប្រហារបង

រាហូចាប់ច័ន្ទ អូនចាប់បងផង
ឥឡូវចំណង ក្លាយជាស្នេហា ។

២- អាធ្រាតណាស់ហើយ បងកើយភ្លៅស្រី
សឡើមជោកជី ប្រស់ព្រំចិន្តា
ចម្រៀងផ្ទុំៗ ក្នុងខ្ទមជរា
ប្រវត្តិស្នេហា ចារដោយលោហិត ។

R- នេះគឺដួងច័ន្ទ ក្នុងដៃរាហូ
ផែនថ្គាល់ទាំងគូ ក្រអូបផ្អែមឆ្អិត
ទឹកភ្នែកស្រីមុំ បងសូមថើបផ្តិត
ចងក្រងដួងចិត្ត នេះបនិត្យលុះក្ស័យ ។

៣- ឥឡូវរាហូ ខ្ទាក់ច័ន្ទវិញហើយ
ឱដួងច័ន្ទអើយ កែវកុំយំអី
បើខឹងនឹងបង បងឱ្យប្រល័យ
ដកកាំបិតខ្វី ប្រហារបងចុះ ។

BLUE

I/. B1B4 CC1 - B4C C4C1 I CB4 C1C B4B1 I BB B3B1 BA1 IV
B3B3 B1B3 A1B B3B1 I B4C C1C B4B1 I C4C4 CC3 CC1 IV

II/.------------------------------- B3C C1A1 BB1 IV
R- CC1 C3C3 I C1C3 CC1 I C4C1 CB4 B1B4 CC1 IV
CB3 B1B I B1A1 BB1 I B3B3 CB3 A1B B1B3 IV

✦ ✦ ✦ ✦ ✦

ភ្លេងមច្ចុរាជ

បទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ-ប៊ុនឈឿន	ម៉ែរ-ប៊ុន	ស៊ីន-ស៊ីសាមុត

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 សំរាប់ក្នុងខ្សែភាពយន្តរឿង **ដៃដែក ៣២** របស់ **ផលិតកម្មគ្រប់ជីតាភាពយន្ត**)

INTRO-កុសល បងស្តាយណាស់ ដែលមកមិនទាន់ជម្លើមអូន ! អូនមិនគួរស្លាប់ចោលបងសោះ !... បងអស់សង្ឃឹមហើយ !...

១- ភ្លេងមច្ចុរាជ កំណាចឃោរឃៅ
ប្រគុំជង្គ្រៃពា[illegible]កាន់ពិភពថ្មី
ព្រហ្មលិខិត [illegible]ល្យលោករាល់ថ្ងៃ
ក្បត់ទាំងស្នេ[illegible] ប្រល័យឥតក្តីមេត្តា ។

២- ខ្ទែងស្រាករំពង បងឈរមុខផ្នូរ
ផ្កាវាំងរុះរោយក្នុងអួរ ថ្ងូចថ្ងូររកម្ចាស់ឱរា
ក្លិនផ្សែងទៀន ចិញ្ចៀនមុខខ្មោចអ្នកតា
ផែនដីទេវទត្តឫស្យា ប្រហារសង្សារកំសត់ ។

R- នេះហើយឬខ្សែជីវិត ? នេះហើយឬខ្សែជីវិត ?
ជីវិតគ្មានអ្វីទៀងទាត់ វេនកម្មចាំមកពង្រាត់
ឱ្យព្រាត់ស្នេហ៍ទាំងថ្ងូរចត់ សប្បថនៅវត្តភ្នំស្រី ។

៣- ដើមជ្រៃដើមពោធិ កុំឈរស្ងៀមនៅ
ចាក់ធ្លាក់សង្កត់ខ្ញុំទៅ រស់នៅក៏គ្មានន័យអ្វី
ស្លូមភ្នំភ្លើង ផ្ទុះឡើងបំប៉ើងផែនដី
បំផ្លាញចក្រវាឡចង្រៃ ឱ្យក្ស័យតាមម្ចាស់ស្នេហ៍ខ្ញុំ ។

BLUE

I/. C4C1 CB3 B1A1 B1B3 I B3C1 C3C1 B3B4 I B3B1 A1B B3B1 II

A1 B3B4 I B3C1 B3A1 B1B3 I B3C1 C3C0 C1C3 I C4C3 C1B3 B1A3 II

II/. - B3C1 C3C0 C1C3 I C4C3 B3C4 C3C1 II

R- A1 - A4 B1B3 AA1 IV A1 - A4 B1B3 AA1 III B3 - B1 B3C B1B3 I

C1 I C C1C B3B1 - B B3B1 B A1B - AA1 BB1 B3C IV

III/. - - - - - - - - - - - - (ប្ដូរ 2^{0} Couplet) - - - - - - - - - - - - - IV

★ ★ ★ ★ ★

មន្ទា ស្នេហាបង

បទភ្លេងនិពន្ធច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ-ប៊ុនឈឿន	ម៉ែរ-ប៊ុន	ស៊ីន-ស៊ីសាមុត ម៉ែង-រៃន

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្តរឿង ដៃដែក៣២ របស់ផលិតកម្មគ្រប់ជីភាពយន្ត)

INTRO. ប- មន្ទា អូននៅឯណា ?

ស- អូននៅលើពពកឯណោះបង !... បង.. ឡើងម៉ោ !...

១.ប- ព្រះអើយសូមបក់យកស្លាបខ្ញុំទៅ យកស្លាបខ្ញុំទៅ

ឱ្យបានជួបពៅ ស្រស់បណ្ដូលស្នេហ៍

រលកដួងចិត្ត ថិតក្រោមដួងខែ

ជាតិនេះមានតែអូនទេ ដែលរៀមថ្នមថៃស្នេហ៍អូនលុះក្ស័យ ។

២.ស- កែវភ្នែកមុតថ្លាប្រហារចិត្តខ្ញុំ ប្រហារចិត្តខ្ញុំ

បងកុំបារម្ភ ថាអូនដោះដៃ

ប- ថ្វីបើរូបបងជាទន្សាយព្រៃ លបលួចគួចស្នេហ៍ច័ន្ទថ្ងៃ

ស- បងកុំភ័យអ្វី លុះក្ស័យអូនស្មោះ ។

R.ប- មន្ទាស្នេហាមាសបង

ត្រូវគ្រងបុព្វេ មានតែអូនទេ ជួយបងឱ្យរស់

ស- អូនលក់បេះដូង ជូនទ្រូងបងស្មោះ

ក្បូនស្នេហ៍លឿនឆ្ពោះ កោះកែវវាសនា ។

៣.ប- បើសិនទូននាងល្មៀងពីរូបបង ល្មៀងពីរូបបង

ជាតិនេះម្ល៉េះហ្មង បងលាមរណា

ស- ត្រែងតែទឹកលោកព្រាត់ចាត់សុរិយា ឬមេឃព្រាត់ដួងច័ន្ទថ្លា

នោះទើបមន្ទា ស្នេហាអស់ក្លិន ។

BOLERO - LENT

I/. CC4 CC2 C1C BB2 I BB2 B4C I C2C B4C C2C B4B2 IV

B4B4 BB AB B2B4 I C4C4 DC4 C2C I CC2 CB4 B2B4 CC2 IV

II/. ------------------------------ CC2 CB4 B1B A2B2 IV

R- B I B1 B3C1 CB1 I B3B1 A3B I BB A3B B1B A3A IV

B I C4C2 CC2 I CB B2B4 I CC2 CB4 BB1 CB3 IV

III/.----------- (ដូច 2^0 Couplet) ------------ IV

ooooo

លាហើយស៊ូម៉ាត្រា

ប្រវត្តិដើម - បទនេះ ក៏មានប្រវត្តិស្រដៀងគ្នានឹងបទ **រាហ៊ូចាប់ច័ន្ទ** ដែរ ។ គឺសុទ្ធតែដកស្រង់ចេញពីប្រលោមលោក **រឿងរាហ៊ូចាប់ច័ន្ទ**ដូចគ្នា គឺចង់គ្រដាង ពីឆាកស្នេហាដ៏ផ្អែមល្ហែមមួយ នៅលើកោះស៊ូម៉ាត្រា រវាងរាហ៊ូជាមួយកុលាបឥណ្ឌូណេស៊ីនោះ ។

អ្នកដែលមិនបានដឹងរឿងនេះពិតប្រាកដ ក៏ស្មានតែស៊ូម៉ាត្រាជាឈ្មោះតួអង្គស្រី ក៏នៅតែនាំគ្នាហៅឈ្មោះតួស្រីថា ស៊ូម៉ាត្រា ទៅវិញ ។

សព្វថ្ងៃ បទនេះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់ នៅលើសន្ដានចិត្តអ្នកស្ដាប់ទូទៅ

គឺគេតែងយកបទនេះទៅច្រៀងឆ្លងឆ្លើយ នៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ ។

ក្រុមហ៊ុនថតចំរៀងកាយវិការ ឬការ៉ាអូខេ ក៏យកទៅថតដាក់តួឱ្យសំដែង មិនសូវដែលខានទេ ដោយគេចាត់ទុកថា ចំរៀងឆ្លងឆ្លើយនេះ ជានិមិត្តរូបនៃពិភពស្នេហ៍នៅលើផ្នែរខ្សាច់ ដ៏ប្រកបដោយក្ដីស្រមើស្រមៃលន្លង់លន្លោចមួយ។

ប៉ុន្តែ មានកំណត់សំគាល់មួយ ដែលគួរឱ្យសោកស្ដាយនិងចងចាំដែរ គឺពេលដែលថតនៅ **Studio** នាង **រស់˗សេរីសុទ្ធា** បានច្រៀងច្រឡំ **Parole** មួយម៉ាត់ នៅក្នុង **Refrain** ត្រង់ពាក្យថា **ចេញខ្សែនេត្រា** បែរជាច្រៀងថា **ដេញខ្សែនេត្រា**ទៅវិញ ។

នេះជាកំហុសដោយអចេតនា ពេលដែលកំពុងថតគ្មានអ្នកណាចាប់ភ្ញីកឡើយ មានតែខ្ញុំជាអ្នកនិពន្ធប៉ុណ្ណោះជាអ្នកដឹង ព្រោះខ្ញុំសរសេរអក្សរ វ និងអក្សរ ដ ច្រឡំគ្នា ។ ជួនជាពេលនោះ ខ្ញុំមានជំងឺ **Surmenace** នៅក្នុង **Studio** មិនបាន ទើបមិនមានអ្នកណាហ៊ានអារកាត់ ចំពោះសូរសៀងនៃទំនុកច្រៀងនេះ ។

នេះក៏ចាត់ទុកជាមេរៀនមួយសំរាប់អ្នកច្រៀងដែរ គឺអ្វីដែលច្រៀងច្រឡំហើយ ទោះជា ៣០-៤០ ឆ្នាំទៅក្រោយទៀត ក៏នៅតែភ័ន្តច្រឡំដដែល ហេតុនេះពេលកំពុងថត ត្រូវតែប្រយ័ត្នប្រយែងផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក្យពេចន៍ឱ្យហ្មត់ចត់មែនទែន ជៀសវាងកុំឱ្យអ្នកជាន់ក្រោយ ច្រៀងទៅតាមការខុសឆ្គងនោះដែរ។

លាហើយ ស៊ូម៉ាត្រា !

បងគ្លងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ˗ប៊ុនឈឿន	ហាស់˗សាឡន	ស៊ីន˗ស៊ីសាមុត រស់˗សេរីសុទ្ធា

១.ស- បិទភ្នែកស្រមៃ ក្នុងដៃប្រុសស្នេហ៍
ខ្យល់សោកបំពេរ ឆ្នេរកោះបាលី
ប- អូនជាកុលាប ឥណ្ឌូណេស៊ី

ស- បងជាឥន្ទ្រីយ ហើរពីដែនឆ្ងាយ ។

២.ប- ឱ្យបខៀវស្រៀវស្រើប ទើបភ្ញិទចរណៃ
បងសូមលាថ្ងៃ ស្រីស្រស់ឆោមឆាយ
លាមួយគ្រាសិន ទាំងក្តីសោកស្តាយ

ស- សូមប្រុសឆោមឆាយ កុំប្រែចិន្តា ។

R.ប- បងមិនភ្លេចទេ អនុស្សាវរីយ៍
បងនិងនារីស្រស់ស្ងំមាត្រា

ស- ខ្វល់ខ្វើយកើយដៃ ក្នុងល្អាងផ្កាស្វា
វេញខ្សែនេត្រា សាងស្នេហ៍រយជាតិ ។

៣.ប- លាហើយ លាហើយ វិថ្មលកោះស្នេហ៍
យ៉ាងយូរវេប់ខែ បងមកជួបទៀត

ស- ឯណាថ្កាល់បង អូនសូមស្រង់ជាតិ
ទោះបីបងឃ្លាត រសជាតិអូនចាំ ។

CODA. ប- លាហើយ ស្ងំមាត្រា (ស)- កុំភ្លេចអូនណា ប្រុសបង !...

BOLERO - LENT

I/. B4B4 C1C4 C1C4C1 B4B4 IV B4C1 C2C4 D0C4 C2C1C2 IV
C2C2 C0B4 B2B2 BB II B2B I CC C2C B4C IV

II/.------------------ B2B I CC C2C B2B4 IV

R- CC BB C2C B4C IV CC BB CB4 B2B4 IV
B2B2 B1B1 BB A2B I B4B I B4C C2C B4C IV

III/.------------(ដូច 2^{0} Couplet)--------- IV

* * * * *

បួតសណ្តែក

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ-ម៉ិនឈឿន	ហាស់-សាលួន	ស៊ិន-ស៊ីសាមុត ប៉ែន-រ៉ន

(និពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 នៅក្នុងកម្រងកាសែត ឈ្មោះហុងផា កញ្ញា ប៉េសេ)

១- បួតសណ្តែក រទេះពាក់ប្រែក រទេះពាក់ប្រែក នាងលាវដើរបី
បួតសណ្តែក រទេះពាក់ប្រែក រទេះពាក់ប្រែក នាងលាវដើរបី
អស់ទាំងគេ គេជិះដីរ៉ នាងលាវដើរបី ជិះថ្លៃកំដើម
អស់ទាំងគេ គេជិះដីរ៉ នាងលាវដើរបី ជិះថ្លៃកំដើម ។

២- បួតសណ្តែក ក្អែបជិះកក្អែក ក្អែបជិះកក្អែក សេកជិះករុយ
បួតសណ្តែក ក្អែបជិះកក្អែក ក្អែបជិះកក្អែក សេកជិះករុយ
ទៅរើកាត់គេ នៅផ្ទះទីទុយ ឆ្កែតៀហក់ឆ្កុយ ទៅពាំមាន់ឆ្លាង
ទៅរើកាត់គេ នៅផ្ទះទីទុយ ឆ្កែតៀហក់ឆ្កុយ ទៅពាំមាន់ឆ្លាង ។

៣- បួតសណ្តែក ទៅលេងវត្តឯក ទៅលេងវត្តឯក បុណ្យចូលឆ្នាំថ្មី
បួតសណ្តែក ទៅលេងវត្តឯក ទៅលេងវត្តឯក បុណ្យចូលឆ្នាំថ្មី
ទន្សាយរាំវង់ កន្ទង់ថ្មីប៉ី ចង្រិតកន្ធី ប៉ីភ្លែចំរៀង
ទន្សាយរាំវង់ កន្ទង់ថ្មីប៉ី ចង្រិតកន្ធី ប៉ីភ្លែចំរៀង ។

៤- បួតសណ្តែក ទីទុយយំស្រែក ទីទុយយំស្រែក ក្អែកឡុកឆៃយុំ
បួតសណ្តែក ទីទុយយំស្រែក ទីទុយយំស្រែក ក្អែកឡុកឆៃយុំ
សេះលោតសប្បាយ ក្នុងបុណ្យចូលឆ្នាំ ប្រជុំគ្នារាំ ចង្វាក់រាំវង់
សេះលោតសប្បាយ ក្នុងបុណ្យចូលឆ្នាំ ប្រជុំគ្នារាំ ចង្វាក់រាំវង់ ។

REAM VONG

I/. B1 BB4 - BB1 BB4 - BB1 BB4 - B4C C4C1 I
B1 BB4 - BB1 BB4 - BB1 BB4 - B4C C4C1 I

C1C1 C4D - C4C1 C4C - B4B1 B4C - B4B1 B4B I
C1C1 C4D - C4C1 C4C - B4B1 B4C - B4B1 B4B I
---------- (REVISION) -----------

* * * * *

ផ្ការបរប៉ៃលិន

បទភ្លេងនិពន្ធបទចម្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ_ម៉ុនឈឿន	ហាស់_សាឡុន	រស់_សេរីសុទ្ធា

(និពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 នៅក្នុងកម្រងកាសែត កម្មោះហុងដា កញ្ញាប៉ៃសេ)

១- យប់មិញភ្លៀងធំ ខ្ញុំយំទល់ភ្លឺ
ទឹកឡើងសែនឈឺ ព្រោះឮផ្ការលាន់ដើមឆ្នាំ
ផ្ការបរប៉ៃលិន និន្នាជេរខ្ញុំ
ថាខ្ញុំចិត្តធំ ហ៊ានក្បត់ចិត្តចោលតួចាស់ ។

២- រោងការមុខផ្ទះ ចាស់ៗសង់ហើយ
និផ្ការលាន់អើយ កុំជៀលថាខ្ញុំផ្តេសផ្តាស
ការពិតខ្ញុំស្មោះ នឹងសង្សារណាស់
តែរឿងប្តូរផ្ទាស់ ក្រឡុះមកពីចាស់ទុំ ។

R- សូមព្រះអង្គខ្មៅ នៅបរយ៉ាខា
មេត្តាសន្តោសទោសខ្ញុំ
ការពិតខ្ញុំស្មោះ នឹងសង្សារខ្ញុំ
រឿងធំ ព្រោះព្រហ្មលិខិត ។

៣- ល្មុះអើយចោកបក់ រោងការចោលទៅ
កុំនាំអាស្រូវ ញាតិជៅថាខ្ញុំក្បត់ចិត្ត
ផ្ការបរប៉ៃលិន សូមអ្នកអាណិត
ខ្ញុំការមែនពិត តែចិត្តស្មោះបងរយជាតិ ។

SARAVANN

I/. C1C4 B1B4 CB4 B1C1 II CB4 B1C1 I B4C C1C B4B1 IV
B4B4 B1B4 CB4 B1B II B4A1 BB1 I BB1 BB1 B4C IV
II/. - BB1 B4C B1B4 IV
R- C1C4 DC1 I CB4 B1C1 I C4C1 CB4 B1C1 IV
C1C4 DD0 I DC4 C1C4 - DC4 C1C B4C IV
III/. - - - - - - - - - - (ដូច 2[e] Couplet) - - - - - - - - - IV

* * * * *

អានិត្យវង្សា ស៊ីសុរិយាវង្ស

បទភ្លេងទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ-ម៉ិនឈឿន	ម៉ែរ-ម៉ិន	ស៊ីន-ស៊ីសាមុត

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1972 សំរាប់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្ត រឿង **អានិត្យវង្សា ស៊ីសុរិយាវង្ស** របស់**ផលិតកម្ម ឈ្មោះសាលមាសភាពយន្ត**)

INTRO- ម្ចាស់បងអានិត្យវង្សា !... ទូលបង្គំស៊ីសុរិយាវង្ស សូមពុះទ្រូង !
សូមពុះទ្រូងថ្វាយ...

១- ផ្ទូរកែវផ្ទូរមាស ផ្ទះលោហិត
ព្រោយដាវឆ្ពូងចិត្ត កំរិតផែនទ្រូងរងយកការពិត
ក្បួនស្នេហ៍ផែកម្ម ស្រែកផ្ដាំជីវិត
លាហើយទ្វីបលោកងងឹត បូជាចំពោះពិត អង្គព្រះជេដ្ឋា ។

២- យកទឹកឈាមត្រី យកស្រីលាងបាប
តស៊ូលុតក្រាប ខ្វែងនាគឆក់ឆាបស្នេហ៍ពីឧរា
ភាំងធនជីវិត បិទទ្វារវាសនា
ព្រោងលានចំអកឱ្យថា សុរិយាឆ្ងាយជីគ្មានថ្ងៃព្រាត់គ្នា ។

R- គ្រួសារទាំងអស់ ដែលរស់ក្នុងលោក

មានជ័យខ្វះជោគ ម្នាក់រៀងម្នាក់រោគទុក្ខសោកក្រាំក្រា
អ្នកហ៊ានលះបង់ គេដៀលថាណា
ចុះរូបខ្ញុំដែលបូជា ឥន្ទព្រហ្មយក្សមានិន្ទាឬអ្វី ? ។

៣- ក្លិនស្រីបងស្រូប ស្រៀវស្រើបវិញ្ញាណ
មិនគួរឃ្លាតបាន មិនគួរកល្យាណរុញច្រានលោកីយ
ជាតិក្រោយជាតិមុខ សូមសុខជាថ្មី
ជាតិនេះអប្រិយ គោធិកម្មអវិចិប្រល័យស្នេហ៍យើង ។

CODA- ភ្លងអមរិន្ទ ! អាទិត្យវង្សា ! ខ្ញុំសូមលាហើយ !...

BLUE - FOLK

I/. C1C C1C C1B B1B3 I CC1 I A1B - A1A1 BB1 B3C B1B3 IV
C3C3 DB3 CB3 CC1 I CB3 B1B3 BB1 I A1A3 BB1 B3A1 A1A1 IV

II/. ------------------------------A1A3 BB1 A1B BB IV

ឃ- C1B3 C1C C1B3 CC I C1C B3B1 I B3A1 B3B1 B3C B1B3 IV
C3C3 DB3 CB3 CC1 I A1A1 BB1 B3B3 I CC C1C C1C C1B5 IV

III/. ------------(ប្ទូប 2e Couplet)----------IV

* * * * *

សម្ពាយកម្ម

ចងភ្លេងដឹកនាំការច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ_ម៉ិនឈឿន	ម៉ែ_ម៉ិន	ស៊ិន_ស៊ីសាមុត

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1973 ថតនៅកម្រងកាសែ្សតពស់មាស បញ្ចូលក្នុង ប្រលោមលោករឿង **ភ្លេងការ ភ្លេងកម្ម**)

INTRO- កូនមាសម្តាយ ! កូនស្លាប់ចោលម្តាយហើយ ! ម្តាយឈឺចាប់ណាស់ ! មិនគួរនឹពុកកូន គេបំភ្លេចរូបម្តាយនិងកូន ហើយទៅរៀបការចោលម្តាយសោះ ម្តាយត្រូវតែបីសពកូនចូលរោងការដើម្បីចងដៃឪពុកកូន !...

១- ភក្ដីបីក្ខន លួនឡើងរោងការ ទាំងទឹកនេត្រា
ស្រក់លើខាន់ស្លា ស្នេហាចុកឈាម
ចងដៃសពក្ខន ល្ខានស្នេហ៍ចៅព្រាហ្ម
ភ្លេងការតំរាម ស្ងត់ឈាមតំរក់នរកលោកីយ៍ ។

២- ថ្ងៃសុក្រនាងស៊េច ប្រមែ្យងនឹងស្នេហ៍
ថ្ងៃសៅរ៍ប្រួលប្រែ ទឹកប្រាក់មំបែរភ្លែកនាងនឹថ្លី
ឆាកល្ខោងទន្សាយ ក្លាយជាពង់សីហ៍
ចាយខុនចងដៃ ឲ្យបស្រីថ្ងៃឲងដៃសពក្ខន ។

R- និសម្ដាយកម្ម ចាំតែសង្កត់
រូបស្រីកំសត់ ឱ្យព្រាត់ភពស្នេហ៍សោះសូន្យ
ទឹកសំបូទឹកភ្នែក ដើងមេឃនិងក្សួន
នឹកាត់ទោសក្ខន ជំនួនទឹកភ្នែកសោកា ។

៣- រឿងមនុស្សជារឿង ដានគង់រទេះ
ជួបគ្នាថ្ងៃនេះ ថ្ងៃស្អែកក៏ប្រេះបែកពីឧរា
សម្ដាយទឹកភ្នែក សែនថ្នូរបុត្រា
ដូចពាក្យលោកថា អារសាច់ជូនខ្លាទើបនៅស្រុកបាន ។

SLOW

I/. C1C1 C1C4 - B4C C4C1 I B4C C4C1 CB4 I [illegible]1B4 B3B1 IV
B1B3 I B1B B1B3 BB1 I C1C4 DB4 - B1B1 B4C C1C4 CC1 IV
II/. ------------------------------ B1B1 B4C C1B4 B3B1 IV
R- C1C1 C4C4 DC4 C1C1 I B4C B4C1 C4C - B1C B1B4 B3B1 IV
BBBB I B1B4 A1BB1 I C1C4 DB4 - B1B1 B4C I C1C4 DD IV

* * * * *

ម្លប់ស្នេហ៍ដើមស្រឡៅ

ប្រវត្តិបើម - កាលពីឆ្នាំ 1973 ខ្ញុំបានសរសេរប្រលោមលោកមួយ ឈ្មោះថា "**ជំនោរប៉ៃលិន**" ដោយសាររឿងនេះ មានប្រជាប្រិយភាពខ្លាំងចំពោះអ្នកអាន ទើបលោក **សុ៱ម៉ាន់ឈីច** អ្នកដឹកនាំរឿងប្រចាំ**ផលិតកម្មចន្ទច័ន្ទភាពយន្ត** បានមកសុំទិញរឿងនេះ យកទៅថតជាខ្សែភាពយន្ត ។

ទន្ទឹមនោះ ផលិតកម្មនេះក៏បានសំណូមពរឱ្យខ្ញុំ តែងបទចំរៀង ៤ បទ សំរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងខ្សែភាពយន្តនេះផងដែរ គឺ **បទម្លប់ស្នេហ៍ដើមស្រឡៅ៱ ទំនួញត្អឹតាមាស៱ជំនោរប៉ៃលិន និង បេះដូងកំព្រា** ។

ប៉ុន្តែ ក្រោយពីបទទាំងបួននេះចេញផ្សាយហើយ មានការនិយមខ្លាំងពីអ្នកស្តាប់ ទើបគេសុំទិញយកទៅបញ្ចូលក្នុងថាស និងក្នុងកាសែ្សត ។

គួរឱ្យស្តាយណាស់ ភាពយន្តរឿងជំនោរប៉ៃលិន ថតមិនទាន់បានចប់ មិនទាន់បានបញ្ចាំងនៅឡើយ ស្រាប់តែព្រឹត្តិការណ៍ 17 មេសា បានមកដល់។

ចំពោះបទម្លប់ស្នេហ៍ដើមស្រឡៅ លោក**ស៊ីនស៊ីសាមុត** និងនាង **រស់សេរីសុទ្ធា** បាននិយាយថា ជាបទដែលលោកនិងនាងខំច្រៀងអស់ពីសមត្ថភាព និងអស់ពីមនោសញ្ចេតនា ។

ថ្វីបើពាក្យពេចន៍ទំនុកច្រៀង មានរៀបរាប់សុទ្ធតែឈ្មោះជាក់ស្តែងនៃតំបន់ នៅភូមិភាគប៉ៃលិន ប៉ុន្តែ **Melodie** ផ្អែមត្រជាក់ ធ្វើឱ្យសាច់បទកាន់តែពិរោះអណ្តែតអណ្តូង លន្លង់លន្លោចណាស់ទៅទៀត ។

នៅមានអនុស្សាវរីយ៍មួយទៀត ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំខ្លោចផ្សាពន់ប្រមាណ គឺខ្ញុំបានជួបនឹងលោក**ស៊ីនស៊ីសាមុត** នៅវត្តចំប៉ា ឃុំព្រែកឯង ពេលប៉ុលពតជម្លៀសចេញពីភ្នំពេញនៅឆ្នាំ 1975 ។ ពេលនោះ គាត់អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់នៅលើផ្ទះឈើមួយ យកដៃអង្អែលក្បាលទំពែកតិចៗ ដែលមានពួកខ្មែរ

សិយមែន! ថ្ងៃនេះចំជាថ្ងៃស៊ិយ មកជួបតយដេកពាំងចំកណ្ដាលផ្លូវ។

ពោល.ស- នែ៎ កុំមាត់ខ្លាំងពេក ប្រយ័ត្នឆ្មាភ្ញាក់ណាំ !...

ប- ចាប់ជាប់ហើយ !.. ជាប់ហើយ... កុំរើទៅណា !....

៣.ប- ស្ងៀមកុំរើកុំរត់ ប្រយ័ត្នខាំដាច់កន្ទុយ
ថ្ងៃនេះហុងស៊ុយ ចាប់បានកណ្ដុរស៊ីស្រូវ

ស- និបងឆ្មាអើយ មេត្តាដោះលែងខ្ញុំទៅ
ខ្ញុំស៊ីតែស្រូវ មិនដែលស៊ីសាច់ម្ដងទេ (ពីរដង) ។

៤.ប- បើព្រមស្រឡាញ់ខ្ញុំ ទើបខ្ញុំមិនខាំហែកស៊ី
យើងរួមជីវិ រួមចិត្តគ្មានគិតឃ្នាន់ឃ្នេរ ចែកគ្នាម្នាក់មួយគ្មានព្រួយ
គ្មានចិត្តបែកទេ

ស- ខ្លាចញាតិជៀលជេរ ថាយើងខុសពូជពង្សទៅ (ពីរដង) ។

R-ប- ខុសពូជ តែយើងជាសត្វដូចគ្នា ស្នេហាមិនរើសពូជពង្សទេពៅ

ស- ក្រចកបងឯងវែងហើយមុតជ្រៅ ថ្ងៃក្រោយទៅ មុខជាបោកប្រាស់
យើងហើយ ។

៥.ប- បងមិនបោកប្រាសទេ មាសមេកុំព្រួយឱ្យសោះ បងពិតជាស្មោះ
ចំពោះតែស្រស់ត្រាណត្រើយ ហាំ! ហាំ! ហាំ! ហាំ! យើងរួមស្នេហ៍
ទៀតកើយ

ប+ស- ពីនេះតទៅអើយ គ្មានអ្វីអាចបំបែកបាន (ពីរដង)...

CODA- ក្នុងសួនច្បារ ស្នេហាឆ្មានិងកណ្ដុរ ! ក្នុងសួនច្បារ ស្នេហាឆ្មានិង
កណ្ដុរ...

[illegible]

[illegible] C1C B4B3 - BC C1C B4B3 I BB B1B3 I BB1 B4B3 BB1 I
[illegible] BA - BA BA BB1 I BB1 CB3 - B4B3 BB3 B4C I
BB1 CB3 - BB1 CB3 B1B I

R- CC4 I C4C C4C C4C3 II CC3 I C3C C3C C3C1 II
CC1 I CC1 C3C4 D1D II CD1D - D1D D1C C1C4 II

សារ៉ាវ៉ាន់ស្លៀកខ្យល់

ប្រវត្តិបើច - បទនេះ ខ្ញុំនិពន្ធនៅឆ្នាំ 1973 សំរាប់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្តមួយរឿងឈ្មោះថា **ស្លៀកខ្យល់ជន្លប់មេឃ** របស់ផលិតកម្មឃ្លាំងមឿងភាពយន្ត ដែលដឹកនាំដោយខ្ញុំផ្ទាល់ ។

គួររំលឹកឡើងវិញថា ពេលដែលខ្ញុំតែងបទនេះរួច ខ្ញុំពិបាករកអ្នកច្រៀងណាស់ ព្រោះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកច្រៀងបទនេះ អាចទៅសម្តែងផ្ទាល់ក្នុងខ្សែភាពយន្តនោះទៀតផង ដោយមិនចាំបាច់មកសំដែងហើយចាក់សម្លេងដាក់ពីលើ ដូចជាភាពយន្តដទៃ ។

រើសចុះ រើសឡើង ខ្ញុំក៏សំរេចយកនាង**សុសារឿន** ជាអ្នកច្រៀងបទនេះ ព្រោះសម្លេងនាងអាចស៊ីនឹងភាពរញ្ជាក់រញ្ជួររបស់ **Melodie** ដែលមានកន្ទែងបង្ហួសវែង។ ទៅតាមទំនួលបទ របស់បងប្អូនខ្មែរនៅភាគឥសាន ឬជនជាតិឡាវនៅខេត្ត សារ៉ាវ៉ាន់ ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ នាង**សុសារឿន** ក៏មានទេពកោសល្យពិសេស អាចសំដែងចេញក្នុងខ្សែភាពយន្តរបស់ខ្ញុំបានទៀតផង ទើបនៅពេលដែលកុននេះដាក់បញ្ចាំងនៅរោងភាពយន្តសុរិយា មានទស្សនិកជនជាច្រើន ភ្ញាក់ផ្អើលនាំគ្នាចូលទៅមើល ព្រោះគេមិននឹកថានាងសុសារឿន អាចសំដែងបានល្អយ៉ាងនេះ ។ ពិសេស មិនមែននៅលើសាច់រឿងប៉ុណ្ណោះទេ គឺនៅលើសាច់បទនេះតែម្តង ដែលអ្នកស្តាប់ទាំងឡាយមានការរន្ធត់ញាក់ញ័រ ហើយប្លែកត្រចៀកជាខ្លាំង ។

សព្វថ្ងៃនេះ **បទស្លៀកខ្យល់ជន្លប់មេឃ** នៅតែមានគេនិយមច្រៀងតាមវេទិកាតន្ត្រីផ្សេងៗ ប៉ុន្តែខ្លះក៏លេងជាចង្វាក់ **Saravan** សុទ្ធ ខ្លះទៀតក៏ប្រគុំជាបទរាំវង់តែម្តង ។

សូម្បីនាង**សុសាវឿន** និងលោក**កែវ ឆែម** បានបែកឃ្លាតពីគ្នា គឺម្នាក់ទៅរស់នៅឯបរទេស និងម្នាក់ទៀតឃ្លាតទៅពិភពថ្មីដោយមិនមានពេលត្រឡប់មកវិញក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនៅតែសូមឧទ្ទិសបទនេះដល់អ្នកទាំងពីរ ដែលបានជួយជ្រោមជ្រែងខ្ញុំយ៉ាងពេញទំហឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យបទនេះបានសំរេចឡើង និងមានជីវិតរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ... ។

នាង**សុសាវឿន** មិនត្រឹមតែបានទទួលកិត្តិយសជា វៃមាសមានស្នេហ៍ប៉ុណ្ណោះទេគឺនាងជាមាតា សារ៉ាវ៉ាន់ ស្មៀកខ្យល់ដ៏មិនចេះសាបសូន្យទៀតផង។

សារ៉ាវ៉ាន់ស្លៀកខ្យល់

បទភ្លេងនិពន្ធប្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ ម៉ិនឈឿន	កែវ ឆែម	សុ សាវឿន

INTRO- អ៊ូ ! អ៊ូ ! អ៊ូ !... សូមអញ្ជើញ !.....ម៉្លោ !... រាំលេង
ចូលមកចុះ ប្រុសឬស្រី ចាស់ឬក្មេង មករាំលេង Saravan
ឥតប្រកាន់ឡើយ !...

១- ស្លៀកខ្យល់ សារ៉ាវ៉ាន់ ស្លៀកខ្យល់
ស្លៀកខ្យល់ សារ៉ាវ៉ាន់ ស្លៀកខ្យល់ ដណ្តប់មេឃ សារ៉ាវ៉ាន់អើយ!
មកស្លៀកខ្យល់ មកដណ្តប់មេឃ ណា !

- ក្រុមនេះទើបនឹងបើកថ្មី ជនប្រុសស្រីរង់ចាំយូរលង់
រៀបចំលួត្រចង់ រាំវង់• រាំវង់ សារ៉ាវ៉ាន់ !
សារ៉ាវ៉ាន់បង់ចោយ បង់ចោយ បង់ចោយសារ៉ាវ៉ាន់
រាំបង់ចោយ សារ៉ាវ៉ាន់អើយ !... ។

២- ស្លៀកខ្យល់ សារ៉ាវ៉ាន់ ស្លៀកខ្យល់
ស្លៀកខ្យល់ សារ៉ាវ៉ាន់ ស្លៀកខ្យល់ ដណ្តប់មេឃ សារ៉ាវ៉ាន់អើយ!
មកស្លៀកខ្យល់ មកដណ្តប់មេឃ ណា !...

- ក្រុមនេះល្បីឈ្មោះសំខាន់ មកកំសាន្តបានអាយុវែង
អញ្ជើញចាស់ឬក្មេង រាំលេង រាំលេង សាវ៉ាវ៉ាន់
សាវ៉ាវ៉ាន់ទៅមុខ ទៅមុខ ទៅមុខសាវ៉ាវ៉ាន់
រាំទៅមុខ សាវ៉ាវ៉ាន់អើយ !... ។

៣- ស្មៀកខ្យល់ សាវ៉ាវ៉ាន់ ស្មៀកខ្យល់
ស្មៀកខ្យល់ សាវ៉ាវ៉ាន់ ស្មៀកខ្យល់ ផណ្ដប់មេឃ សាវ៉ាវ៉ាន់អើយ!
មកស្មៀកខ្យល់ មកផណ្ដប់មេឃ ណា៎ !
- មកស្រូបយកខ្យល់អាកាស មេឃស្រឡះ អប់ក្លិនបុប្ផ
ស្រីស្អាតដូចទេវតា ត្រៀបគ្រាដើរកំសាន្តសាវ៉ាន់
សាវ៉ាវ៉ាន់ថយក្រោយ ! ថយក្រោយ ថយក្រោយសាវ៉ាវ៉ាន់
រាំថយក្រោយ សាវ៉ាវ៉ាន់អើយ !...

SARAVANN

I/. B3C1 - CC4C1 B3C1 II C1D1 D D4D1 C1D1 I C4 D1D - DC4 DD1 II
C4DD1 - DC4 DD1 DC1 II
- D1D4 D1D4 D1C1 I C1 D1D4 DD1 D4D1 II C4C4 D C4D D1 II
C4D C1C4 CC1 II C C1C1 C1C1 I C1C4 C1C4 C1C1 I C4 DC1 -
C1C4 DD1 II
(REVISION)

❀ ❀ ❀ ❀ ❀

បទដើរកាត់ភ្លៀង

ប្រវត្តិបើច - បទនេះ ខ្ញុំតែងនៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 1973 ដែរ ដោយថតជាថាស និងបញ្ចូលក្នុងកម្រងកាព្យស្នេហ៍ "ស្នេហ៍មាស" ។
នេះជារឿងពិតរបស់ [illegible] [illegible] ដែលបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំ ពីវិបត្តិស្នេហា

របស់គេ ជាមួយនារីម្នាក់នៅភូមិចាក់ព្រា ក្នុងខេត្តបាត់ដំបង ។ គេបានជួប នាងដោយចៃដន្យ ពេលដែលគេដើរកាត់ភ្លៀងចូលទៅជ្រកស្បៃរងស្សរផ្ទះនាង។

ពេលនោះ គេឃើញនាងនៅផ្ទះម្នាក់ឯង តែគេឥតហ៊ានឡើងទៅលើផ្ទះ ឡើយ ព្រោះខ្លាចប្រពៃណីថាមិនសមរម្យ ។ ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី ក៏យុវជននោះ ឈរសម្លឹងដំណក់ទឹកភ្លៀង ហើយស្រមៃដូចជាខ្លួនគេបានសារសងជាមួយធីតា នោះ ដោយសុំផាហ៊ីនាងជណ្តប់ ព្រោះគេរងាខ្លាំងពេក ។

នារីនោះស្អាតណាស់ ជាកូនអ្នកទន្ទេជីស្រគត់ស្រគំ ។ កន្តុយភ្នែកងីពោរ ពេញដោយមន្តស្នេហ៍របស់នាង បានធ្វើឱ្យបេះដូងគេរំភើបញាប់ញ័រ និងទុក នាងជាបុប្ផាមួយទង ដែលចិតក្នុងការថែរក្សារបស់ប្រពៃណីខ្មែរដ៏ថ្លៃថ្នូរ គឺក្រមុំ ចូលម្លប់ ។

អំណាចសេចក្តីស្នេហារបស់យុវជននេះ បានធ្វើឱ្យខ្ញុំជាអ្នកនិពន្ធជួយបក ស្រាយតាមរយៈមនោសញ្ចេតនា ដ៏អាថ៌កំបាំងមួយ ដែលមានភាពជាអមតៈ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ។ សូមបារមី ព្រះពុទ្ធអង្គនៅវត្តពាមសីមា ជួយថែរក្សា ព្រលឹងលោក **ស៊ីន‿ស៊ីសាមុត** ឱ្យបានទៅចិតនៅឋានសុគតិភពជាប់ជានិច្ច ព្រោះលោកបានច្រៀងបទនេះ យ៉ាងជាទីពេញចិត្តរបស់ម្ចាស់រឿងអាថ៌កំបាំង...

ជីវិតយុវវ័យ តែងជួបប្រទះ នូវរឿងរ៉ាវស្នេហាច្រើនបែបច្រើនប្រការ ណាស់ តែប្រការដែលសំខាន់ ស្នេហារបស់យុវវ័យប្រៀបដូចជាពន្លឺអំពិល អំពែក... ឬប្រៀបដូចជាផ្កាវបាក់ខ្នង ដែលបោះប្រមោយប្រាថ្នារកចាប់ភពថ្មី ជានិច្ច... ប៉ុន្តែបើមិនបានជួបអ្វីថ្មីទេ នោះគេក៏ក្រៀមក្រំអស់សង្ឃឹម ដូចជា កង្កែបនៅបាតអណ្តូងដ៏គួរឱ្យខ្លាច... ។

បទដើរកាត់ភ្លៀង

និពន្ធទំនុកច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ-ប៊ុនឈឿន	ហាស់-សារឿន	ស៊ិន-ស៊ីសាមុត

១- បងដើរកាត់ភ្លៀង ឆៀងចូលផ្ទះស្រី
ភ្លៀងធ្លាប់បើកថ្ងៃ វែលែងហានយំ .
បងរងាពេក ស្រែកទារផាហី
គ្រានោះ ស្រីមុំកំពុងចូលម្លប់ ។

២- ភ្លៀងមិនព្រមរាំង ឃាំងរូបខ្ញុំហើយ
ទៅមិនរួចឡើយ រហូតដល់យប់
ជាប់ភ្លៀងជាប់ស្នេហ៍ ដូចគេសន្ទប់
អូននៅក្នុងម្លប់ មិនហ៊ានវាចា ។

R- បងបានជាប់ចិត្ត លើទាវតូចតន់
កាលអូនទៅបុណ្យ វត្តពាមសីមា
ក្រពើអណ្តែត ស្រែកប្រាប់បងថា
រូបស្រីពុំងា គូព្រេងនឹងបង ។

៣- តំបន់បាក់ព្រា នាស្រុកសង្កែ
បងសូមថ្នមថៃ ផ្ការីកជាប់ទង
អូននៅក្នុងម្លប់ ខានជួបមុខបង
បីខែកន្លង បងសូមរៀបការ ។

BOLERO - LENT

I/. C4C1 CB4 B2C B2B4 IV B4B1 BB4 B4C C4C1 IV
C4C1 C4D C4D C1C4 II CC I C1C B4C2 C4C IV
II/. - CC I C2C B4B2 CB4 IV
R- B4B4 B2B2 B1B A2B II AA2 BB2 I CC2 C4C IV
C2C C2C4 C2C B4B2 I CB I B2B4 B2B4 CC2 IV
III/. - - - - - - - - - - - - - (ដូច 2^0 Couplet) - - - - - - - - -IV

ទំនួញស្នេហ៍ព្រះជិន្នវង្ស

បទភ្លេងនិពន្ធក្រៅទៀន សម្រួលតន្ត្រី ច្រៀងដោយ
គន្ធ៘ម៉ិនឈឿន ម៉ែរ៘ម៉ុន រស់៘សេរីសុទ្ធា

(បទនេះនិពន្ធនិងថត នៅឆ្នាំ 1972 សំរាប់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្តរឿង **ព្រះជិន្នវង្ស** របស់**ផលិតកម្មប្រាសាទមាសភាពយន្ត**)

INTRO-ព្រះជិន្នវង្ស ! ព្រះជិន្នវង្ស ! ឱព្រះស្វាមីអើយ
ស្ដេចព្រាត់ទៅណាហើយ ខ្ញុំម្ចាស់កន្សើយ ព្រោះទឹកភស្នា !

១- ម៉ឺនសែនពិលាប ជ្រាបពេញទ្រូងឧរ
ចាំស្នេហ៍ចងស្មន្ស ដូចក្សន្រព្រាត់វាសនា
សព្វក៏វេទនាម្ចាស់ ចិត្តព្រានចង្រៃប្ញស្សា
ផ្សែងភ្លើងទុក្ខគ្រា ប្រាថ្នាប្រល័យ
- សាងអំណត់សំបថទឹកភ្នែក ស្ដាយពុនរែកខ្មោះវែកលោកិយ៍
ឈឺក្រៃកំម្លាយមិនរា ! ឱព្រហ្មលិខិត ម្ដេចមិនមេត្តាដល់ខ្ញុំផង ។

២- ហង្សមាសវះមេឃ ហែកលោកឱ្យព្រាត់
ជាតិនេះជួរចត់ ព្រាត់កូនទាំងម្ដាយហ្មង
សំបថពេជ្ឈឃាត ឱ្យអូនឃ្លាតក្ដីបំណង
ទឹកគ្រាស្នេហ៍ស្នង រួមរ័ក្សនឹងរៀម
- តើឱ្យអូនឆ្លើយតបយ៉ាងណា ខ្យល់ព្យុះភ្លៀងច្រៀងតែទុក្ខា
អនិច្ចា ភពឥតកោះត្រើយ...

R- សុរិយាអើយកុំរះ ! សុរិយាអើយកុំរះ ! កុំរះធ្វើអ្វី ទ្រាំរែកស្នើរ
ក្ស័យទៅហើយ និស្សត្រគ្រាណាត្រើយ ! ..អូនមិនដឹងឆ្លើយ ប្រាប់
យ៉ាងណាទេ !...

៣- ឱបក្សីអើយ អ្នកហើរទៅណា ?
សូមនាំវាចា ទៅទូលស្វាមីកំសត់

លោហិតខ្ញុំហូរ ស្ទើរស្ងួតទាំងក្ដីអំណត់

បើសិនជាព្រាត់ ស្លាប់ដោយភក្ដី

- [illegible] កម្មជំពាក់អន្ទាក់លោកីយ៍

[illegible]

CODA- [illegible] ! [illegible]ឱ្យឆាប់មក !

BOLERO - [illegible]

I/. C1C4 [illegible] DD1D C4C1 I C4C1 CC1 B4C I
B3C[illegible] - B4C C1C4 I DC3 C1C3 CC1 IV -
B1BB1 B4C C1C4 I C1CC1 C4C1 C4D - C4D1 DD DD I
C1C4B1 B4C I B4 C1C CC I B3 B1B3 BB1 IV

II/. - - - - - - - - - - - B4 C1C CC I B3 B1B3 BB1 IV

R- C1C4 B1B4C IV C1C4 B1 B4C IV C1 - C4 - C1C4 - D - D - IV
D2D1 DD1 C4C1 I C1C4 B1 B4C - C1C B4C B1B3 BB4 IV

● ● ● ● ●

កុំខឹងណាំថ្លៃ !

បទភ្លេងពិនពាទ្យ	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គន្ធ ម៉ិនឈឿន	ហាស់ សាឡន	ស៊ិន ស៊ីសាមុត ស៊ុម ឆួច

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1974 ក្នុងកាសែ្សត ពស់មាស)

INTRO- ហ៊ឺ មិនដឹងលេងអី អីចឹងទេ ! ក្ដៅមិនទាន់ចាត់ផង !...ចេញទៅ វិញទៅ !...

១-ប- ព្រលឹងកុំខឹងណាំថ្លៃ ពីម្សិលម៉្ងៃ បងឃើញអូនមុខក្រញូវ
ទើបថ្ងៃនេះ បងសូមសួរចិត្តពៅ

ស- ចេញទៅ ! ចេញទៅ ! គាមក្ដៅចង់តែខាំហែក ! ។

២.ប- ខាំចុះ ! ខាំចុះ ! ខាំចុះ ! ខាំប្រមុះ ខាំត្រចៀកឬខាំភ្នែក

ស- ខាំក្បាលពោះ ខាំភ្លៅ ខាំហើយហែក
ប្រុសអីចម្លែក ចិត្តបែកបេះបីប្អូនព្រាំ ។

R.ប- យល់ខុសហើយពិសី បងស្ម័គ្រស្រី លុះដល់ក្ស័យមិនប្រេះស្រាំ
បងមិនប្រែចិត្ត (និយាយ) កុំលេងខាំក្បាលពោះ និងគល់ភ្លៅ
បងរសើបណាស់ !...

ស- រសើបក៏នៅតែខាំ កុំឱ្យរេជាបីប្អូនព្រាំ ខាំទុកជាស្នាមចែកកូន ។

៣.ប- អើយ៉ូយ! អើយ៉ូយរាងហើយ ម្ចាស់ថ្លៃអើយខាំក្បាលពោះចង់ធ្លាយព្រូន
កុំខាំងពេក ប្រយ័ត្នដាច់សរសៃកូន

ស- មុខដូចប្រុសស្ងួន ចង់បានកូនយកមកធ្វើអ្វី ?

(------- ភ្លេង --------)

៤.ប- អើយ៉ូយ! អើយ៉ូយរាងហើយ ម្ចាស់ថ្លៃអើយខាំក្បាលពោះចង់ធ្លាយព្រូន
កុំខាំងពេក ប្រយ័ត្នដាច់សរសៃកូន

ស- មុខដូចប្រុសស្ងួន ចង់បានកូនយកមកធ្វើអ្វី ? ។

៥.ប- ព្រលឹងសុំស្លាប់ចង់លិច វែរមាសឆ្អិន កុំចោទថាបងមានស្រី

ស- ផ្លូវផ្អកណាក៏ចង់បណ្តើរពីឆ្វេងម៉ែ កៀកកើយកាន់ដៃ សាក្សីក៏ខ្ញុំមានដែរ

R.ប- យល់ខុសហើយណាពិសី បងស្ម័គ្រស្រី លុះដល់ក្ស័យគ្មានកែប្រែ អូន
ព្រិលភ្នែកហើយ

ស- (ពោល) មិនមែនព្រិលភ្នែកទេ ខ្ញុំឃើញបងឯងបីបីគ្នាទៀតផង
បងថាស្ម័គ្រអូនមិនប្រែ តែមិនបានប៉ុន្មានខែ បងប្រែដោះដៃរកថ្មី ។

៦.ប- ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ សូមពាលពៅជឿចិត្តបងចុះ ណាំថ្លៃ
បងស៊ូស្លាប់ ស្មោះនឹងអូន លុះដេកដី (ស)- បើពិតដូចបងស្តី
ចរណៃឈប់ខឹងទៀតហើយ

CODA. ស- បើពិតដូចបងស្តី (ប)- ចរណៃឈប់ខឹងទៀតទៅ !...

BOLERO - CHACHA

I/. B3C1 I C3C4 I C3C1 III CB3C1 CB3B1 BCB3 III
B3CC1 CB3B1 BB3B1 I A1B A1B B3C I BB1 B3C C1B3 III

II/.-------------------------------- BB1 B3C C1B III

R- C1 I C3C4 I C4C4 II CB3C1 CB3B1 BCB3 II C1C - C4C1 -
(និយាយ) CC1 CB3 CB1 - B3 B1B B1B3 CB1 - C1C C1B5 CC1 III

III/.------------ (ដូច 2^0 Couplet) ------------ III

⊛ ⊛ ⊛ ⊛ ⊛

ទិញស្រាឱ្យឪ !

បណ្ដូលគំនុតច្រៀង	សម្រួលតន្ត្រី	ច្រៀងដោយ
គង្គ ម៉ុនឈឿន	កែវ អែម	តូច តេង សុ សាវឿន

(បទនេះនិពន្ធនិងថតនៅឆ្នាំ 1974 សំរាប់បញ្ចូលក្នុងខ្សែភាពយន្តរឿង **ស្នេហ៍ខ្យល់ដណ្ដប់មេឃ**)

INTRO.(ពោល) ប-នែ៎កូន ចាំអីទៀត ទៅទិញស្រាឱ្យឪ !.. លឿនឡើង !
ស- ចា៎ !..ចា៎ !..ខ្ញុំទៅហើយ....ពុក !...

១.ប- នាងទៅណា ក្រោមសុរិយាថ្ងៃ
ស- ទិញស្រាឱ្យឪ ពៅកុំសង្ស័យ
បើយឺតគាត់វៃ វៃៗខ្នងខ្ញី ។

២.ប- ចូលមកសិន មកយកកូនផ្កាមួយពីរ
ជូនគាត់ក្មេកស្រា ណាំស្រស់នារី
កូនផ្កាមកូនតី កូនត្រីក្រីមផ្កា ។

R.ស- លឿនឡើង ! លឿនឡើង ! លឿនកុំបង្អង់
ចាប់ដាក់ក្នុងថង់ភ្ជាមរ៉ា
ញាំផ្កាម ញាំត្រី ជូនឪក្មេកស្រា

ករុណាខ្មែរ

ធ្វើទាន ដោះទុក្ខ កសាង

CAMBODIAN•EDUCATION•EXCELLENCE

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា

FOUNDATION